

ပရဒိ^၁သာဓိ

လူငယ်များအတွက်အခြေခံပုဒ္ဓဘာသာ
ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

ဟဂရိ^၁ သာဓည

လူယ်များအတွက်အခြားမြန်မာဘာသာ
ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

ဘရားရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့၊ ဆုတောင်း၊ အမျှဝေ၊
ပုံစံဝ်၊ ဝီးပီးသီလာ၊ မင်္ဂလာတရားတော်၊
လူကျင့်ဝ်၊ သင်တန်းပို့ချုချက်များ၊ ခုံလင်စွာပါရှိသည်။

မာဂစီ(သာစည်)

ယဉ်ကျိုးမှုသင်တန်း

ပါမြတ်
စာပေ

ယဉ်ကျော်မှုပြန်တန်း

ယ.ထ.တ.

အင်္ဂလာရိဒေသ

စာမူဖွစ်ပေါ်လာရခြင်းအကြောင်း ၁၂

အခန်း[၁]

ဘဏ္ဍာရှိခြင်း၊ အော်လုပ်ခြင်း၊ ဆုတေသန်း၊ အနှံ့အသွေး

အနှစ်တီးပါး ပူလော်ရန်	၁၄
အနှစ်တီးပါး အခိုင်ာန်	၁၅
အနှစ်တီးပါး ဘုရားရှိခိုး	၁၅
ဆွမ်းတော်ကပ်နှင့်ဆုတောင်း	၁၆
ပန်းတော်ကပ်နှင့်ဆုတောင်း	၁၇
ရေတော်ကပ်နှင့်ဆုတောင်း	၁၈
ဆီမီးတော်ကပ်နှင့်ဆုတောင်း	၁၉
စေတီလေးမျိုးအခိုပ္ပာယ်	၂၀
ခဲဖွေယ်နှင့်ဘောလျှော့	၂၁
ဆွမ်းလျှောကျိုး ဝါးပါး	၂၁
ပန်းလျှောကျိုး သုံးပါး	၂၁
ရေလျှောကျိုး ဆယ်ပါး	၂၁
မီးလျှောကျိုး နှစ်ပါး	၂၁
တံမြက်လျှည်းအကျိုး ဝါးပါး	၂၂
ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါးပါ၌	၂၂

တရား

ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါးအနက်	၂၃
ဘုရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးပါ၌	၂၅
ဘုရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးအနက်	၂၅
သံသာဂုဏ်တော် ကိုးပါးပါ၌	၂၆
သံသာဂုဏ်တော် ကိုးပါးအနက်	၂၇
ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါးသရုပ်	၂၉
ဘုရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးသရုပ်	၂၉
သံသာဂုဏ်တော် ကိုးပါးသရုပ်	၂၉
ဂုဏ်တော်ရွှေပွားအကျိုးများ	၃၀
ဘုရားဂုဏ်တော်ပွားများခြင်းအကျိုး	၃၀
ဂုဏ်တော်ပွားများများ၍ အကျိုးရသော သာဓကဝတ္ထုများ	၃၂
ဘုရားဂုဏ်တော်ပွားများ၍ အကျိုးရသော သာဓကဝတ္ထုများ	၃၃
သံသာဂုဏ်တော်ပွားများရြင်းအကျိုး	၃၃
သမျှဇွဲ(အန္တရာယ်ကင်းကပ်ကျဉ်း)ဘုရားရှိခိုးဂါထာတော်ကြီး	၃၄
သမျှဇွဲ တန်ခိုး အကျိုးအန္တာ	၃၆
သမျှဇွဲ အကျိုးပြလက်ဗြီး	၃၃
သမျှဇွဲ သီချင်း	၃၃
ငါးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်သွယ် မေတ္တာ	၃၉
အနောဓိသပုဂ္ဂိုလ် ငါးဦး	၃၉
သုခိုသပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ဦး	၃၉
နှဲ လေးပါး(မေတ္တာ လေးပါး)	၄၀
ငါးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်သွယ် မေတ္တာလက်ာ	၄၀
မေတ္တာအကျိုး တစ်ဆယ့်တစ်ပါး	၄၀

ဘဏ္ဍာ

သာသနာလျောက်စာတမ်း	၅၀
အမျှဝေစာတမ်း	၅၂

အခန်း[၂]

ဘဏ္ဍာ

မူပိုင်ပေါ်တန်းပို့ချေချုပ်

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ဗုဒ္ဓဝင် အကျဉ်းချုပ် ဆောင်ပုဒ်	၅၃
ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုးလက်ာ	၅၅
ကလေးများသိဖိုယ်	
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်းချုပ်	၅၆
သံဂါယနာတင်	၅၂
ဗုဒ္ဓဝင်ဆိုင်ရာ သိမှတ်ဖွယ်အချက်များနှင့်	
ကျက်မှတ်စရာ လက်ာများ	၅၃
ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်၊ ဗုဒ္ဓဝင်	၅၃
ကမ္မာနှင့်ဘုရား	၅၃
ပါရမီ ဆယ်ပါး	၅၃
ပါရမီအထူး၊ ပါရမီ ဆယ်ပါး၊ အပြား သုံးဆယ်	၅၄
ပါရမီဖြည့်ရာ အပိုင်းအခြား	၅၅
ဘုရားလောင်းအရို ရှုစ်ပါး	၅၅
ဗျာခိုတ်ပြီး ဘုရားလောင်းထို	
မဖြစ်ရာတွာန တစ်ဆယ့်ရှုစ်ပါး	၅၆
ကုည်ခြင်း လီးပါး	၅၇
စွဲနှင့်ခြင်းကြီး လီးပါး	၅၈
စရိယ် သုံးပါး	၅၉
ဖွားဘက်တော် ခုနှစ်ညီး	၅၉

ယာမီကာ

ရွှေနှစ်း သုံးဆောင်	၆၀
လူအများသိခွင့်မဂ္ဂသောအချက် သုံးပါး	၆၀
ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါး	၆၀
လမ်းစဉ်မှား နှင့် လမ်းစဉ်များ	၆၁
အိမ်မက်ကြီး ပါးပါး	၆၁
ညာက်တော် သုံးပါး	၆၂
ဘဒ္ဒကမ္မာ်ပွင့်သော ဘုရား ပါးဆူ	၆၃
ဗုဒ္ဓဘတ်ရား ပါးပါး	၆၄
ဗုဒ္ဓကိစ္စ ပါးပါး	၆၄
စူးမဏီနှင့် ဒုသာစေတီ	၆၅
အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး	၆၅
ရောင်ခြည်တော် ပြောက်ပါး	၆၅
ဘုရားရှင်တို့ မစွန့်အပ်သော အရပ် လေးပါး	၆၅
သံဝေဂရစေမည်ဌာန လေးပါး	၆၆
မြတ်စွာဘုရား လေးဆယ့်ပါးဝါ ဝါဆိုစဉ် ဘုရားရှိခိုး	၆၆
မြတ်စွာဘုရား လေးဆယ့်ပါးနှစ် ဝါဆိုရာ ဌာနများ	၆၇
ဗုဒ္ဓဝင် အခါတော်နှုံးကဗျာများ	၆၈
ကလေးများအတွက် ဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်းမှတ်ရန်	၆၉

အခန်း[၃]

ပါးပါးပီးပ သင်တန်ပြုချုပ်

ပါးပါးပီးပခါရိုးနှင့် အမိုးပြုပျော်

သံကာသရှင်းတမ်း	၃၆
ခင်ပွန်းကြီး (ကျေးဇူးရှင်) တစ်ဆယ်ပါး	၃၉

ဟန္တပါဒ

အက် ဆယ်ပါး	၃၄
အပါ၍ လေးပါး	၁၀
ကပ် သုံးပါး	၁၃
ရပ်ပြစ် ရှစ်ပါး	၁၁
ရန်သူမျိုး ငါးပါး	၁၂
ဝိပတ္တိတရား လေးပါး	၁၂
ဗျာသနတရား ငါးပါး	၁၂
<u>ဉာဏ်သနှင့် အဟံသအန္တ</u>	၁၃
နမောတသု အဓိပ္ပာယ်	၁၃
နမောတသု ရွတ်ဆိုရှိခိုးသူများ	၁၄
သရဏရှုနှင့်စပ်၍ သိဖွေယ်များ	၁၅
လောကီသရဏရှု အပြား လေးပါး	၁၆
အပဒါနကျမ်းလာ သရဏရှုအပြား ရှစ်ပါး	၁၆
ငါးပါးသီလ အကျိုး၊ အပြစ်ပြ ကဗျာများ	၁၆
သီလမရှိသူ၏ အပြစ် ငါးပါး	၁၇
သီလရှိသူ၏ အကျိုး ငါးပါး	၁၇
ငါးပါးသီလ၏ ဝိသေသအမည်များ	၁၇
ငါးပါးသီလနှင့်မြောက်ကျွန်းနေလူများ	၁၈
ပါဋ္ဌဘာသာဖြင့် ရွတ်ဆိုရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်	၉၁
ကန်တော့မှုဆိုင်ရာ သာဓဏဝတ္ထုများ	၉၁
ငါးပါးသီလဆိုင်ရာ ဝတ္ထုများ	၉၃
ဒုစရိုက် ဆယ်ပါး	၉၃
သုစရိုက် ဆယ်ပါး	၉၃
ဒုစရိုက် ဆယ်ပါး ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ	၉၉

တရာပါဏ

သုစရိက် ဆယ်ပါး ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ.....	၆၆
ဒုစရိက်နှင့် သုစရိက် လေးဆယ်စီ မြောက်ပွားပုံ	၁၀၀
ဒုစရိက်နှင့် ဆုတ်ကပ်သဘော	၁၀၀
သုစရိက်နှင့် တက်ကပ်သဘော	၁၀၂
ဒုစရိက်၏ အပြောဆုံးအပြုံ	၁၀၂
လယ်တိဆရာတော်၏ ဆုံးမစာ	၁၀၃
နှင့်းယှဉ်ချက်နှုတ်	၁၀၅

အခန်း[၄]

မိန္ဒာပောင်တန်း ပုံချွေချက်

မဂ်လသူတ်ပါဌိုနှင့်မြန်မာပြန်	၁၀၅
မဂ်လာရှင်းတမ်း	၁၁၀
မဂ်လာအတ္ထဗျာတ် သံမှုတ်ဖွယ်ရာ	၁၁၁
ကောလဟာလ ဝါးမျိုး	၂၂၂
သာဝတ္ထိ+ဇေတဝန်+အနာထပ်က်	၂၁၂
ဗာလနှင့် ပဏီတ	၁၁၃
ပူလော်တိုက်သူများ	၁၁၃
ပဋိရှုပအရပ်	၁၁၃
သမ္မတိုက် လေးပါး	၁၁၃
ဝိနည်း(စည်းကမ်း) နှစ်မျိုး	၁၁၄
သူဘာသိတ (စကား အဂါ လေးပါး)	၁၁၄
မိဘကျေးဇူးဥပမာ	၁၁၅
သူး၊သမီး သံးမျိုး	၁၁၅
မယား ခုနစ်မျိုး	၁၁၅

ဟဒိဏ

အနာကူလ = အနောက်အယုက်ကင်း	၁၁၅
ဒါန သုံးမျိုး	၁၁၅
အနဝါဒကမ္မ = အပြစ်မရှိသောအမူ	၁၁၆
ဂါဝရှုနှင့်နိတ်	၁၁၆
ကတည္တနှင့်ကထဒေဝီ	၁၁၆
ကျေးဇူးသံခြင်းအကျိုး ဆယ်ပါး	၁၁၇
တရားနာရခြင်းအကျိုး ငါးပါး	၁၁၇
သည်းမခံခြင်းအပြစ်နှင့် သည်းခံခြင်းအကျိုး	၁၁၇
ရဟန်းသံလာဖူးမြင်ရခြင်းအကျိုး	၁၁၈
လောကဓိတရား ရှုံးပါး	၁၁၈
သုံးဆယ့်ရှုံးဖြာ မင်္ဂလာကဗျာများ	၁၁၉
သုံးဆယ့်ရှုံးဖြာ မင်္ဂလာဝတ္ထုများ	၁၂၀

အခန်း[၅၅]

ပူးကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပြုချွဲချုပ်

ပူးကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပြုချွဲချုပ်

ပူးကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပြုချွဲချုပ်

ပူးကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပြုချွဲချုပ်

အလေးအမြတ်ပြုရမည့်အရပ် ခြောက်မျက်နှာ	၁၄၂
သား,သမီးကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပါးပါး	၁၄၂
မိဘကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပါးပါး	၁၄၂
တပည့်ကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပါးပါး	၁၄၂
ဆရာကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပါးပါး	၁၄၃
လင်ကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပါးပါး	၁၄၃
မယားကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပါးပါး	၁၄၃
မိတ်ဆွဲကျွဲ့ဝင်ပေါင်တန်း ပါးပါး	၁၄၃

အမीေ

- အလုပ်ရှင်(အရှင်)ကျင့်ဝတ် ဝါးပါး ၁၄၄
 အလုပ်သမား(ကျွန်)ကျင့်ဝတ် ဝါးပါး ၁၄၄
 ဒါယကာကျင့်ဝတ် ဝါးပါး ၁၄၄
 ရဟန်းကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး ၁၄၄
 အဂတိတရား လေးပါး ၁၄၅
 ဥစ္စပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး ၁၄၅
 အရက်သောက်ခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး ၁၄၅
 အချိန်မှုသွားလာခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး ၁၄၆
 ပွဲသဘင်သွားခြင်း၏ အပြစ် ခြောက်ပါး ၁၄၆
 လောင်းကစားခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး ၁၄၆
 အပေါင်းအသင်းမကောင်းခြင်း၏ အပြစ် ခြောက်ပါး ၁၄၆
 ပျော်ရှုခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး ၁၄၇
 မိတ်ဆွဲတဲ့ လေးယောက် ၁၄၇
 အညဒ္ဓဗ္ဗရ မိတ်တဲ့ လေးယောက်(သို့မဟုတ်)အရိုး လေးပါး ၁၄၇
 ဝစီပရမမိတ်တဲ့ လေးယောက်(သို့မဟုတ်)အရိုး လေးပါး ၁၄၈
 အနုပိယဘဏ်မိတ်တဲ့ လေးယောက်(သို့မဟုတ်) အရိုး လေးပါး ၁၄၈
 အပါယသဟာယမိတ်တဲ့လေးယောက်(သို့မဟုတ်)အရိုး လေးပါး ၁၄၉
 မိတ်ကောင်းမိတ်စစ် လေးယောက် ၁၄၉
 ဥပကာရ မိတ်စစ် လေးယောက်(သို့မဟုတ်) အရိုး လေးပါး ... ၁၄၉
 သမာန သုခ ဒုက္ခ မိတ်စစ် လေးယောက်(သို့မဟုတ်)
 အရိုး လေးပါး ၁၅၀
 အထူးကျာယ်မိတ်စစ် လေးယောက်(သို့မဟုတ်) အရိုး လေးပါး ၁၅၀
 အနုကမ္မ မိတ်စစ် လေးယောက်(သို့မဟုတ်) အရိုး လေးပါး .. ၁၅၁
 ကြီးသူကျင့်ဝတ်(နာယကဂုဏ်) ခြောက်ပါး ၁၅၂

ယာမီက

နာယူကမတင်ထိုက်သူ(အနာယက)	ခြောက်ရှိုး	၁၅၂	
ကြွယ်ဝချမ်းသာကြောင်း	လောကီသမ္မဒါ	လေးပါး	၁၅၃
သာဓနရတရား	လေးပါး	၁၅၃	
မြို့စို့ရတရား	လေးပါး	၁၅၃	
လောကပါလတရား	နှစ်ပါး	၁၅၄	
ပြဿနာဖြေရှင်းနည်း	ဝါးမျှိုး	၁၅၄	
လမ်းလျောက်ခြင်းအကျိုး	ဝါးပါး	၁၅၄	
အသင်းအဖွဲ့ပျက်စီးကြောင်းတရား	ခြောက်ပါး	၁၅၅	
သီကြားလောင်းကျင့်ဝ်		၁၅၅	
လူတန်းစားကွဲပြားရခြင်း၏	အကြောင်းများ	၁၅၅	
ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၏	လက်ာ	၁၅၆	
ယုတ်မြှတ်နှစ်ပါး	ကံတရား	၁၅၇	
ယဉ်ကျေးမူဆိုင်ရာ	ကဗျာများ	၁၅၇	
ယဉ်ကျေးလိမ္မာ	ဆုံးမစာ	သံပေါက်ကဗျာများ	၁၅၈

ဘဏ္ဍာန်ပျော်ဟန်ပြုအင်ကြောင်း

ရန်ကုန်မြို့ သီရိမဂ်လာကမ္မာအေးကုန်းမြဲ သာသနာရေးဦးစီး
ဌာန ဝန်ထမ်းများ မိသားစုဝတ်အဖွဲ့က ကြီးမှုး၍ ဆဋ္ဌပါသာဏမဟာ
လိုက်ရှုတော်ကြီးအနီးရှိ သာသနာရေးဦးစီးဌာနကမ္မာရုံတွင် အခြေခံ
ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းကို လူငယ်များအတွက် -

၁။ လိမ္မာယဉ်ကျေးမှုရှိစေရန်၊

၂။ သာသာရေး အသိဉာဏ် ဗဟိုသုတ တိုးများစေရန်၊

၃။ သာသာ သာသနာနှင့် ထိတွေ့နီးစပ်စေရန်၊

ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်သုံးရပ်ဖြင့် ၁၃၄၅ ခု၊ ဝါတွင်းကာလမှစ၍
အပတ်စဉ် စနေနှင့်တန်းဇွန်တိုင်း ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းသို့ ရပ်ကွက်ပေါင်းစုံမ အရွယ်မရွေး
အတန်းမရွေး လာရောက်သင်ကြားကြသောကြောင့် သင်တန်းပို့ချမှု
အစီအစဉ်မှာ မှန်းမျှော်သည်ထက် အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့ပါသည်။ ယခုကဲ
သို့ အောင်မြင်မှုရရှိခြင်းမှာ မီး၊ ရေ၊ အဆောက်အအုံ၊ အသံချွေစက်၊
စာရွက်စာတမ်းမှာအစ လိုအပ်သမျှ အကူအညီကို ဆောင်ရွက်စီမံပေး
သော သာသနာရေးဦးစီးဌာန၏ကူညီပုံးမှုကြောင့် အောင်မြင်ရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

သင်တန်းသားဦးရေမှာလည်း ၇၀၀ အထိများပြားလာ၍ အမျိုး
သမီး၊ အမျိုးသားခွဲခြားပြီး သင်ကြားပေးခဲ့ရပါသည်။ သင်တန်း ပို့ချ
ချက်များကို ပုံနှိပ်၍ ကြိုတင်ဝေးထားသောကြောင့် သင်ကြားရာ၌ -

(က) အချိန်ကုန်သက်သာခြင်း၊

(ခ) အဓိပ္ပာယ်ကို မှန်ကုန်လွယ်ကူစွာသိရခြင်း၊

(ဂ) ခလေးများ စိတ်ဝင်စားမှုရှိ၍ ထိရောက်ခြင်း

စသော အကျိုးများကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

၁၁၆ ပြခိုင်းများကြောင်း ၁၂

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

ဤသတင်းကို တစ်ဆင့်စကားကတ်ဆင့်နားဖြင့် ကြားသိကြသော ရုံးများ၊ ကျောင်းများ၊ ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့များက လာရောက်ပြသ ပေးပါရန် အကူအညီတောင်းသောကြောင့် သင်တန်းနည်းပြဆရာတော်အနေဖြင့် အချိန်မပေးနိုင်၍ အစွဲအဝေးမပေးနိုင် ဖြစ်ရ ပါသည်။ လူကိုယ်တိုင်လိုက်၍ မပြနိုင်သောငွာနများအတွက် သင်တန်းပိုချုချက်များကို ပေးပို၍ ကူညီခဲ့ရပါသည်။ ယင်းပိုချုချက်များကို စာအပ်အဖြစ်ရိုက်နိပ်ဖြန့်ဖြူးသင့်ကြောင်း ကဗေားများနှင့် သာသနရေးဦးစီးဌာနဝန်ထမ်းများက ပိုင်းဝန်းတောင်းဆိုအကြံပေး ကြသောကြောင့် တပည့်ကိုင်စာအပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။ ဤသင်တန်းပိုချုချက်များသည် ငယ်ရွယ်၊ နှစ်ယ်သောလူငယ်များ အတွက်သာ ရည်ရွယ်ပါသည်။ သိပြီး၊ တတ်ပြီး လူကြီးများအတွက် မရည်ရွယ်ပါ။

လူငယ်အားလုံး အခြေခံဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုရရှိကြပါစေ။

ဦးပညာသာမိ (မာဂဓ-သာစည်)
သင်တန်းနည်းပြဆရာတော်
အမွှုပြီပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္မာအေး၊ ရန်ကုန်။
၁၃၄၆-၉။

ဘဏ္ဍာဒီး (၁)

တွေ့ရားရှိခိုး၊ ပေါ်လွန်ခိုး၊ တွေ့ခေါ်ခိုး၊ အာဖြူစံ

ဘန္ဒိုးပါး ပူဇော်ကန်ထောရန်

- ၁။ ဗုဒ္ဓ = မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇော် = ပူဇော်ပါ၏ဘုရား။
- ၂။ ဓမ္မ = တရားတော်မြတ်ကို၊ ပူဇော် = ပူဇော်ပါ၏ဘုရား။
- ၃။ သံစံ = သံယျာတော်မြတ်ကို၊ ပူဇော် = ပူဇော်ပါ၏ဘုရား။
- ၄။ မာတာပံ့တူနဲ့ = မိဘနှစ်ပါးတို့အား၊ ပူဇော် = ပူဇော်ပါ၏ဘုရား။
- ၅။ အာစရိယာနဲ့ = ဆရာသမားတို့အား၊ ပူဇော် = ပူဇော်ပါ၏ဘုရား။

ဘန္ဒိုးပါး အမိန္ဒိုး

- ၁။ ဘုရားကျေးဇူး၊ မြင်းမိရိုး၊ အထူးကျော်ဆပ်ပါမည်။
- ၂။ တရားကျေးဇူး၊ မြင်းမိရိုး၊ အထူးကျော်ဆပ်ပါမည်။
- ၃။ သံယျာကျေးဇူး၊ မြင်းမိရိုး၊ အထူးကျော်ဆပ်ပါမည်။
- ၄။ မိဘကျေးဇူး၊ မြင်းမိရိုး၊ အထူးကျော်ဆပ်ပါမည်။
- ၅။ ဆရာကျေးဇူး၊ မြင်းမိရိုး၊ အထူးကျော်ဆပ်ပါမည်။

ဘန္ဒိုးပါး ဘုရားရှိခိုး

- ၁။ ဗုဒ္ဓဂုဏာ = အနဲ့လွှာဟု၊ ကျော်စောထင်ရား၊ သုံးပါးရပ်သူ၊ နတ်၊ လူ၊ ပြဟ္မာ၊ သတ္တဝါကို၊ ဓမ္မသာခေါင်၊ နိဗ္ဗာန်သောင်သို့၊ ဈေးဖောင်မဂ္ဂင်၊ သဘော်ယာဉ်ဖြင့်၊ ကယ်တင်ဆောင်ယူ၊ ပို့တော်မူသည်၊ နတ်လူတို့ထိပ်ပန်း၊ ရဟန်းတို့ဆရာ၊ အစိန္တယျာဟု၊ အနှစ်ဂုဏ်အင်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို၊ အဟံ = အကျွန်းပ်သည်၊ ဝင္းဝန္းမိ = ရှိခိုးပါ၏။

ဘုရားရှိခိုပ်၊ မေတ္တာမြို့၊ အာဇာပိုင်း။ ၁၅

ယဉ်ခဏ္ဍာန္တသင်ဘိုး

၂။ ဓမ္မဂုဏာ = အနန္တဘုံ၊ တည်သောကမ္မာ၊ သတ္တဝါ လူ၊ နတ်၊
အထပ်ထပ်ကို၊ လေးမြတ်ကြင်နာ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ တရာ့သံယော၊
ကိုလေတော့မှ၊ ဆေးကြာသူတ်သင်၊ မြှေမတင်အောင်ရှောင်ကြော်
ပေတတ်၊ တရားမြတ်ကို၊ အဟံ = အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝင္း ဝန္တာမိ
= ရှိခိုပါ၏။

၃။ သံသဂ္ဗဏာ = အနန္တဘုံ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ကင်းကွာ၊
တရာ့ဘကာမ၊ ကိုလေသနှင့်၊ ရာဂအမိုက်၊ နှစ်ခြိုက်မပျော်၊ မခွဲ
လျော်ဘဲ၊ ရှင်တော်ဟောကြား၊ မြတ်တရားကို၊ မှတ်သားကြည်သို့၊
မင်း၊ ဖိုလ်နိုဗာန်း၊ ရောက်ကြောင်းမှန်သည်၊ မြတ်မွန်ထေရ်ကျော်၊
သံသာတော်တို့၊ ဂုဏ်တော်ကြီးစာ၊ အနန္တကို၊ အဟံ = အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝင္း ဝန္တာမိ = ရှိခိုပါ၏။

၄။ မာတာပိတုဂုဏာ = အနန္တဘုံ၊ အပြောကျယ်စွာ၊ သံသရာဝယ်၊
မာတာပိတာ၊ မိန္ဒုံးဖတို့၊ ရောကြည်ကလလ၊ တည်ဦးစကာ၊ ချို့ချဉ်း၊
ပူး၊ စပ်၊ ရှင်းရှင်းပြတ်အောင်၊ မံပြတ်ယူယာ၊ မိဘတို့မှာစိုးရိမ်စွာဖြင့်၊
အစာဆိမ့်အေး၊ နှို့ချို့ပေးရှုံး၊ မွေးသည့်မိခင်၊ ကျွေးဖရှင်ကို၊ အဟံ
= အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝင္း ဝန္တာမိ = ရှိခိုပါ၏။

၅။ အာစရိယဂုဏာ = အနန္တဘုံ၊ မိန္ဒုံးဟောအရာ၊ ကောက်ယူပြ
သော်၊ နယနည်းနာ၊ အဖြာဖြာကို၊ လီမှာစေကြောင်း၊ မေတ္တာ
လောင်းရှုံး၊ မကောင်းကိုကြော်၊ ကောင်းရာယူဉ်လျက်၊ နှုတ်မြှေက်
သံချို့၊ စုံးမဆိုသား၊ အဟိုများစွာ၊ သံသရာဝယ်၊ သုံးသွယ်သော
ကပ်၊ လေးရပ်အပါယ်၊ ရှစ်သွယ်ရပ်ပြစ်၊ ဆိုးညှစ်ယုတ်မာ၊ အဖြာ
ဖြာကို၊ မောဘုံမိ၊ ဘေးမရှိအောင်၊ နိုဗာန်သောင်သို့၊ ရောက်
အောင် ပြည့်နှင့် သွန်ုပ်သင်ပေတတ်၊ ဆရာမြတ်ကို၊ အဟံ=အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝင္း ဝန္တာမိ = ရှိခိုပါ၏။

ယဉ်တော်မူသင်္ဘာနှီး

၁၆။ ဘုရဟိရီခိုး၊ ဓမ္မဗ္ဗာဂို့၊ ဆွဲတောင်း
ဆွမ်းပေါ်ကပ်နှင့်သွေး

အရဟတာဒီ နဝရုဏေဟီ = အရဟံ အစရိသော ကိုပါသော ဂုဏ်
တော်တို့နှင့်।

သမန္ဒာဂတ် = ပြည့်စုတော်မူသော၊

နာထု = လူ၊ နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊

ဗုဒ္ဓ = သက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗည့်မြှတ်စွာဘုရားကို၊

ဥစ္စီသု = ရည်မှတ်၍၊

စေတီယသု = ပာတုစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ဥစ္စီသုစေတီ၊ ပရီသောဂ
စေတီတော်မြှတ်အား၊

ဝဏ္ဏ ဂန္ဓ ရသ သမ္မန္ဒ္ဓ = အဆင်း၊ အနှုံ၊ အရသာနှင့်ပြည့်စုတော်

ကူးပို့နှေပါတ ခါဒနီယ ဘောဇ္ဈိယ = ဤဆွမ်းခဲဖွယ် ဘောဇ္ဈိ၊
ချဉ် အရသာ အဖြာဖြာကို၊

သက္ကစ္စ = ရိုရိုသေသာ၊

ဒေဓိ = နိဗ္ဗာန် ရည်မှန်း လျှော့န်းပါ၏ အရှင်ဘုရား၊

ပူးဖော် = နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော် ပူးဖော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား၊

ဓမ = တပည့်တော်၏၊

ကူးပူည့် = ဤကောင်းမှုသည်။

အာသဝရွှေယာဝဟံ = အာသဝရေါတရား လေးပါးတို့၏ ကုန်ရာကုန်

ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ညာဏ်၊ ဖိုလ်ညာဏ် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို

ဓကန်ရောက်အောင် ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။

ဟောတူ = ဖြစ်ပါစေသတည်း။

သုရားရှိခိုး၊ ဓမ္မတ္ထာန်း၊ ၁၄

ယဉ်တွေ့မှုသင်တန်း

ပန်းတော်ပုံနှုန်းတော်း

အရဟတာဒီ နဝါရကော် = အရဟံ အစရိသော ကိုပါသော ရှုက်
တော်တို့နှင့်၊

သမန္ဒာဂတ် = ပြည့်စုံတော်မူသော၊

နာထု = လူ၊ နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊

ဗုံးစွဲ = သက်တော်ထင်ရှား သူမြေညာမြတ်စွာဘုရားကို၊

ဥစ္စာယာ = ရည်မှတ်၍၊

စေတိယသာ = ဓာတုစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ဥစ္စာသာစေတီ၊ ပရီဘောဂ^၁
စေတိတော်မြတ်အား၊

ဝဏ္ဏ ဂန္ဓာ သမ္မန္ဒာ = အဆင်း၊ အနဲ့နှင့်ပြည့်စုံသော၊

ကျေး ပုံး = ဤပန်းကို၊

သက္ကစွဲ = ရှိရှိသော၊

ဒေမီ = နိမ္မာန်ရည်မှန်း လူ။ဒါန်းပါ၏ အရှင်ဘုရား၊

ပူဇေမီ = နိမ္မာန်ကိုမျှော် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား၊

မေ = တပည့်တော်၏၊

ကူး ပုံးညံး = ဤကောင်းမှုသည်၊

အာသဝက္ခယာဝဟံ = အာသဝေါတရား လေးပါးတို့၏ ကုန်ရာကုန်
ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ညာက် ဖိုလ်ညာက် မြတ်နိမ္မာန်ကို ဓကာန်း
ရောက်အောင် ချက်ဆောင်နိုင်သည်၊

ဟောတူ = ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ယဉ်ချော်မြှုပ်နည်း

၁၀။ ဘုရားရှိခို့၊ ဓမ္မတ္ထားခို့
အေတ္ထက်ပို့ဆတော်

အရဟတာဖီ နဝရဏေဟို = အရဟံ အစရိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်
တော်တို့နှင့်။

သမန္ဒာဂတ် = ပြည့်စုံတော်မူသော၊

နာထံ = လူ၊ နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊

ဗုဒ္ဓံ = သက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗည့်မြတ်စွာဘုရားကို၊

ဥစ္စံသဲ = ရည်မှတ်၍။

စေတီယသဲ = စာတုဇေတီ၊ ဓမ္မဇေတီ၊ ဥစ္စံသဲစေတီ၊ ပရီဘောဂ^၁
စေတီတော်မြတ်အား၊

သူဒ္ဓသီတလ ပသန္တံ = သန်ရှင်းအေးမြ ကြည့်လင်လူသော၊

ကြုံ ပါနိယ ပရီဘောဇနိယ = ဤသောက်တော်ရေ သုံးဆောင်တော်
ရေကို။

သက္ကစ္စ = ရှိရှိသေသာ၊

ဒေမိ = နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်း လျှော့ဒိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား၊

ပူးဇေမိ = နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော် ပူးဇေပါ၏ အရှင်ဘုရား၊

မေ = တပည့်တော်၏၊

ကြုံ ပုည့် = ဤကောင်းမှုသည်။

အာသဝက္ခယာဝဟံ = အာသဝေါတ္ထရား လေးပါးတို့၏ ကုန်ရာကုန်
ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ညာဏ်၊ ဖိုလ်ညာဏ် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကိုစကန်
ရောက်အောင် ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။

ဟောတု = ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဘုရားရှိခိုး၊ မေတ္တာရှိုး၊ ဆွဲတောင်း။ ၁၃ ၂
သီမံးထောကပ်နှင့်ဆောင်း

အရဟတာဒီ နဝရကော် = အရဟံ အစရှိသော ကိုပါးသော ဂဏ်
တော်တို့ဖြင့်။

သမမာဂတ် = ပြည့်စုံတော်မူသော။

သဗ္ဗည်ဗာနာဝရဏည်ကော် = သဗ္ဗည်ဗာည်၏ အနာဝရဏ ဉာဏ်
တော်တို့ဖြင့်။

တိလောကေ = သုံးပါးသောဆလာကျွဲ့။

အဝိဇ္ဇာ အနွေကာရု = အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိဂ်မူာ်ဂို့။

ဝိမိတွာ = ပယ်ဖျောက်၍။

လုံ လလ္လာ = ထွန်းလင်းတောက်ပတော် မူစေနိုင်သော။

ဗုံး = သက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗည်ဗြိတ်စွာဘုရားကို။

ညွှန်သဲ = ရည်မှတ်၍။

စေတီယသဲ = ဓာတုစေတီး ဓမ္မစေတီး ညွှန်သဲစေတီး ပရီဘောဂ^၁
စေတီတော်မြှတ်အားး။

ပဘာဝကြော် = အရောင်အဆင်းတို့ဖြင့်။

အနွေကာရု = အမိဂ်မူာ်ဂို့။

ဝိနာသက် = ပယ်ဖျောက်တာတ်သော။

ကြုံ ဒီပ ကာလု = ဤသီမံးလျှောက်း။

ဒေမီ = နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်း လျှော့ဒီမီးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ပူဇော် = နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော် ပူဇော်ပါ၏ အရှင် ဘုရား။

ဒေ = တုပည့်တော်၏။

ကြုံ ပုည် = ဤကောင်းမှုသည်။

ထုတ္တန္တပြဿနိုင်း ၂၁။ အာရာရှိခြား၊ မဆုံးခြား၊ အာတေသာင်း
အာသဝက္ခယာဝဟံ = အသသဝေါတရား၊ လေးပါးတို့၏ ကုန်ရာကုန်
ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ညာ၏၊ ဖိုလ်ညာ၏ မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို
စကန်ရောက်အောင် ရှက်ဆောင်နိုင်သည်။

ဟောတဲ့ = ဖြစ်ပါစေသေတည်း။

မှတ်ချက်။။ ကိုပြုထားသော ဘွဲ့တစ်၊ ပုန်တစ်၊ ရေတစ်၊ မီးကပ်စာများမှာ နှင့်တော်
သမာဓာရာယတအွှေမှ “ရွှေဘာသာ ယဉ်ကျေမှုမေးပွဲသင်္ကာ”အဖြစ်
ချမှတ်ထားသော စာများဖြစ်ပါသည်။

ခေတ်ပေါ်အော်ပြု

ရဟန်း၊ ရင်၊ လူတို့ အမြတ်တနိုင်း ကိုးကွယ်ရာ ဌာနကို စေတိဟု
ခေါ်သည်။

၁။ ဓာတုစေတီ = မြတ်စွာဘုရား၏ အရိုး(ဓာတ်တော်)ကို ဓာတုစေတီ
ခေါ်သည်။

၂။ ဓမ္မစေတီ = တရားစာပေ ပိဋကတ်တော်များကို ဓမ္မစေတီ ခေါ်
သည်။

၃။ ဥဒ္ဓိသုစေတီ = သက်တော်ထင်ရား မြတ်စွာဘုရားကို ရည်မှန်း၍
ထုလုပ်ထားသော ရပ်တော်မူ၊ ထိုင်တော်မူ၊ လျောင်းတော်မူ ရပ်ဗွား
တော်များကို ဥဒ္ဓိသုစေတီခေါ်သည်။

၄။ ပရိဘောဂစေတီ = မြတ်စွာဘုရား၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော
သပိတ်၊ သက်န်း၊ ရေစစ် ဖောမိပင် စသည်များကို ပရိဘောဂ
စေတီ ခေါ်သည်။

မှတ်ချက်။။ မြတ်စွာဘုရား၏အသုံးအဆောင်များတို့ ဌာပနာယားသော မွှေ့စီးပုံ၊ မျှေးလျှော့
ပိုလ်တယောင် ပသောမေတ်မျိုးပုံ၊ ပရိဘောဂစေတီဟော၍ရှိသည်။ တတ်တော်များ
ဌာပနာယာသည်တို့ ဂျို၍ဖြစ်ပြေသော စစ်ဆေးသုတေသန။ ၅၇၆၂

ဘုရားရှင်အောင် မေတ္တာပို့ အူကောင်း။ ၂၁ ၃၆
ပုဂ္ဂန္တဗျာမျှသင့်တန်း
ခဲ့ဖို့နှင့် ကျော်

ထမင်း၊ ဆန်ဖြင့်လုပ်သောမှန်၊ ဂျုံ(ပ)ဖြင့် လုပ်သောမှန်၊ ငါးနှင့်အသား ဤငါးမျိုးကို ဘောဇ်ခေါ်သည်။ ဘောဇ်ငါးမျိုးမှ ကြုံင်းသော ချိုချဉ်း၊ သစ်သီး၊ လက်ဖက်သုပ်၊ ဂျင်းသုပ် စသော စားဖွယ်မျိုးကို ခဲ့ဖို့ခေါ်သည်။

ခွဲမြှုပြန်း ငါးပါး

သက်ရည်း

ဆင်းလှု

သုခဲ့

ခွန်အား

ပညာများ

ငါးပါး ခွဲမြှုပြန်းအကျိုး။

ပုန်းထွေဗျား သုံးပါး

ပန်းလိုလှပါ

ဘဝရပ်ရည်း

ခန္ဓာကိုယ်တွင်း

သန့်ရှင်းပေါသည်း

နံစောက်င်းလို့

ခံတွင်းမွေးကြည်း

ပန်းလှုဗျား

သုံးမျိုးရနိုင်သည်း။

ရေတွေဗျား သယ်ပါး

လျှင်မြန်သန့်ရှင်း

စင်ကာယ်ခြင်းနင့်

လွှတ်ကင်းမွတ်သိပ်း

မဆိတ်ခြုံရုံး

ဒီယံသက်ရည်း

ရုပ်ရည်းဆင်းလှု

သုခွန်အား

ပညာများ၊ ဆယ်ပါးရေအကျိုး။

ခိုးထွေဗျား နှစ်ပါး

ဘုရားရှင်အား

စိတ်ထားကြည်းဖြူး

ဆီမီးလျှပ်ပန်း

လှုဗြိဒိုးသောသာ

သုဒ္ဓတ္ထပ္ပသင်တန်း

စက္ခ၊ မဲသ၊

ကြည်လင်၏၊

၁။ မံသစ္စာ့ = ပကတီမျက်လုံး ကြည်လင်အား ကောင်းခြင်း၊

၂။ ဉာဏ်စွဲ = အသိဉာဏ်မျက်လုံး အား ကောင်းခြင်း၊

တိမြတ်ယဉ်ဆာရှိဗုံး ပါးပါး

ကိုယ့်စိတ်၊ သူ့စိတ်၊

နတ်တို့လေးစား၊

ကြည်ညီဖွယ်ကောင်း၊

နတ်ပြည်ရောက်၊

ယိမိစိတ်ကြည်လင်၊

လွန်မှားချစ်ခင်၊

ဂုဏ်ပေါင်းမျက်ရှင်၊

ထွန်းတောက် ကျိုးငါးအင်း၊

ပရිဝේඛပောအာ တံမြေဂျည်းအကျိုး ပါးပါး

၁။ မိမိစိတ်ကြည်လင်ခြင်း၊

၂။ သူတစ်ပါးစိတ်ကြည်လင်ခြင်း၊

၃။ နတ်တို့လေးစားချစ်ခင်ခြင်း၊

၄။ ကြည်ညီဖွယ်ဂုဏ်ကိုဆောင်ဖောင်း၊

၅။ နတ်ပြည်ရောက်ခြင်း၊

(ဝရိပါ၊ ပါ့ဗို့၊ ၂၃၁)

ဘဏ္ဍဝါယံးတို့ပါးပါး

ကူတိပိ သော ဘဂဝါ-

၁။ အရဟံ၊

၂။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္မန္ဒာ

၃။ လောကဝိဇ္ဇာ

၄။ သတ္တာအေဝမနှာသာန်း၊

၅။ ဘဂဝါ "တို့"

၂။ သမ္မသမ္မဖွေ့ဗျား၊

၃။ သုဂ္ဂတောာ

၄။ အန္တာရောပုရိသဒမ္မသာရထို

၅။ ဗုဒ္ဓာ

ဘုရားရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့၊ ဆူတောင်း။ ၂၃ ၆
ပယ်ဟိုမှ ဘဏ်ဂျုံတော် ကိုပါအောင်

သော ဘဂဝါ၊ ထိအကျွန်ပိတိ၏ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်-
၁။ ကူတိပါ၊ ဤသို့လျှင် ဖြဟာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို၏ ကာည်ဖြူ၊
ကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံထိက်ကြောင်းဖြစ်သော သီလရှုက်၊
သမဓဓရှုက်၊ ပညာရှုက်၊ ဝိမ္မတိရှုက်၊ ဝိမ္မတိဉာဏ်သုန္တရှုက်တို့
နှင့်ပြည့်စုတော်မူပေသောကြောင့်လည်း။ အရဟု၊ အရဟု မည်
တော်မူပေ၏။

၂။ ကူတိပါ၊ ဤသို့လျှင် သစ္စာပေါ်ယျေ မမွှာပုံ အလုံးစုကို အကုန်
မကျိန် မြတ်ချွေဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ထိုးထွင်း အလင်းထင်ပေါ် သိမြင်
တော်မူပေသောကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္မာဖွံ့ဖြိုး သမ္မာသမ္မာဖွံ့ဖြိုး မည်
တော်မူပေ၏။

၃။ ကူတိပါ၊ ဤသို့လျှင် စရကာအပြား တစ်ဆယ့်ငါးတည့် သုံးပါးရစ်
ဖြာ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် ကောင်းစွာပြည့်စုတော်မူပေသောကြောင့်
လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရကာသမ္မာန္တာ၊ ဝိဇ္ဇာစရကာသမ္မာန္တာ မည်တော်မူပေ၏။

၄။ ကူတိပါ၊ ဤသို့လျှင် သသုတဒီနို့၊ ဉာဏ်ဒီနို့၊ မကပ်ပြုဖြစ်၊ မအဲမ
ပဋိပတ်၊ ကောင်းမြတ်ဖြောင့်တန်း မရှင်လမ်းဖြင့် ဖွေနန်းပုရီ
ဘေးမှုပြည့်သုံး ကြွချိခိုက်ရောက်တော်မူပေသောကြောင့်လည်း။
သုဂတော့၊ သုဂတော့မည်တော်မူပေ၏။

၅။ ကူတိပါ၊ ဤသို့လျှင် ကာမ ရုပ အရှုပဟု လောကအပြင် ဘုံတစ်
ခွင်ကို ကုန်စင်ခပင်း မကျိန်ကြွင်းအောင် အလင်းထင်ပေါ် သိမြင်
တော်မူပေသောကြောင့်လည်း။ လောကဝို့၊ လောကဝို့မည်တော်
မူပေ၏။

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၂၄ ၁၇ ဘုရားရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့၊ ဆွဲဓာတ်း

၆။ ကူတိပါ၊ ဤသို့လျင် စာတိမာန်၊ ပုံမှုမာန်၊ ဂုဏ်မာန်၊ ဗလမာန်၊ ကြွေ့မာန်၊ ပညာမာန်တို့ဖြင့် မိုးစွန်ကြားကြား ငါတာကားဟု ကြီးဝါးခက်ထန် အဆိပ်လျှော်သည် နန္ဒာပန္နာ၊ အရှုံလိမာလ၊ သစ္စကာနှင့် ဗက္ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို အေသနာသံ ဆိတ်အံ့ပိုင်ဆေး အမြန်ပေး၍ ယဉ်ကျေးအောင်ပြု ဆုံးမမှုဝယ် အတူမရှိ လွန်ကဲဘိသာ ကြောင့်လည်း။ အနှစ်ရောပုရီသအမွှာသာရထိ၊ အနှစ်ရော ပုရီသ အမွှာသာရထိ မည်တော်မူပေ၏။

၇။ ကူတိပါ၊ ဤသို့လျင် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအများ သောင်းတိုက်သားတို့၏ ဝပ်တွားရှိပျောင်း ညွှတ်ညောင်းခယ ဆုံးမခံရာ ဆရာသခင် ဦးထိပ်တင်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေသာကြောင့်လည်း။ သတ္တာ ဒေဝမနှင့်သာန်၊ သံတွား ဒေဝမနှင့်သာန် မည်တော်မူပေ၏။

၈။ ကူတိပါ၊ ဤသို့လျင် သစ္စာလေးရပ် တရားမြတ်ကို လူ၊ နတ်အများ သိထင်ရှားအောင် ဟျောကြားထုတ်ဖော် သိစေတော်မူသာကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓိ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူပေ၏။

၉။ ကူတိပါ၊ ဤသို့လျင် ဘုန်းတော်အနန္တ ကံတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တ၊ ကြီးမြတ်လှ၍ လောကသုံးပါး လူအများတို့ လေးစားကရ ချီးပမှုကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူပေ၏။

တဲ့ ထိအရဟံ့အစ ဘဂဝါအဆုံး ဘဝ်ချုံးမျှ ဘုန်းရှိန်ကြီးမား ဂုဏ်ကိုးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသာ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ့၊ ခန္ဓာ အာယတန် စာတ်စုံကို ကာယသမှတ် အကျွန်းပိုသည်။ ဝန္တာမိုး သဒ္ဓိ စိတ်အောင် အာရုံပြော၍ မနော၊ ဝစ်၊ ကာယညီလျက် ဦးချီလက်မိုးကြာင့်ဖြိုးသို့ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဘရားရှိခိုး၊ မေတ္တာခိုး၊ အူရောင်း။ ၂၅။

တရာ့ဂုဏ်ယော ပြောပါလို့

ယဉ်တော်များ၏တန်း

၁။ သွာက္ခာတော့ ဘဂဝတာ ဓမ္မာ

၂။ သန္တို့ကော့

၃။ အကာလိုကော့

၄။ ဓဟိပသို့ကော့

၅။ ဉာပနေယို့ကော့

၆။ ပစ္စာဗုံး ဝေဒီတဗ္ဗာ ဝိဉာဟီ"တိ။

ယယ်ဗို့ တရာ့ဂုဏ်ယော ပြောပါအနက်

၇။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မာ၊ တရားတော်မြတ်ကို။
သွာက္ခာတော့၊ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး၊ သုံးပါးအစုံ ကောင်းခြင်း
ရှင်နှင့် ပြည့်စုံစွာဟောကြားတော်မူအပ်၏။

၈။ ဓမ္မာ၊ တရားတော်မြတ်သည်။ သန္တို့ကော့၊ ကျင့်ဆောင်သူတို့
အား ယခုဘဝစ္စကွဲဖွံ့ဖြိုးပင် ဒိဋ္ဌကိုယ်တွင် တွေ့မြင်ခဲ့စားရသော ရှင်
ကျေးဇူးအထူးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၉။ အကာလိုကော့၊ ကာလမရွှေ၊ ကျင့်သည့်နေ့ပင် တွေ့မြင်ယုံကြည်
ရသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၁၀။ ဓဟိပသို့ကော့၊ လာရောက်ရှုမြင် ကျေးဇူးတင်မြိုဖြစ်၍ လာပါ
ရှုပါ၊ ကျင့်ကြုပါဟု မပါပါအောင် ခေါ်ဆောင်သွတ်သွင်း တိုက်
တွန်းခြင်းနှာ တိုက်တန်စွာသော ရှင်ထူးဝိသေသနှင့်လည်း ပြည့်
စုံတော်မူပေ၏။

၁၁။ ဉာပနေယို့ကော့၊ မိမိကာယ အဖွဲ့တွင် ရရှိပေါက်ရောက် ကိုယ်
တွေ့မြောက်အောင် ကပ်၍ဆောင်တိုက်သော ရှင်ထူး ဝိသေသ
နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

ယဉ်တော်မှုသင်တန်း

၂။ ၂။ အူရှားရှိခိုး၊ မေတ္တာမိုး အူတောင်း

၆။ ဝိညာဟို၊ ပညာရှိသူ ရှင်လူအဖေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်။
ပစ္စတ္တာ၊ အသီးသီးသော မိမိတို့သန္တာနှင့်။ ဝေဒီတဗ္ဗာ၊ ချမ်းသာ
လေစွာ ကောင်းလေစွဟု ကာယ်၊ စိတ္တာ သုခန္ဓ်ပြင် ထင်ထင်ရှားရား
ခံစားသိမြင်ရသော ဂဏ်ထူးဝိသေသနှင့်လည်း ပြည့်စုတော်မူပေး
၏။

တဲ့၊ ထိသွာက္ဗာတအစ ဝေဒီတဗ္ဗာအဆုံး၊ ဘဝ်ချုးမျှ ဘုန်း
ရှိန်ကြီးမား ဂဏ် ၆ ပါးနှင့်ပြည့်စုတော်မူသော တရားတော်မြတ်ကို။
အဟံ၊ ခန္ဓာအာယတာနဲ့ ဓာတ်စမျှကို ကာယ်သုမ်တ် အကျွှန်ပ်သည်။
ဝန္တာမီ၊ သဒ္ဓိစိတ်ဇော်အာရုံပြော၍ မနောဝစ် ကာယ်ညီလျက် ဦးချိ
လက်ခိုး၊ ကြာင့်ဖြီးသို့ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

သံယုဂ္ဂတ်တော် တိုးပါးပိုင်း

- ၁။ "သူပွဲ့ဌ်ပန္တာ ဘဂဝတော် သာဝကသံပေါ်၊
၂။ ဥဇ္ဈု့ဌ်ပန္တာ ဘဂဝတော် သာဝကသံပေါ်၊
၃။ ဥသယု့ဌ်ပန္တာ ဘဂဝတော် သာဝကသံပေါ်၊
၄။ သာမိစို့ဌ်ပန္တာ ဘဂဝတော် သာဝကသံပေါ်၊
 ယိဒိဒ် စတ္တာရိ ပုရိသယုဂ္ဂကိန် အဋ္ဌ ပုရိသယုဂ္ဂလာ ဇသ ဘဂဝတော်
 သာဝကသံပေါ်၊
၅။ အာဟုနေပေါ်၊
၆။ ပါဟုနေပေါ်၊
၇။ ဒက္ခိကောပေါ်၊
၈။ အခွဲလီကရဏီပေါ်၊
၉။ အန္တာရုံ ပုညကွေတုံ လောကသံ့"တို့။

သုရာ: မြတ်စွဲ: အဗ္ဗာ: ပုဂ္ဂနိုင်း။ ၂၅၁

လျှော့တူးမှုသင်တန်း
ထိုးတို့ ပုံယူဝါယောက်

၁။ ဘဂဝတော့ မြတ်စွဲသုရာ:၏။ သာဝကသံတော့ သီလဝန်, ဂုဏ်ဝန်, ပညာဝန်, ကလျာဏာပုထိန် အရှင်မြန် အရှင်မြတ်တို့နှင့်တကွ ပရမတ္ထသံလာ့ အရိယာရှစ်ပါး တပည့်သား သံလာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ သူပွဲရှိပန္တာ အဓိသီလ, အဓိစိတ္ထ, အဓိ ပညာ သီကွာသုံးရပ် လွန်ကောင်းမြတ်သော ပဋိပတ်ရှုက်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၂။ ဘဂဝတော့ ၏။ သာဝကသံတော့ သည်။ ဉာဏ်ပွဲရှိပန္တာ အဓိ သီလ, အဓိစိတ္ထ, အဓိပညာ သီကွာသုံးရပ် လွန်ခြောင့်မတ်သော ပဋိပတ်ရှုက်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၃။ ဘဂဝတော့ ၏။ သာဝကသံတော့ သည်။ ဉာဏ်ပွဲရှိပန္တာ အဓိ သီလ, အဓိစိတ္ထ, အဓိပညာ သီကွာသုံးရပ် လွန်သုံးမြတ်သော ပဋိပတ်ရှုက်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၄။ ဘဂဝတော့ ၏။ သာဝကသံတော့ သည်။ သာမိစိပွဲရှိပန္တာ အဓိသီလ, အဓိစိတ္ထ, အဓိပညာ သီကွာသုံးရပ် ရှိသောအပ်သော ပဋိပတ်ရှုက်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

ယခိုအဲ ယာနိ ကျောနိ စတ္တာရှိ ပုရိသယယူရှိနိ အကြောင်လေးပါးသော ယောကျားမြတ်အစုံတို့သည်။ သန္တာရှိကျောန်၏၊ ယခိုအဲ-ယေ ကျော အင့်ပုရိသယပုဂ္ဂလာ့ အကြောင်ရှစ်ပါးသော ယောကျားမြတ်တို့သည်။ သန္တာရှိကျောန်၏။

၅။ ဘဂဝတော့ မြတ်စွဲသုရာ:၏။ သော ဒေသ သာဝက သံတော့ ဤလေးစုံရှစ်ပါး တပည့်သားသံလာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ အာဟုနေယော့ အာဂန္တအား ရည်၍ထားသော အလုံဝတ္ထာမြို့ကို

ယဉ်တျော်မှုသင်တန်း

၂၁။ ၂၃။ ၂၅။ ၂၇။ ၂၉။ ၂၁၁။ ၂၁၃။ ၂၁၅။

ခံယူခြင်းရှာ ထိုက်တန်စွာသော သီလရှုက်, သမာဓိရှုက်, ပညာ
ရှုက်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေါ်။

၆။ ပါဟုနေထော်၊ လက်ဆောင်အလို့ရှာ ယူ၍လာသော အလျှော်တွေ့
မျိုးကို ခံယူခြင်းရှာ ထိုက်တန်စွာသော သီလရှုက်, သမာဓိရှုက်,
ပညာရှုက်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေါ်။

၇။ ဒက္ခိကေထော်၊ နောက်နောက်ဘဝ အကျိုးရဖိုး ပျိုးချုတု လတ်
မြတ်သောအလျှော်တွေ့ကို ခံယူခြင်းရှာ ထိုက်တန်စွာသော သီလ
ရှုက်, သမာဓိရှုက်, ပညာရှုက်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေါ်။

၈။ အခြားလိုကရကိုယ်၊ လူမင်း, နတ်မင်း, ပြဟ္မာမင်းတို့၏ လက်အပ်
ခီခြင်းကို ခံယူထိုက်သော သီလရှုက်, သမာဓိရှုက်, ပညာရှုက်
နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေါ်။

၉။ လောကသာ၊ လူအပေါင်း၏။ အနှစ်ရုံ၊ အတုမရှိ မြင့်မြတ်သော၊
ပုညော်တွဲ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးချုရာ လယ်ယာမြေကောင်း
သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပေါ်။

တဲ့ ထိုသုပ္ပါနိပန္တအစ ပုညော်တွဲအဆုံး၊ ဘဝဂျုံးမျှ ဘန်းရှို့
ကြီးမား ရှုက်ကိုးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော သံယာတော်မြတ်အပေါင်း
ကို။ အတဲ့ ခန္ဓာအသာယတန စာတ်စုမျှကို ကာယ်သမှတ် အကျွန်ုပ်
သည်။ စန္ဒာမိုး သဒ္ဓာစိတ်ရော အာရုံပြော၍ မနောဝစ် ကာယ်လျှိုက်
ဦးချီလက်မိုး ကြာင့်ဖြိုးသို့ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဘဏ္ဍာဂုဏ်တော် ကိုပါယူရပ်

၁။ အရဟံရှုက်တော် = အပူဇော်ခံထိုက်သောရှုက်တော်

၂။ သမ္မာသမ္မာစရှုက်တော် = မဖောက်မပြန် အမှန်သိရှုက်တော်

၃။ ဝိဇ္ဇာစရာက သမ္မာစရှုက်တော် = အသိအကျင့် ပြည့်စုံရှုက်တော်

၁၃။ အူရှားရှိခိုး၊ ဖော်ပြုသောင်း၏ ၂၅ ၈။ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၄။ သုဂ္ဂတရှိရှိတော် = နိဗ္ဗာန်ကြွေသွား ရှုဏ်တော်။

၅။ လောကဝိဒုရှိရှိတော် = လောကအကြောင်းသိ ရှုဏ်တော်။

၆။ အန္တတရော ပုရိသဒမွှဲသာရထိရှိရှိတော် = ဆုံးမတတ်သော ရှုဏ်တော်။

၇။ သတ္တာ ဒေဝမန္တသာနရှိရှိတော် = လူ, နတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်ရှုဏ်တော်။

၈။ ဗုဒ္ဓရှိရှိတော် = သစ္စာလေးပါးကို သိဖေတတ်သော ရှုဏ်တော်။

၉။ ဘဂါဝရှိရှိတော် = ဘုန်းခြောက်ပါးရှိ ရှုဏ်တော်။

တရာ့ရှုတ်တော် ပြောပါသည်

၁။ သွာက္ခာတရှိရှိတော် = ကောင်းစွာ ပောကြားအပ်သော ရှုဏ်တော်။

၂။ သန္တို့ကရှိရှိတော် = လက်တွေ့ မျက်တွေ့ ရှုဏ်တော်။

၃။ အကာလိကရှိရှိတော် = လက်ငင်းအကျိုးပေး ရှုဏ်တော်။

၄။ ဖော်ပသိကရှိရှိတော် = ဖိတ်ခေါ်တိုက်တွန်း ရှုဏ်တော်။

၅။ သုပနေယျိကရှိရှိတော် = ကပ်၍ဆောင်ထိုက်သော ရှုဏ်တော်။

၆။ ပစ္စတံဝါတွေ့တွေ့ပွဲရှိရှိတော် = ပညာရှိတို့ သိမြင်ခဲ့စားအပ်သောရှုဏ်တော်။

သံယုရှိရှိတော် ကိုပါသည်

၁။ သူပွဲရိပန္တရှိရှိတော် = လွန်ကောင်းမြတ်သော အကျင့်ရှုဏ်တော်။

၂။ ဥဇ္ဈိရိပန္တရှိရှိတော် = လွန်ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ရှုဏ်။

၃။ ဉာယူပွဲရိပန္တရှိရှိတော် = လွန်သင့်မြတ်သော အကျင့်ရှုဏ်။

၄။ သာမီစံပွဲရိပန္တရှိရှိတော် = ရှိသေအပ်သော အကျင့်ရှုဏ်။

၅။ အာဟုနေယျိရှိရှိတော် = ဓည့်သည်ရည်မှု၊ အလျော်ဝွှေ့ကို ခံယူထိုက်သောရှုဏ်။

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၃၀ ၂၁ ၂၂ အူရာ:ရှိခိုး၊ အေးလွှာမြို့၊ ဆွဲဘေး

၆။ ပါဟုနေယျဂုဏ်တော် = လက်ဆောင်ယူဖြား အလျော်ဝွေးများကို
ခံယူထိက်သောဂုဏ်။

၇။ ဒက္ခာကျေးမှုဂုဏ်တော် = မြတ်သောအလျော်ခံယူထိက်သောဂုဏ်။

၈။ အခြာလိကရဏီယုဂုဏ်တော် = လက်အပ်ချိမိုး ရှိခိုးထိက်သော ဂုဏ်။

၉။ အနှစ်ရုံ ပုညကွေးတုဂုဏ်တော် = လယ်ယာမြေကောင်းနှင့် တူ
သောဂုဏ်။

ဂုဏ်တော်ရှား အကျိုးများ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်များအနေဖြင့် မိဘ၊ဘိုးဘွား၊ဆရာ
သမားတို့၏ကျေးဇူးကြောင့် “ကြတိပိ သော ဘဂဝါ” စသော ဂုဏ်တော်
ပါဌီများကို ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝတည်းက နှုတ်လွတ်
အာရုံရနေကြ၏။ အသက်အရွယ် အလယ်အလတ်ရှိသောအခါ
တစ်ဆင့်တက်၍ ထိဂုဏ်တော်ပါဌီ၏ အနက်အမိမှာယ်များကို သီဆို
ရင့်ကျူး၍ ဘုရားရှိခိုးရာ၌ အသုံးပြုလာတတ်ကြ၏။ ထိမှတစ်ဆင့်
ဘုရားဂုဏ်တော်များကို အာရုံပြုဆင်ခြင်ပွားများပြီး စိပ်ပုတီးအပတ်
သက်စွဲစိပ်ခြင်း၊ အပတ်တစ်ရာ အပတ်တစ်ထောင်ပြည့်အောင်စိပ်
ခြင်းများကို ပြုလုပ်၍ ကုသိုလ်တရားကို အားထုတ်ကြပြန်၏။ ထိ
ကုသိုလ်၏ရလဒ်ကား သမာဓိအားကောင်းခြင်း၊ စိတ်၏ြမ်းချမ်းမှုကို
ရရှိခြင်း၊ သောကကင်းဝေးခြင်း စသော အကျိုးများကို ရရှိနိုင်လေ
သည်။

ဘုရားဂုဏ်တော် ပွားများခြင်းအကိုး

ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ဆိုပွားများ နှစ်ဦးသွင်းဆင်ခြင်သော
သူအား ရရှိနိုင်သော အကျိုးတရားများကို ဝိသုဒ္ဓမဂ်၌ အောက်ပါ
အတိုင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

ဘုရားရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့၊ ဆူတောင်း၊ ၃၁

ယဉ်တျေးမူသင်တန်း

၁။ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ ကိုလေသာ မဖြစ်ပွားခြင်း။

၂။ စိတ်အစဉ် ဖြောင့်မတ်ခြင်း။

၃။ ဘုရားခြိုရိုသေခြင်း။

၄။ သဒ္ဓါ, သတိ, ပညာ, ပုည ပြန့်ပြောခြင်း။

၅။ ပိတိ ပါမောဇ္ဈ များပြားခြင်း။

၆။ ဘေးရန်အမျိုးမျိုးကို သည်းခဲနိုင်ခြင်း။

၇။ ဘုရားနှင့်အတူနေရသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ခြင်း။

(ဘုရားနှင့်နှီးစပ်၍ အကုသိုလ်အပြစ် နည်းပါးသည်ဟူလို)

၈။ စေတီအလား ပူဇော်ထိုက်ခြင်း

(ဗုဒ္ဓါနသုတိပွားများသူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် စေတီအလား
ပူဇော်ထိုက်သည်ဟူလို)

၉။ ဘုရားခြိုစိတ်ညွှတ်ခြင်း

(ဘုရား၌ စိတ်ရောက်နေ၍ အပြင် အပ အကုသိုလ်အာရုံများ
မဝင်နိုင်ခြင်း။)

၁၀။ အရှက်အကြောက်ဖြစ်ခြင်း

(အကုသိုလ်ပြစ်မှ ကျူးလွန်စရာ တွေကြိုခဲ့သော ဘုရားအာရုံ
ထင်မြင်လာ၍ ဟိရိသြော့ပွဲ အရှက်, အကြောက်ဝင်ပြီး မလွန်
ကျူးခြင်း။)

၁၁။ နတ်ရွာစသော သုဂတ်သို့ရောက်ခြင်း။

(ဤဘဝ၌ မဂ်, ဖိုလ်မရသေးစေကာမူ ကွယ်လွန်သောအခါ
ခုရွတ်မကျနိုင်)။ (ပြသွေ့မင်း၊ ပထမအုပ်၊ ၂၀၆)

ဆောင်ပုဒ်ဂာဗျာ

၁။ ကိုလေမနောင့်၊

၂။ စိတ်စဉ်ဖြောင့်၏၊

၃။ ဘုန်းခေါင့်ရိုသေ၊

၄။ သဒ္ဓါစွေ၍၊

ယဉ်ကျေမှုသင်တန်း

၅။ နှစ်ထွေပါတီ။

၆။ စေတီပုံလှား။

၇။ ထင်ပေဟိရောတ်။

၈။ မဂ်စဉ်မပွား၊ နှစ်ချွာလားသည်။

ဘုရားဂဏ်တော် ပွားကျိုးတည်း။

မှတ်ချက်။ ၂။ ဟိရောတီ၍ ဟိုပြတ္တုဟု ဖို့ဂိုဏ်ပြု၍

ရှုတ်တော်ပွားများ၍ အကျိုးရေား သာဓကဝတ္ထုများ

ဘုရားဂဏ်တော်ပွားများ၍ လောက်လောကုတ္ထရာအကျိုးများ
ခံစားရပုံကို ပြဆိုသော သာဓကဝတ္ထုတို့ကား များစွာပင်ရှိလေသည်။
အနည်းငယ် နမူနာထုတ်ပြရသော် –

၁။ ပုဂံခေတ် မိန့်ရားစောလုံဝတ္ထု။

(ဦးကျေား မှန်နှင့်)

၂။ ဂဏ်တော်ပွားများ၍ ရေပေါ်အိပ်ပြနိုင်သော ဓနဖြူမြို့နယ် လောင်
ချောင်းစွာသူဒေါ်ခင်ပါ။ (ဘရွှေး- သံတော်သင့်ဂွဲဗျား စာရောင်း)

၃။ မွန်အမျိုးသမီးကလေး တလထေား

(ပုသီပန်၊ ဟာစီ၏ မြန်မာရေဝင်)

၄။ ဗုဒ္ဓရမ္မကျော်တီကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ကောင်းကင်သို့ ရမြာက်
တက်သွားသော သီဟို၌သူ ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီး။

(အငြာဏ်)

၅။ အသိနှစ်တွား မိန့်ရားဝတ္ထု။

(ဒါ၊ မြာ၊ ၂၊ နာ၊ ၄၄)

၆။ ကားမြို့အမျိုးသမီးဝတ္ထု။

(ဒါ၊ မြာ၊ ၁၊ နာ၊ ၃၅၁)

၇။ အနာထပိက်သငွေးကြီးဝတ္ထု။

(သို့၊ ၁၊ နာ၊ ၂၁)

၈။ မဟာနာ၏ဝတ္ထု။

(သို့၊ ၃၊ နာ၊ ၃၂၁)

၉။ ထင်းခွေသမား သားအဖဝတ္ထု။ . . .

ဘုရားရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့ ဆွဲတောင်း။ ၃၃

ယဉ်တော်မှုသင်တန်း

စသည်တိမှာ ဗုဒ္ဓနသုတေ ပွားများဆင်ခြင်မှုကြောင့် ကောင်းကျိုး
သုခရှိရှိပုံ သာဓက၊ ဝတ္ထုများဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါဝတ္ထုများကိုထောက်ထား၍ ဘုရားဂုဏ်တော်ပွား
များဆင်ခြင်လျင် ရန်တေားကင်း၍ သုဂတ်လမ်းသို့ဖြောင့်တန်းစွာ
သွားနိုင်ကြောင်း အဖြေရှာ၍ ဂုဏ်တော်ကို ကြိုးစားပွားများသင့်ကြ
ပေသည်။

တရားဂုဏ်တော်ပွား၍ အကျိုးရှုသော သာဓကဝတ္ထုများ

မွေးနသုတေ တရားဂုဏ်တော် အောက်မေ့ပွားများခြင်း၏
အကျိုးပြသာဓကဝတ္ထုများအဖြစ် – ဟားနတ်သားဝတ္ထု၊ လင်းနှီးသား
ငါးရာဝတ္ထု၊ မွေးစကြာ မယ်ဟေမာဝတ္ထု၊ စွန်လက်မှုလွှတ်သော ဗုဒ္ဓ
ရက္ခာတကျေးသားဝတ္ထု စသည်များကို ထုတ်ဆောင်အပ်၏။

အကျိုး ဘာ-ပါးပေါ်။

၁။ ကိုလေမနွောင့်။ ၂။ စိတ်စဉ်ဖြောင့်၏။

၃။ ဘုန်းခေါင်ဟောကြား၊ တရားရှိသော။

၄။ သွေ့ခွေ၍။ ၅။ နှစ်ထွေပိတိ။

၆။ သည်းခံချိ၏။ ၇။ စေတိပုံလား။

၈။ တရားနှင့်နေ့။ ၉။ ထင်ပေဟိရောတ်။

၁၀။ စိတ်ညွှတ်မွော်။

၁၁။ မဂ်မရလည်း၊ ရောက်ထမများ၊ နတ်ချာလားသည်။

တရားဂုဏ်တော်ပွားကျိုးတည်း။ (မာစီ - လက္ခ)

သယူဂုဏ်တော်ပွားများ၌အကျိုး

သံယာနသုတေ သံယာဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့ပွားများခြင်း
၏အကျိုးပြသာဓကဝတ္ထုများအဖြစ် သုတ်မဟာဝါ၌လာသော “အယျ

ယဉ်ကျော်မြှုပ်နှံ။

မိတ္ထမထောင် "ဝဏ္ဏနှင့် ဓမ္မပဒ္ဒလာသော မဟာကပိနမင်းနှင့် အနော
ဘဒေဝိဝဏ္ဏစသည်တိုကို ထုတ်ဆောင်အပ်၏။

အရှင် သာ-ပါးပော်

၁။ ကိုလေမနောင့်။	၂။ စိတ်စဉ်ဖြောင်း။
၃။ ဘုန်းခေါင့်သံလာ၊ မှန်စွာရှိသော၊	၄။ နှစ်ထွေပါတီ၊
၅။ သုဒ္ဓါစ္စာ။	၆။ ပြုသိသမတ်၊ ဥပုသ်သိမ်ပမာ၊
၇။ သံလာနှင့်နော်၊	၈။ ထင်ပေဟိရောတ်၊
၉။ စိတ်ညွှတ်သံလာ၊	
၁၀။ မဂ်မရလည်း၊ ရောက်ထနတ်ရွာ၊ ကောင်းကျိုးလာသည်၊
သံလာရှုံးတော်ပွားကျိုးတည်း။	(၁၀၌ -
လ)

သမ္မတ(အန္တရာယ်ကျော်ကျော်)

ဘဏ္ဍာရှိး ဂါယတ်ဗြို့

၁။ သမ္မတခွေ အငွေးသွေ့၊ ခွဲ့သွေ့သွေ့ သဟသံကော်။	ပဋိသတ သဟသံသနီ၊ နမာမိ သံရသာ မဟု။
၂။ အပွဲကာ ဝါဇာကာ ဂရို့၊ အန္တာ နိမ္မာကာ ဦးနှာ။	တေသံ ဓမ္မစွာ သံသွေ့၊ အာဒရောန နမာမဟု။
၃။ နမတ္ထာရာ နှာကာဝေန၊ ဟံတွာ သင်္မာ ဥပဒ္ဒဝေ။	အနေက အန္တရာယာပါ၊ ဝိနသန္တာ အသသတော်။
အငွေးသွေ့ = သံးပါးဘဝ၊ သံးလောကတွင်၊ ဉာဏ်ရောင်ဖိတ်၊
အောင်ဘိသိက်နှင့်၊ နှစ်ကျိုပ်ရှစ်ဆူကုန်သော သမ္မတခွေ=တန်ဆောင်
ပမာ၊ ဉာဏ်ရောင်ပါဖြင့်၊ သစ္စာပွင့်လင်း၊ တရားမင်းတို့ကို လည်းကောင်း။	နိမ္မာန်ကိန်းအောင်း၊ စက်မွေလျောင်းသည်။

ဘုရားရှိခိုး၊ ဓမ္မတ္ထာရိုး၊ ဆုတေသန်း။ ၃၅ ၂၆
 တစ်သောင်း နှစ်ထောင်ကုန်သော၊ သမ္မာဒွေ = လရောင် ပမာ၊ ဉာဏ်
 ရောင်ဝါဖြင့်၊ သစ္စာဝင်းပြောင်၊ မြတ်ဘုန်းခေါင် တိုကို လည်းကောင်း။
 ပွဲသတ သဟသာနီ = သောင်းတိုက် စကြဝြော၊ ဂုဏ်ဝါကျောဟိန်း၊
 ငါးသိန်းကုန်သော၊ သမ္မာဒွေ = နေရောင်ပမာ၊ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့်၊
 သစ္စာလင်းထိန်း၊ မြတ်မှနိန်တိုကို လည်းကောင်း။ အပွဲကာ ဝါဇံကာ
 ဂရိုး=ဂရိုးမြစ်ထဲ၊ ငွေသောင်သံကို၊ နည်းစေထသော၊ အန္တာ = သချို့
 ဂဏန်း၊ ရေတွက်မှန်းလည်း၊ ဆုံးခန်းတိုင်မြောက်၊ မရောက်နိုင်ထ
 သော၊ နိုဗ္ဗာတာ = ဘုံးအတ်သိမ်း၍ ဦးမြို့အေးတော်မူပြီးထသော၊ အိနာစ
 = နောင့်ယှက်ဖန်လာ၊ မာရ်ငါးဖြာကို၊ အရိယာမဂ်၊ ဘုန်းရောင် စက်
 ဖြင့်၊ ချိုးဖျက်လွယ်ကူ၊ အောင်တော်မူသော၊ ဘုရားရှင်အပါင်းတိုကို
 လည်းကောင်း၊ အဟံ = အကျွန်းပ်သည်၊ သိရသာ = ဦးခေါင်းရတနာ၊
 မြတ်အဂ်းဖြင့်၊ နမာမိ = ရှိခိုးပါ၏။

တေသံ = ထိုဂရိုးဝါဇံ၊ ပမာပြုလည်း၊ နှိုင်းတုမရ၊ ပွင့်တော်မူ
 ကြကုန်သော၊ ဘုရားရှင်တို့နှင့်တကွာ၊ ငါးသိန်း တစ်သောင်း နှစ်ထောင်
 နှစ်ကျိုပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏။ ဓမ္မခွဲ = တရားတော်မြတ်ကို
 လည်းကောင်း။ သံသွေ့ = တပည့်သား သံသွာတော်မြတ်ကို လည်း
 ကောင်း။ အာဒရော် = ရှိသေစွာ။ အဟံ = အကျွန်းပ်သည်။ နမာမိ
 = ရှိခိုးပါ၏။

နမက္ခာရာ နှုဘာဝေန = ဤသို့ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်မာန်လျော့၊
 ကန်တော့ရသော ပဏာမ ကုသိုလ်ကံစေတနာကြောင့်။ သမ္မာ =
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဥပစ္စဝေ = ဘေးရန်ဥပစ္စတိုကို။ ဟီတွာ = ပယ်
 ဖျောက်၍၊ အနေကအန္တရာယာပါ = တစ်ပါးမက များစွာကုန်သော
 အန္တရာယ်တို့သည်လည်း။ အသေသတော့ = အကြွင်းအကျွန်းမရှိသော
 အားဖြင့်။ ဝိနသု၌ = ပျောက်ပျောက်စေကုန်သတည်း။

သမ္မတတူးမြှုပ်တန်း

၃၆ ဘုရားရှိခိုး၊ ဓမ္မတောင်း
မှတ်ချစ်။ ၂။ ဤသမ္မတူးမြှုပ်တန်းအနက်မှာ ရန်စန်းမြို့ တောင်းတော်စုဖွံ့ဖြိုးတော်
ပထမဆရာတော် ဦးသာလန်ရေးသားသောအနက်ပြစ်ဖြောင်း သိရပါသည်။

သမ္မတတူးမြှုပ်နှံနှင့် ဘဏ္ဍာဏ္ဍာနှံ

သမ္မတူးမြှုပ်ဂါထာတော်ကို နေ့စဉ်မှန်မှန်ခွတ်ပွားပေးပါက ဘေး
အန္တရာယ်ကင်းရင်းပြီး ကောင်းကျိုးအနတ် အမှန်ပင်ရရှိပါသည်။
သမ္မတူးမြှုပ်ဂါထာတော်ကို စွမ်းအင်ထက်မြေက်ပုံအကြောင်းကို -

၁။ ပြည်မြို့၊ ပဋိရူပံ့ ဦးခက်

“တဇ္ဇာပုံညွှန်ပေါင်းကျမ်း” တွင် လည်းကောင်း၊

၂။ လယ်တို့လှပိုင်က

“လယ်တိုက္ခိဝင်ကျော်များ” စာအုပ်တွင် လည်းကောင်း၊

၃။ စာရေးဆရာနှစ်ဖက်လှက

“ဇယ်မင်္ဂလာ ရန်ကင်းဂါထာများ” စာအုပ်တွင်လည်းကောင်း၊

၄။ အရှင်သုသုက က

“သမ္မတူးမြို့၊ ပျိုးနှင့် တန်ခိုးသို့မြို့များ” စာအုပ်တွင်လည်းကောင်း
ကျယ်ဝန်းများပြားစွာ စုစုပေါင်းလင် ဖော်ပြထားပါသည်၊ ရှာဖွေ
လေ့လာကြည့်ရှုကြပါ။

မန္တလေးမြို့ဝါးတန်းရပ်မှ(ရေခါး)ဦးအေးမောင်သည် လေယာဉ်
ပုံပျက်ကျရာ၌ အသက်မသေဘဲကျို့ရစ်သည်မှာ သမ္မတူးမြှုပ်ဂါထာကို
ခွတ်ဆိုပွားများသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သူကိုယ်တိုင်မဟာပြု သိရ
ပါသည်။ ငှါးအပြင် ၁၉၃၆ ခုနှစ်က ဘာရွတ်မြို့သို့အသွား လေယာဉ်
စက်ချုတ်ယွင်း၍ ထိုးဆင်းခဲ့ရာ၌ အမြားသူများ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရရှိခဲ့
ကြပါသော်လည်း စိန်မဟာသာဝါတော်အဖွဲ့မှ မင်းသား ဦးကဲနက်စိန်
မှာ သမ္မတူးမြှုပ်ဂါထာကို နှလုံးသွင်း၍ ဗုဒ္ဓါနသာတိရာက်ကို အာရုံပြုသော
ကြောင့် အထိအခိုက်မရှိ၊ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းလွတ်ခဲ့ရအေးပါသည်။

အူရာ:ရှိခိုး၊ ဓမ္မတ္ထားမြို့၊ အူတောင်း။ ၃၇

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

ထိဖြစ်ရပ်ကို ကာယကံရင် ဦးကဲန်ကိစိန်ကိယ်တိုင် သီချင်းစပ်၍ ဘတ်
ပြားသွင်းထားပါသည်။

သမ္မတ္ထား အကျိုးပြု လက်တြိုး

မြတ်သမ္မတ္ထား၊ ဆူဝေကျော်ကား၊ နိဒါန်းအားဖြင့်၊ ကွမ်းစား
သတ္တာ်၊ ခေါင်းလျှော်ဒသ၊ ဘဏ္ဍာကြိန်း၊ ဆီလိမ်းပည့်၊ စီးထဲလျှော်မှာ၊
ရှစ်ကြိမ်သာတည်း၊ နှဲသာပန်းမျိုး၊ ကိုးကြိမ်နှီးလော့၊ ချုပ်မိုးညျဉ်ခါး၊
အိပ်ရာဝင်မှာ၊ ကိုးကြိမ်ဟူ၏။ ရန်သူတွေ့မြောက်၊ ဆယ့်စာစ်ခေါက်
တည်း၊ စစ်ရောက်သောခါး၊ ရွတ်ပါကိုးကြိမ်၊ စံအိမ်သန္တာမီးဖွားနော်၊
ရေမှာကိုးခေါက်၊ မန်း၍သောက်က၊ ဖွားမြောက်ခဏာ၊ ချမ်းသာရ၏။
ခေတ္တနောင်သွင်း၊ သံခြေကျင်းနှင့်၊ အပြင်းတိုက်လျောင်၊ တစ်ထောင်၊
ရွတ်လေ၊ လွှတ်ထွက်ပေ၏၊ ရွတ်လေနှစ်ခေါက်၊ ခရီးလျောက်ရာ၊
ခေါင်းမှာပန်စိုက်၊ ရန်ဘေးဪဪလည်း၊ မြို့ဆိုက်မလိမ်း၊ ကင်းလွှတ်ပြို့
၏။ ။။။ ခပ်သိမ်းရောက်၊ ပျောပါလည်းကင်း၊ သောကရှင်း၍၊ မင်းမင်း
တကာ၊ ကြည်သာမြေတိန်း၊ ရေပြည့်အိုးသို့၊ မညိုးပန်းသွင်း၊ နေ့တိုင်း
ပင်တည်း၊ ထွက်ဝင်ရဲရဲ၊ လူခပ်တို့။ အဲ့အဲ့စလောက်၊ ထွန်းတောက်ပ
ဝင်း၊ ပွဲ့လှင်းသာသနာ၊ ပွားကြောင်းရှာ၍၊ စန္ဒာလမင်း၊ ကောင်းကင်း
ချဉ်းသို့၊ ကောင်းခြင်းထွေထွေ၊ ကောင်းကျိုးဝေသည်၊ သမ္မတ္ထား၏
တန်ခိုးတည်း (အကျိုးတည်း)။

သမ္မတ္ထား သီချင်း

သမ္မတ္ထား အန္တိသွား ဒ္ဓိဒသွား သဟသာကေ။

ပွဲသတာသဟသာနှီး၊ နမာမိ သိရသာမဟံ့။

ယဉ်တော်မြှုပ်တန်း

၃၈ ၃၉ အူရားရှိခိုး၊ မေတ္တာရှိုး၊ ဆွဲတောင်း

(အန္တာ နိမ္ဒ္မာမြို့နေ့၊ ဂုဏ်ပါဝါ၍ သံစမကပေ ကဗျာတွေ သချို့
သချို့ နိမ္ဒ္မာမြို့ စံနေကြတဲ့ ဘုရားမြတ် ပရမ ရှင်တော်တွေ၊ မျှော်ကာ
ရည်စူးဖူးတဲ့ သမျှော်....)၂

(မြို့တိုင်းရွတ်ကြပါလေ+ရွာတိုင်းရွတ်ကြ ဂါထာသမျှော် +
အိမ်တိုင်းရွတ်ကြပါလေ...လူတိုင်းရွတ်ကြ ဂါထာသမျှော်)၂ ငါးသိန်း၊
တစ်သောင်း၊ နှစ်သောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ နိမ္ဒ္မာမြို့နေ့... ဦးထိပ်ရှက်ပန်
ကာချွေ...ဂါထာတော်ကျိုး ဖူးတဲ့သမျှော်....။

သံပြိုင်။ (မြန်နယ်ပြည့် မယွင်းချွေတော်၊ ရွတ်ဖတ်ကြ
သမျှော်။ အန္တရာယ်တွေ ကင်းလွှာတ်မလေ ရွတ်ဖတ်ကြ သမျှော်++)၂

စည်းစီမံရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာမိုး ဂါထာတန်ခိုးနဲ့ သွန်းဖြိုးလို့ဝေ+
ေားရန်ခပ်သိမ်း ကင်းပြိုမ်းနိုင်ကြမလေ...မြန်တိုင်းငွေနေ အေးချမ်းလို့
သာယာဖို့အခြေ+ဂါထာတော်ကျိုး ကျိုးနိုင်ကြစေ++(သမျှော်)၂ ေား
အပေါင်း မကောင်းတွေ ဝေးကွာရှောင်းမဲ့ ကောင်းတဲ့သမျှော်++)၂

(မိုးသောက်ကြလာ ထခါရွတ်ကြလေ...သမျှော်၊ ခရီးယာယီ
ခါမို့ရွတ်ကြလေ...သမျှော်၊ အိပ်ရာဝင်တိုင်း မဆိုင်းရွတ်ကြလေ
သမျှော်)၂ (မြတ်ဘုရားရှင်နဲ့ မြတ်တရားရှင်တွေ....သံယာရှင်
တော် ရည်မျှော်စူးလို့ ကြည်နဲ့ ထူးတဲ့ ဖူးတဲ့ သမျှော်++)၂

(မြို့တိုင်း နယ်တိုင်း လူတွေ...ရွာတိုင်း အိမ်စုံင်း လူတွေ)၂
(အန္တရာယ်တွေ အမှန်ကွယ်စေ...ေားရန်ရှင်း ကင်းဝေးမှာ ဂါထာ
သမျှော်++)၂

မှတ်ချက် ၁။ ၁၄၅-၁၅၀တွင် ဂိုဏ်တင်အန်းက ရောပ်သီတုံး၌ အဖိုးကျော် ကိုမြှော်လောင်း
က သီနှံးစားပြားသွေးခဲ့ပါသည်။ ကလေးများ ဓိတ်ဝင်းအောင် ထည့်သွင်း
သင်ကြားပေးပါသည်။

သင်တန်းနည်းပြု(မေဝါဒ-ဘဝါဒ)

ဘဏ္ဍာဒ္ဓခြား မေတ္တာရို့ ဆူတောင်း။ ၃၉ ၅
ပါးမာန်ဆယ်ရှစ်သွယ်မေတ္တာ

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

- (က) ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂-ယောက် ကို တည်
 နှဲလေးပါး နှင့် မြောက်၊
 မူလ မေတ္တာ ရှာ - ဖြစ်၏။
- (ခ) မေတ္တာ ရှာ ကို တည်
 အရပ် ၁၀-ပါး ဖြင့် မြောက်၊
 မေတ္တာ ရှာဝ် - ဖြစ်၏။
- (ဂ) မေတ္တာ ရှာဝ် ကို တည်
 အရပ်မပါသော မေတ္တာ ရှာ နှင့် ပေါင်း၊
 ၅၂၈ ဖြစ်၏။

ဘဏ္ဍာဓိသုဂ္ဂိုလ် ၆၇။

- ၁။ သဘ္ဗာသတ္တာ = သတ္တဝါအားလုံး။
 ၂။ သဘ္ဗာပါကာ = ထွက်သက်၊ ဝင်သက်ရှိ သတ္တဝါ
 အားလုံး။
 ၃။ သဘ္ဗာဘူတာ = ကိုယ်ထင်ရှုးရှိ သတ္တဝါအားလုံး။
 ၄။ သဘ္ဗာပုဂ္ဂလာ = ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး။
 ၅။ သဘ္ဗာအတ္တဘာဝပရိယာပနာ = အတ္တဘာ၌ အကျိုးဝင်သော
 သတ္တဝါအားလုံး။

ပါးမာန်ဆယ်ရှစ်သွယ်

- ၁။ သဗ္ဗာကူတို့ယော = မိန်းမအားလုံး။
 ၂။ သဘ္ဗာပုရိသာ = ယောကျားအားလုံး။
 ၃။ သဘ္ဗာအရိယာ = အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး။
 ၄။ သဘ္ဗာအနရိယာ = ပုထုဇ္ဈားအားလုံး။

ယဉ်တွေးမှုသင်တန်း

၅။ သအ္မြေဒေဝါ

၆။ သအ္မြေမန့်သာ

၇။ သအ္မြေဝိနိပါတီကာ

၂။ မရည်စွဲ၍ မပိုင်းချွာပို့သော မေတ္တာတို့ အနာဂတ်မေတ္တာတို့ မြိမ်းသမေတ္တာတို့များ။

၁။ ပေါ်ပါ မေတ္တာ ပေါ်ပါ

၈။ အဝေရာဟောနှု

၂။ အမျှာပွဲဟောနှု

၃။ အနိယာဟောနှု

၄။ သူ ခါအတ္တာနံ ပရိဟရန္တာ

၁။ ဘေးရန်ကင်းပ၊ ဗျာပါဒကင်း၊ ဆင်းရုမရှိ၊ မိမိကိုယ်သာ၊ ရွက်ဆောင်ကာ၊ ချမ်းသာကိုယ်, စိတ် မြိုက်ပါစေ။

၂။ ရှေ့ရှေ့ရှေ့ရှေ့ရှေ့ မေတ္တာလက်

၁။ မည့်ပွဲ၊

ည့်သတ္တာ၊ ဒွါဒပုဂ္ဂလာ

၂။ မေတ္တာလေးသွယ်၊ မြောက်ပွားချယ်၊ လေးဆယ်ရှစ်ရပါ

၃။ ဒီသာဒသ၊ မြောက်ပြန်ကာ၊ လေးရာရှစ်ဆယ်သာ၊

၄။ ရည်မရည်စွဲယ်၊ ရှစ်လေးဆယ်၊ ထိုဝယ်နောလေပါ၊

၅။ ငါးရာနှစ်ဆယ်၊ ရှစ်အကျယ်၊ ဖြစ်ဖွယ်ရွှေမေတ္တာ။

၃။ မေတ္တာဘက္ဗာ တစ်ဆယ့်တစ်ပါ

အိပ်သော်ချမ်းသာ၊ နှီးခါသုခ၊ မြတ်လှအိပ်မက်၊ နှစ်သက်လူတို့၊ နတ်တို့ချစ်ခင်၊ နတ်ပင်စောင့်နေ၊ မီးရောမဖျက်၊ ြိမ်းသက်တည်ကြည်၊ ခွင်ကြည်မျက်နှာ၊ သေခါမမှိုင်၊ ပြဟ္မာတိုင်သား၊ ဆယ့်တစ်ပါးကို၊ ကျမ်းကန်ဆိုသည်၊ မိုလ်လူအများ၊ မေတ္တာမွား။

ကျရားရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့၊ အူဇာဝါ၊ ၄၁

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

ဘုသာရွှေ့ကြံ့ ဘတ်း

ဘုရားသခင် ဈေပြည်နိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည့်နေ့မှစ၍ ထားတော်
မူခဲ့သော သာသနာတော်မြတ်သည်ကား ငါးထောင်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။
ထိုငါးထောင်အနက်တို့တွင်-

(က) လွန်လေပြီးသော အတိတ် သာသနာမြတ်သည်ကား ၂၅၃၃ ခ
လွန်ပါပြီ ဘုရား။

(ခ) ကြွင်းကျွန်းသေးသော အနာဂတ် သာသနာတော်မြတ်သည်
ကား ၂၄၆၇ - ခ ကြွင်းကျွန်းပါသေးသည် ဘုရား။

(ဂ) ယခု လူတို့၏၏ပညာတ် သမုတ်အပ်သော ကောဇာ
သက္ကရာဇ်နှစ်၏ အရေအတွက်သော်ကား ၁၃၅၁-ခ ဖြစ်ပါ
သည် ဘုရား။

မိသု, ပြီသု, မေထုန်း, ကရကဣ်, သိဟ်, ကန်, ဘူး, ပြို့ဗာ,
ဓန်, မကာရ, ကုမ်, မိန် တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီတို့တွင် မေထုန်းရာသီ
နုယ်နှစ်လဆန်း ၁၅-ရက်၊ တန်းနေ့နှစ်ပါသည်ဘုရား။ တန်းနေ့
ဆန်း၊ တန်းနေ့ကွယ်သောကြောင့် အတိုကောက်လက် (ဥသု) ဖြစ်
ပါသည်ဘုရား။

အတိုက်ပာသနာ တွေ့ကိန်းအဆောင်ပုဒ်

ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ ရောက်ဆဲနှစ်ကို၊ တစ်တစ်ရှစ်နှစ်၊
ရောတုံးလှစ်သော်၊ တွက်စစ်ကြောင်းဟိုတ်၊ အတိုတ်သာသနာ
ပေါ်ထွက်လာ၊ သေချာမမှား မြှုမှတ်သား။

မှတ်ချက် ၁။ ဧရာဝဏ်ဆဲသက္ကရာဇ် ၁၃၅၁-ကိုတည်၊ ၁၁၀၂-ကို ထည့်၍ပါး အတို
သာသနာနှစ် ၂၅၃၃-ခ ပြစ်၏။ အတိုတ်သာသနာ တစ်နှစ်တို့သို့း အနာဂတ်
သာသနာတစ်နှစ်ပျော်၏။

ယဉ်တွေ့မှုသင်တန်း

၆၂ ၃၁ ဘုရားရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့ အုတေသာင်း

ပဆန်း၊ ပက္ခဖိန္ဒဗုဏ်စံ အထူးခေါ်ကာဂျာဂျာ
အောင်ခဲ၊ စည်း၊ လူပို့၊ သွင်သွင်၊ ဒွင်းအင်၊ ငကျ်း၊ င်းယော်၊
ဗုတ်မွေး၊ သာဒွေး၊ ဉာဏ်၊ ကျော်စော၊ လုလင်၊ ပုတ်သင်၊ ဒေါင့်တဲ့
ပြန်၍တဲ့။

ဘမျှဝါ ဆတ်မြို့

ဤသိပိရာ မြတ်ပုညကို၊ ကြီးထမြင်စောင်၊ မြင်းမိုရိတောင်ဦး၊
မကကျိုးသား၊ ကျေးဇူးအရှင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဖင်တို့အား၊ ရှုံး
ပါစေ၊ အမျှဝေ၏။

မသွေ့နှစ်ဗျာ၊ ဤကာယ်ကို၊ စောင့်ထပေတတ်၊ ကိုယ်စောင့်နှင်း
လည်း၊ မလပ်စေရဲ၊ ပေးဝေ၍၏။

မိတ္တရွေ့ညာ၊ ဓရရသမား၊ ဘုံးဘွားကစ၊ ယမရာဇာ၊ ဒေဝါ
ယက္ခာ၊ ကျွန်ဘုမ္မာ၊ အာကာသနှင်း၊ အထူးမှတ်၍၊ အမြတ်ပုညာ၊
ကုသလကို၊ ရှုံးပါစေ အမျှဝေ၏။

သမ္မ သတ္တာ၊ သတ္တဝါဟု၊ နာနာလောက၊ အနှစ်တွင်၊ မပြတ်
စဉ်ကာ၊ သတ္တဝါသ၊ ဘုံကိုးဝနှင့်၊ စိညာဏန္တိတဲ့၊ တည်ရှိခုနစ်ပါး၊
များစွာလုံးစုံ၊ ဘုံသုံးဆယ့်တစ်၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၊ ဝေနေယျအား၊ အမျှ
ကုသုံးလို့လို့၊ ပေးဝေလို့၏။

ထိုကုသရာ၊ ဤပုညကို၊ အမျှရှုံးသည် ဖြစ်စေသော်။

ဝသွာ့ရေး၊ ဤမြေပံ့သုံး၊ သီလာထုလည်း၊ သက်သေအမှု တည်
စေသော်။

အမျှ အမျှ အမျှ (ယူတော်မူကြပါကုန်လေ့)။

သာဓ သာဓ သာဓ

ဆင်း (၂)

ဗုဒ္ဓဝင်ထင်ပန်းမြို့ချောက်

ဂါတမြှတ်ဘဏ်ရာ
ဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်းချုပ်အောင်ပုံ

မ၊ သီ၊ ကြ၊ လတ်၊ တွေး၊ ဆ၊ အပ်၊ နော်မြတ် ခုနစ်ထွေ။
သန့်၊ ဖွား၊ တော့၊ မွှင့်၊ စက်၊ စု၊ သင့်၊ ရှင်ပင့် သာကိုဆွဲ။

ရှင်းပင်းချောက်

၁။ မ	- ကြာသပတေးနေ့တွင်
သန့်	- ပဋိသန္တာ နေတော်မူပါသည်။
၂။ သီ	- သာကြာနေ့တွင်
ဖွား	- ဖွားမြင်တော်မူပါသည်။
၃။ ကြ	- တန်လဲ့နေ့တွင်
တော့	- တော့ထွက်တော်မူပါသည်။
၄။ လတ်	- ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်
ပွုင့်	- ဘုရားပွုင့်တော်မူပါသည်။
၅။ တွေး	- စနေနေ့တွင်
စက်	- ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူပါသည်။
၆။ ဆ	- အကိုနေ့တွင်
စု	- စတိ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပါသည်။
၇။ အပ်	- တန်ခိုးနေ့နေ့တွင်
သင့်	- တေဇားခေတ် (မီးသင့်) လောင်တော်မူပါသည်။

ထိန္ဒေသပြည်တန်း

၄၄

ပုဂ္ဂိုလ်ဆင်တန်းပို့ချွဲကျော်

ဆယ်ပါဆရာတော် ရွှေများများ

ပုဂ္ဂိုလ်ဘဏ္ဍာရွှေးလက်

ပ=ပန်

သုံးလူရှင်ပင်၊ ကျွန်းထိပ်တင်၊ သောင်းခွင်စကြဝို့၊ နတ်၊
ပြဟာတို့၊ ညီညာရုံးစာ၊ တောင်းပန်မှုကြောင့်၊ ရတ္တနဂို့၊ ခြန်းခြန်းစိသည်၊
ဝါဆိုလပြည့်၊ ကြောက်မင်းနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေကြည်ဖြူ။ သန္တာယူသည်။
နတ်လူပြိုမ်းပို့ ကိန်းပါကို။

မြားဝောက်မြားဝောနော် 〔ပ=မြား〕

သန္တာယူကာ၊ ဆယ်လကြာသော်၊ မဟာသတ္တရာမ်၊ ခြားက်
ဆယ့်ရှစ်ကြို့၊ ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေစုစုံ၊ လုမြို့နို့။
မဟိုလိုက်ချု့၊ ဖားတော်မူသည်။ 〔နတ်လူအောင်မြို့ လမ်းပါကို။〕

ဝောကြားဝောနော် 〔ကြ=ဝော〕

ဖားမြင်မြောက်သော်၊ ဆယ့်ခြားက်နှစ်ရွယ်၊ ပို့နာနယ်၌။ သုံး
သွယ်ရွှေနှစ်း၊ သီမ်းမြန်းပြီးလတ်၊ ဆယ့်သုံးနှစ်လျှင်၊ ဘုန်းသစ်လျှော့၊
စံတော်မူ၍၊ ရယ်မှန်ဖြူး၊ နှစ်ဆယ့်ကိုးဝယ်၊ လေးမျိုးနီမိတ်၊ နတ်ပြ
ဟိုတ်ကြောင့်၊ ရွှေစိတ်ငြင်းပြု့၊ သံဝော့ကု့၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ ကျားမင်းနေ့
ဝယ်၊ ချမ်းမြေရရှု့၊ တောရပ်လုံးသည်။ 〔နှစ်မြို့ပင်ရှိပို့ ခန်းမှာကို။〕

ဘုရားဖြေားဖြေားဝောနော် 〔ပပါ်=မွင့်〕

တောရပ်ဖြိုင်ပေါ်၊ ခြားက်နှစ်ပျော်၍၊ ခါတော်တပုံ၊ ပွင့်ချိန်ကြိုး
ကာ၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဆင်မင်းနေ့ဝယ်၊ မြောပရမေ၊ ပလွှဲငြွေထက်၊
ရွှေညာ့တော်ကြိုး၊ မိတာန်ထိုးနှင့်၊ မပြီးကြည်ဖြူ။ နေတော်မူလျက်၊
ရန်မြှုံးပပင်း၊ အမိုက်သင်းကို့၊ အရှင်းပယ်ဖျောက်၊ အလင်းပါက်ကာ၊

ဗုဒ္ဓဝင်သင်တန်းပို့ချေချက်

၆၅

ယဉ်တွေးမြှုသင်တန်း

ထွန်းတောက်ဘုန်းတော်၊ သောင်းလုံးကျော်သည်။ ။ သုံးဖော်လူ
တို့ပြစ်းပါကို။

ဓမ္မဓရာပေါဒသောန္တာ [တွေး=စက်]

ဘုရားဖြစ်ခါ၊ မိဂုဒ္ဓါသို့၊ စကြောဇ်ဘွား၊ ဖြန့်ချီဘွား၏၍၊ ငါးပါး
ဝရှိ၊ စုအညီနှင့်၊ မဟိုတစ်သောင်း၊ တိုက်အပေါင်းမှ၊ ခလောင်းက်
လာ၊ နတ်၊ ပြဟ္မာအား၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ စနေနောဝယ်၊ ကြွေ့ကြွေ့လျှုံး
တက်၊ ဓမ္မစက်ကို၊ မိန့်မြှုက်တွေ့ပြား၊ ဟောဖော်ကြားသည်။ ။ တရား
နတ် စည် ရွမ်းတယ်ကို။

ပရီနိုဒ္ဓနှင့်သောန္တာ [ဆာ=စု]

တရားနတ်စည်၊ ဆော်ရွမ်းလည်က၊ သုံးမည်ဘုံသိုက်၊ တစ်
သောင်းတိုက်ဝယ်၊ ကျွေတ်ထိုက်သသူ၊ နတ်၊ လူ၊ ပြဟ္မာ၊ သတ္တဝါကို၊
ခေမာသောင်းသို့၊ ဟောကူးတို့ဖြင့်၊ ဆောင်ပို့ပြီးခါးဝါလေးဆယ့်ငါး၊
သက်ကားရှစ်ဆယ်၊ စုပြည့်ကြွော်ကာ၊ ရွှေလေးဆယ့်ရှစ်၊ သတ္တရာ့မှု
ဝယ်၊ နယ်မလွှာတိုင်း၊ စိနှိုင်းမယုတ်၊ ကုသိန္တာရုံ၊ အင်ကြင်းစုံ၍၊ ကဆုန်း
လပြည့်၊ အဂါန္တာဝယ်၊ ရျမ်းမြှေ့နို့မြှေ့၊ စံတော်မူသည်။ ။ ရှုန်းဆူ
သောင်းလုံးကျော်တယ်ကို။

တော်ခာဓာတ်ဓရာပေါဒသောန္တာ [အပ်-ပင့်]

နိုဒ္ဓဗုဏ်ပြီ၊ ရူမအီသား၊ သိုံးရွှေလျော်၊ အလောင်းတော်ကို၊ ထို
ရော် ကဆုန်း၊ လဆုတ်ကြံ့၍၊ ဂုဏ်နောဝယ်၊ ခိုးငွေ့မနော၊ ဓာတ်
တော်ခာလျှင်၊ ရှင်စောညာလျှော်စက်း၊ မိမှာန်ချက်ဖြင့်၊ လျှော်တက်ကော်ရော်၊
မီးပူဇော်သည်။။ ဓမ္မတော်ရှစ်စိတ် ကြွင်းတယ်ကို။

နှိမ်းဆုံးတော်

ထိုခုနှစ်နော်၊ သာချမ်းမြှေ့ကို၊ ဆွဲဆွဲကြည်ဖြူ။ အာရုံယူ
လျက်၊ သုံးလူတို့နတ်၊ မြတ်ထက်မြတ်သား၊ အထွေ့ခေါင်ဖျား၊ ကိုယ်

ယဉ်ကျေမှုသင်တန်း

၄၆

ပုဂ္ဂိုလ်သင်တန်းပိုဒ္ဓချက်

တော်ဘုရားကို သုံးပါးမှန်စွာ၊ ဝန္တနာဖြင့်၊ သခ္စာဖြီးဖြီး၊ ကျွန် ရှိခိုး
သည်။။ ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်း ကြွယ်စေသောင်။။

ကလေးများမို့ယူ

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်သည် ပါရမိကို သုမေဆာ
ရသောဝမှစ၍ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့သည်။ ဖြည့်ကျင့်ပုံမှာ -

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူရာ ညိုဘဒ္ဒကမ္မာမှုပြန်၍
ရေတွက်သော် လေးအသချိန်င်ကမ္မာတစ်သိန်းအထက်၍ အမရဝတီ
နေပြည်တော်ဝယ် သုမေဆာသငွေးသားဖြစ်ခဲ့မှုးသည်။ မိဘများ စွန်း
ထားခဲ့ရသောပစ္စည်းများကို စွန်းလှု၍၍ သံဝေါဖြစ်ပြီး တော့ထွက်ကာ
ရသောဝတ်သွားသည်။ ရမ္မာဝတီဖြို့သူ၏သားတို့က ဒီပက်ရာမြတ်စွာ
ဘုရားကြွလာမည်ဖြစ်၍ လမ်းပြင်ဆင်နေကြရာ ရသောကလေး ပါဝင်
လုပ်အားပေးသည်။ မပြီးမီ ဘုရားကြွလာသောကြောင့် သူ၏ခန္ဓာ
ကိုယ်ကိုစွံ့အွန်တွင် တံတားသဖွယ်ပြု၍ထားသည်။ ဒီပက်ရာမြတ်စွာ
ဘုရားက “နောင်အခါ ငါကဲ့သို့ ဘုရားဖြစ်လိမ့်မည်” ဟုများဖိတ်ပေး
တော်မူသည်။

လုပ်အားပေးသည်လူအုပ်ထဲတွင် သုမိတွားအမျိုးသမီးတစ်ဦး
ပါလာရာ “ရသောကလေး၏ပါရမိကို ကူညီဖြည့်ရပါလို၏”ဟု ဆု
တောင်းလေသည်။ ပါလာသော ကြာပန်းရှစ်ပွင့်အနက် ၃ ပွင့်ကို
ဘုရားလှုပြီး ၅-ပွင့်ကို သုမေဆာရသောအား လှုပိုလိုက်သည်။ သုမိတွား
ကား ယသော့ခရာအလောင်းတည်း။ ထိုနောက် တုသိတာနက်ပြည်တွင်

မျှေးဖြားပုပ္ပါယ

ဂေါတမဘုရားအလောင်းသည် ပါရမိကို ဝေသုန္တရာမင်းကြီး
၏ဘာဝတွင် ပြီးပြည့်စုသည်။ ထိုနောက် တုသိတာနက်ပြည်တွင်

ပုဂ္ဂနိုင်တန်းပြုချေချက်

၆၅

လျှို့ဝှေးမှုသင်တန်း

သေတကောက် နတ်သားဖြစ်ခိုက် နတ်, ပြဟွာများက ဘုရားဖြစ်ခိုန်
တန်ပါကြောင်း တောင်းပန်၍ ကြည့်ခြင်းငါးမျိုးကိုကြည့်ပြီး ဝန်ခံတော်
မှုသည်။ ကပါလဝတ် နေပြည်သူဒွေ့ဒန်မင်းကြီး၏ မိဖုရား မာယာ
ဒေဝါ၏ ဝမ်း၌ ပြု ဝါဆိုလပြည့် ကြာသပတေးနေ့တွင် သန္တယူသည်။
လမ္မနို့ယျာဉ်၌ မွေးဖွားသည်။ မွားရက်မှာ မဟာသက္ကရာဇ် ဒေခု ကဆုန်
လပြည့် သောကြာနေဖြစ်သည်။ မွေးဖွားပြီး နောက် “ငါ အေးဆုံး၊ ငါ
အကြီးဆုံး၊ ငါ အမြတ်ဆုံး”ဟူသောစကားကြီးသုံးခွန်းခြပ်သည်။
ဘုရားလောင်းကို မွေးဖွားပြီး နောက် ခုနစ်ရက်အရတွင် မယ်တော်
မာယာ စုတေသည်။ ဓမ္မတာသသောကြာင့်မှတ်ပါ။ မိထွေးတော်
ဂေါတမိက ဘုရားအလောင်းကို တာဝန်ယူပြုစရာသည်။ မယ်တော်
မာယာ စုတေရခြင်းမှာ သားဖွားခြင်းနှင့်စပ်သော ခုက္ခာကြာင့်မဟုတ်။
ဘုရားလောင်းတိုက်နှုန်းဝပ်ရာဝမ်းတိုက်၌ နောက်ထပ်မည်သူမျှ ပဋိ
သန္တမနေထိုက်သောကြာင့် ဓမ္မတာသသောအရ ဖွားပြီး ၇-ရက်
အရတွင် စုတေရသည်။

တောထူးကြပ်အထူး

ဘုရားလောင်း၏ အမည်ကို သိဒ္ဓာဇ္ဇဟုမှည်သည်၊ ပုံဏှားခုနစ်
ယောက်က လူဘဝနှင့် နေလျှင် စကြာမင်း၊ ရဟန်းဝတ်လျှင် ဘုရား
ဖြစ်မည်ဟု နိမိတ်ဖတ်ကြသည်။ အငယ်ဆုံးပုံဏှား (ကောဏ္ဍညာ) က
မူချ ဘုရားဖြစ်မည်ဟု အတပ်ဟောသည်။ ၁၆-နှစ်အရွယ်၌ သုပ္ပါယွ
မင်းကြီး၏ သမီး အဝေဒတ်၏ အမ ယသောခရာနှင့် လက်ထပ်သည်။
ချေနှစ်းသုံးဆောင်တွင် တစ်လျည်းစီနေပြီး ထိုးနှစ်းစည်းစီမံခုံ-နှစ်စုံ
သည်။ ဥယျာဉ်အသွား သူအို, သူနာ, သူသေ, ရဟန်း နိမိတ်ကြီး
လေးပါးတွေ၏ သံဝေးဖြစ်သည်။ သက်တော် ၂၉-နှစ်အရွယ်၌
သားတော်ကလေး ရာဟုလာ မွေးဖွားသည့်နေ့ညာမှာပင် ကဏ္ဍကဲမြင်း

ထုတ္တဝဏ္ဏအင်တန္ထာ

၆၀

ပုဂ္ဂမင်သင်တန္ထားပို့ချေချက်

ကိုစီး၍ နောက်ပါဆန္ဒအမတ်နှင့်အတူ တောထွက်တော်မှုသည်။ မာရ်
နတ်က တောမထွက်ရန် ဟန့်တားသည်။ မရ။ အနောမာမြစ်ကမ်း
အနီး ဆံတော်ကိုပယ်သည်။ သိကြားမင်းဆံပင်ကိုယျာ၍ တာဝတီသာ
၌ စေတိတစ်ဆူတည်ပြီး ဗြာပနာသည်။ စူးမှုကိုစေတိဟု အမည်
တွင်သည်။

(ပုဒ္ဓဝာ ၆၁ ၂၃၃)

ဆန္ဒအမတ် နေပြည်တော်ပြန်၍အကြောင်းစံပြောကြားသည်။
ကလ္လာကမြင်းမှာ သခင်နှင့်ခွဲရ၍ ရင်ကွဲခာကျပြီးသေရာ တာဝတီသာ၌
နတ်ဖြစ်သည်။ ကလ္လာကနတ်သားဟုတွင်သည်။

ဟဇိုကာရြိဟွာကြီးက ပရိက္ခရာရှစ်ပါးကို လာဆက်သည်။
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ဝတ်လဲထတ်ဟောင်းကိုယျာ၍ ဗြာဟွာပြည်တွင်စေတိ
တစ်ဆူတည်ပြီး ဗြာပနာသည်။ ဒုသာစေတိအမည်တွင်၏။ အောက်ပါ
တို့ကိုမှတ်သားပါ။

သိဒ္ဓတ္ထ = အကျိုးအသံလုံးပြီးစီးသူ၊

ရာဟုလာ = ရာဟုကဲသို့ဖမ်းယူနောင်ဖွဲ့မည်သား၊

ငုတ္တရစရိယာ = ခဲယဉ်းစွာပြုရသောအကျင့်။

ဘရှားဖြစ်သည်အထိ

ဘရားအလောင်းတော်သည် ဒုက္ခရစ်ရှစ်ယာအကျင့်ကို ၆-နှစ်
ကြာမှုကျင့်မိသည်။ ကျင့်သည့်နေရာမှာ ဥရုဝေလတော်ဖြစ်သည်။
ပဋိဝရိတို့က ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုသည်။ ဒုက္ခရစ်ရှစ်ယာအကျင့်ကိုမှား
မှန်းသိ၍ မဖြောမပဋိပဒါအကျင့်ကို ပြောင်းလဲကျင့်သည်။ ပဋိဝရိတို့က
အထင်သေးပြီး စုန်းသွားကြသည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့နံနက်အခါန်
သေနာနိဂုံးမှ သုတေသန ပုန်နှင့်ဆွမ်းလာကပ်သည်။ ထိခွေမ်းကို ၄၉-
လုတ်ဘုံးပေးပြီး ချွေးကြသည်။ နေရာခွဲရှုံးရာမြစ်၌ “ဘရားဖြစ်မည်မှန်လျှင်

ပွဲဝင်သင်တန်းပိခုချောက်

ယဉ်တော်မှုသင်တန်း

၌။ ရွှေခြေချက်ရော်သို့ ဆန်တက်ပါစေ”ဟု အမိဋ္ဌဘန်ဖြင့်မျှော်သည်။ ရွှေခြေချက်ချင်းထိ၍ ကာလန်ဂါးကြီးနီးသည်။ ဉာဏ်ချေမှုအခါ ထိနေရာ မှ မဟာဗောဓိသို့ကြေသည်။ လမ်းတွင် သောစွဲဦးယ မြေက်ထမ်းသမားက မြေက်ရှစ်ဆုပ်လျှော် အလှူခံသည်။ ဉာဏ်ပင်အောက်တွင် အမိဋ္ဌဘန်ဖြင့်ဖြန်ခင်းရာ ၁၄ တောင်ပမာဏရှိသော ပလ္လာင်ပေါ်ပါက်လာသည်။ ဘုရားမဖြစ်သမျှ ၌။ မြေနေရာမှင့်မထ ဟုဆုံးဖြတ်တော်မူသည်။ မာရ်နတ်ရောက်လာပြီး ပလ္လာင်လုသည်။ လျှော်မရ။ ဖြည့်ဆည်းဖူးခဲ့သောပါရမိတို့ကြောင့် မာရ်နတ်ရှုံးသွားသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောရန်သူမျှ မအောင်နိုင်သောကြောင့် အပရာမိတပလ္လာင်ဟု ခေါ်သည်။ ထိနေရာ၌ ပု-ဒိ-အာ ဉာဏ်တော်သုံးပါးကိုရရှိပြီး ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်။ ဘုရားဖြစ်သည့်နောက် မဟာ့သတ္တရာဇ် ၁၀၃-ခ ကဆုန်လဖြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့။

ပဏ္ဍာနာနာမ်ပါး [၄ × ၄ = ၁၆]

၁။ ပလ္လာက်သတ္တရာ = ပလ္လာင်ပေါ်တွင် (၇)ရက်၊ ဖလသမာပတ်ဝင်စား။

၂။ အနိမ်သသတ္တရာ = ပလ္လာင်ကိုမမိတ်သောမျက်စီဖြင့်(၇)ရက်ကြည့်။

၃။ စက်မသတ္တရာ = စကြို(၇)ရက်ကြာ၊ သမာပတ်ဝင်စား။

၄။ ရတနာယရသတ္တရာ = ရတနာအိမ်တော်၌ အဘိဓမ္မာကို(၇)ရက်ဆင်ခြင်း။

၅။ အပေါ်လသတ္တရာ = ဆိတ်ကျောင်းဉာဏ်ပင်၌ (၇)ရက်သမာပတ်ဝင်စား။

၆။ မှစလိန်သတ္တရာ = ကျော်းပင်ရင်းမှာ (၇)ရက်သမာပတ်ဝင်စား။

၇။ ရာဇာယတန်သတ္တရာ = လင်းလွန်းပင်၌(၇)ရက် သမာပတ်ဝင်စား။

ယဉ်ကျေမှုသင်တန်း

၅၀

ဗုဒ္ဓဝင်သင်တန်းပိုဂျာဗျာ

ရာဇာယတန်သတ္တာဟူ၍ စံနေတော်မူစဉ် တပုသေနနှင့်ဘဏ္ဍာဂါ
ကုန်သည်ညီနောင် ရောက်လာဖူးမြတ်သည်။ ဆံတော်ရှစ်ရူ ချီးမြှင့်
တော်မူသည်။ ဥက္ကလာပသို့ပြန်ရောက်သောအခါ ရွှေတိဂုံစေတိတော်
တွင် ဌာပနာ၍ ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြသည်။

ဓမ္မဓရာတာရားပော

သတ္တာဌာနစံနေတော်မူပြီးနောက် ဗောဓိပင်မှ ဗာရာဏသီအနီး
မိဂဒါဝန်တော်သို့ကြ၍ ကောဏ္ဍာည်၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အသု
မီ ပဋိဝရိငါးဦးတို့အား ဓမ္မစကြာတရားဦးဟောတော်မူသည်။ ဗောဓိ
ပင်မှ မိဂဒါဝန်တော်သို့အလာ လမ်းခရီးတွင် ဥပကတက္ကတွန်းကြီးနှင့်
တွေ့သည်။ အမည်ကိုမေးသောကြာင့် မြတ်စွာဘုရားက သူ၏
အမည် အနန္တမြန်ဟု ဖြေကြားတော်မူသည်။

ပရီနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ

ဘုရားဖြစ်ပြီးနောက် ၄၅-ပါတိုင်တိုင် သတ္တဝါများအကျိုးငှာ
မနားမနေ တရားဟောတော်မူသည်။ နောက်ဆုံးပါကို ဝေါ်ဝရွာ၍
ကပ်တော်မူသည်။ ပါကျွဲ့သော သာဝတ္ထိပြည်သို့ကြသည်။ သာဝတ္ထိ
မှ ရာဇြိုဟ်သို့ကြ၍ ရင်မောဂ္ဂလာန်၏ စွာပန်ကို သုရိုဟ်သည်။
ရာဇြိုဟ်မှဝဝသာလီ၊ ဝသာလီမှ ပါဝါပြည်သို့ကြ၍ပန်းထိမ်သည်
စုနှင့်ကပ်လှု။သော ဝက်ပို့သားဆွမ်းဟင်းကို ဘုံးပေးတော်မူရာ ဝမ်း
တော်လားသောရောကိုရသည်။ ပါဝါပြည်မှ ကုသိန္တရုံသို့ဆက်ကြပြီး
သုဘပရီလို့အား နောက်ဆုံးချုတ်တော်မူသည်။ သက်တော်(၈၀) ပါ
တော် ၄၅-ပါအရ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့
အဂါန္တာ တွင် ကုသိန္တရုံပြည် မထွားမင်းတို့၏ အင်ကြိုင်းဥယျာဉ်တွင်
ပရီနိဗ္ဗာန်စံတော်မူလေသည်။

ပုဂ္ဂနိုင်တန်းပြီးချောက်

၅၁၁

ယဉ်တွေးမှုသင်တန်း

နနာဂ်ခံ့အကာအဇာဂ်

ဟန္တ ဒါနိ ဘိက္ဗေဝ အာမန္တယာမိ ဝေါ၊

ဝယစမ္မာ သခါရာ အပူမာအေန သမ္မာအေထား။

“ချုစ်သားတို့...နောက်ဆုံးစကား မှာကြားခဲ့မည်၊ ပြုပိုင်မှု
ကြောင့်ဖြစ်သော သခါရာရားမှန်သမျှ ပျက်စီးတတ်သောသောရှိ
၏။ မမေ့မလျှော့ မပေါ့မဆသော သတိတရားနှင့် နေထိုင်က”

အောက်ဆုံးပေါင်၊ ဓာတ်အောက်ကြောင်း

မြတ်စွာဘုရား၏ ရပ်ကလာပ်တော်ကို မလ္လာမင်းတို့က ဦး
ဆောင်ပြီး သရှိဟ်သည်။ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈-ခု ကဆုန်လဆုတ်
၁၂-ရက် တန်းနွေ့တွင် တော့ခေတ်လောင်တော်မှုသည်။
၁။ အကြီးစားဓာတ်တော် - ပဲနောက်စွေ့ရှယ်၊ အသားမှုဖြစ်၊ ၅၇
ရောင်၊ ၅-ကွန်းစား။

၂။ အလတ်စားဓာတ်တော် - ဆန်ကျိုးပိုင်းရှယ်၊ အရှိုးမှုဖြစ်၊
ပုလဲ ရောင်၊ ၅-ကွန်းစား။

၃။ အငယ်စားဓာတ်တော် - မုည်းစွေ့ရှယ်၊ အသွေးမှုဖြစ်၊ ချယား
ပွင့်အဆင်း၊ ၆-ကွန်းစား။

မီးသရှိဟ်ရာ၌ မရှိမကွဲ ပင်ကိုယ်အတိုင်း တည်ရှိသော ဓာတ်
တော်များမှာ ညုပ်ရှိုးတော် ၂-ဆူ၊ စွယ်တော် ၄-ဆူ၊ နုဇူးသင်းကျေစ်
၁-ဆူ၊ ပေါင်း ၇-ခုဖြစ်သည်။ ဓာတ်တော်များကို (၇)ပြည်ထောင်
မင်းများအား ဒေါနပုလ္လားကြီးက ခွဲဝေပေးသည်။ အချို့ဓာတ်တော်
များကို အရှင်မဟာကသုပန္တု အောက်သတ်မင်းဟိုတိုင်းပင်ပြီး စက်
ယန္တယားအစောင့်ထားရှိ သိမ်းဆည်းမြှုပ်နှံထားခဲ့သည်။ နောင်နှစ်
ပေါင်း ၂၃၅-နှစ်ကြောသောအခါ သိရှိစမ္မာသောက်မင်းကြီးက တူးဖော်

ယျိုဝါယူမှုသင်ကန်း

၆၂၂

ပွဲဝင်သင်ကန်းပြုချေချက်

၍ စေတီပေါင်း ၈၄၀၀၀ တည်ထားကိုးကွယ်ဖြော် သာသနာပြန့်ဘား
အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

သိပါယနာတ်

ပိဋကတ်တော်များ ဓမ္မောက်မပျက်ရအောင် မမှားမယွင်း
စုပေါင်းရှတ်ဆိုခြင်း(ထိန်းသိမ်းခြင်း)ကို သံဂါယနာ ခေါ်သည်။

၁။ ပထမသံဂါယနာကို

ရာဇ်ရှိပြည့်၌ သာသနာနှစ်(၁)ခု တွင်တင်သည်။

၂။ ဒုတိယသံဂါယနာကို

ဝေသာလီပြည့်၌ သာသနာနှစ်(၁၀၀) တွင်တင်သည်။

၃။ တတိယသံဂါယနာကို

ပါဉ္မလီပုတ်ပြည့်၌ သာသနာနှစ်(၂၃၅) တွင်တင်သည်။

၄။ စတုတ္ထသံဂါယနာကို

သီဟိုမြုပြည့်၌ သာသနာနှစ်(၄၅၀) တွင်တင်သည်။

၅။ ပွဲမသံဂါယနာကို

မြန်မာပြည် မန္တလေးမြှို့၌ သာသနာနှစ်(၂၄၁၂)တွင်တင်သည်။

၆။ ဆဋ္ဌသံဂါယနာကို

မြန်မာပြည် ရန်ကုန်မြှို့၌ သာသနာနှစ် ၂၄၉၈၊ မြန်မာ သဏ္ဌာရ်
၁၃၃၆-ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၅၄-ခုနှစ်တွင်တင်သည်။

▶ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံယူအစည်းအဝေးကြီးကို ရန်ကုန်မြှို့ ကမ္မာအေး

လိုဏ်ဂုတေသနကြီး၌ ၁၃၄၂-ခုနှစ်တွင်ကျင်းပသည်။

မှတ်ချက်။။ ငယ်ရှယ်သူများနှင့် သင့်ပျော်ရွာသားပြုပြီသည်၊ ပွဲဝင်ဆိုင်ရာအဖွဲ့၏
ဘဏ်၌ရှိရောက်ဖြော်ပြုပြီး။

ဗုဒ္ဓပိသင်ကန်ပြုချေမှု

၅၃

ယဉ်တွေးမှုသင်တန်း

ပုဂ္ဂိုလ်စံရှိ သီမဏ်ဖွယ်ဘဒ်များနှင့်

ကျက်မှတ်စုစု လက်များ

ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်၊ ဗုဒ္ဓဝင်

၁။ သဗ္ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို ဗုဒ္ဓခေါ်၏။

၂။ ဗုဒ္ဓဘုရား၏ တရားတော်(စကားတော်များ)ကို ဗုဒ္ဓဘာသာ ခေါ်၏။

၃။ ဗုဒ္ဓဘုရား၏ တရားတော်အတိုင်းလိုက်နာကျင့်သုံး နေထိုင်သူကို ဗုဒ္ဓဘာသာသာဝင်ဟုခေါ်၏။

၄။ ဗုဒ္ဓ(ဘုရား)အကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ခြင်းကို ဗုဒ္ဓဝင်ခေါ်၏။

တွေ့ဆုံးများ

တစ်ဆူသာရှာ

နှစ်မဏ္ဍာ၊ ဝရသုံးဆူသာ။

သာရမဏ္ဍာ၊

လေးဆူပြု၊ ဘဒ္ဒိုင်းဆူသာ။

တစ်ဆူသော်မျှ၊

မပွင့်က၊ သူညာကပ်ကမ္မာ။

ကမ္မာခြောက်မျိုး၊

မော်ကွန်းထိုး၊ ကျမ်းရိုးစဉ်အလာ။

ပါရမီ သယ်ပါ

မြင့်မြတ်သောသူတို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကို ပါရမီခေါ်၏။

၁။ ဒါနပါရမီ

= အလှူပေးခြင်း။

၂။ သီလပါရမီ

= ကိုယ်ကျင့်သီလ စောင့်ထိန်းခြင်း။

၃။ နိက္ခာပါရမီ

= တောထုက်ခြင်း (မကောင်းမှုမှုရောင်ခြင်း)။

၄။ ပညာပါရမီ

= ပညာဖြင့် အများအကျိုးသည်ပိုးခြင်း။

၅။ ဝိရိယပါရမီ

= ကြိုးစားအားထဲတံခါးခြင်း။

၆။ ခနီပါရမီ

= သည်းခံခြင်း။

ယဉ်တော်မှုသင်တန်း

၅။ သစ္စာပါရမီ

၆။ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ

၇။ မေတ္တာပါရမီ

၈။ ဥပေက္ာပါရမီ

၅၄၃

ပွဲဝင်သင်တန်းပြီချွဲ၏

= မူသားကင်းအောင်ကျင့်ခြင်း။

= စိတ်ဓာတ်ခိုင်ခဲ့မြတ်အောင်ဆောက်တည်ခြင်း။

= မေတ္တာဓာတ် အပြည့်အဝထားခြင်း။

= ဘက်မလိုက်ဘဲ မျှတစ္ဆာကျင့်သုံးခြင်း
(လျှစ်လျှော့ခြင်း)။

ပါရမီ ဆယ်ပါး အပြား သုံးဆယ်

(က) စန္ဒာကိုယ်ပြင်ပဖြစ်သော ပစ္စည်းတိုကိစိန်၏ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းသည် ပါရမီ။

(ခ) လက်ခြေအကို အနစ်နစ်ခံ၏ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းသည် ဥပပါရမီ။

(ဂ) အသက်စွန်၏ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းသည် ပရမတ္တပါရမီ။
ဒါန, သီလ, နေက္ခာမ္မ, ပညာ, ဝိရိယ, ဓန္တာ, သစ္စာ, အဓိဋ္ဌာန်, မေတ္တာ,
ဥပေက္ာ - ၉၅-၁၀ ပါး ကို တည်
ပါရမီ, ဥပပါရမီ, ပရမတ္တ ပါရမီသုံးမျိုးနှင့် မြောက်၊
အပြား ၃၀-ဖြစ်၏။

(ပုဒ္ဓဝါး၊ ၆၂၊ ၈၁၈)

- ▶ သက်မဲ့သက်ရှိ၊ ဗာဟိရကာ၊ စွန့်နိုင်ကာ၊ မူလပါရမီ။
- ▶ အကိုကြီးပယ်၊ အသွယ်သွယ်ရှိ၊ မတွယ်စိတ်မှ၊ စွန့်နိုင်ကာ၊ ဥပပါရမီ။
- ▶ အသက်စိုဝါ၊ စွန့်နိုင်ကာ၊ ပရမတ္တပါရမီ။
- ▶ ပါရမီ ဆယ်ပါး၊ အကျယ်ပွား၊ အပြားသုံးဆယ်ညီ။

ဗြိုဟန်တန်းမြို့ချောက်

၁၅၂

ယဉ်တွေးမှုသင်တန်း

ပါဂမီဖြည့်ရာ ဘပိုဒ်အံ့ဩး

၁။ ဘုရားအလောင်းတို့မှာ ပါရမီကို
လေးအသချဲ့နှင့် ကမ္မာတစ်သိန်းဖြည့်ရသည်။

၂။ ပစ္စကဗုဒ္ဓိတို့မှာ ပါရမီကို
နှစ်အသချဲ့နှင့် ကမ္မာတစ်သိန်းဖြည့်ရသည်။

၃။ အဂ္ဂသာဝကတို့မှာ ပါရမီကို
တစ်အသချဲ့နှင့် ကမ္မာတစ်သိန်းဖြည့်ရသည်။

၄။ အသိတိမဟာသာဝကတို့မှာ ပါရမီကို
ကမ္မာတစ်သိန်းဖြည့်ရသည်။

၅။ ပကတီသာဝကတို့မှာ ပါရမီကိုဖြည့်ရာ
ကာလအပိုင်းအခြားမရှိ။

(အရှင်သာရိပ္ပါယ်အဖွင့် သုတေသနပါတအငွေတယ၊ ငြာ၊ ငြာ၊ ငြာ)

▶ အဂ္ဂသာဝက ဆိုသည်မှာ
အရှင်သာရိပ္ပါယ်အရှင်မောဂ္ဂလာန် ကိုဆိုသည်။

▶ အသိတိမဟာသာဝက ဆိုသည်မှာ
ဘုရားလက်ထက်က ရဟန္တာကြီးရှစ်ကျပ်ကို ဆိုသည်။

▶ ပကတီသာဝက ဆိုသည်မှာ
ကြွင်းသော ရဟန္တာအလောင်းအလျာများကို ဆိုလိုသည်။

ဘူရားယော်းအရှိ ရှစ်ပါး

မန်သုတ္တာ လိုင်းသမ္မတ္တာ ဖေတု သတ္တာရ ဒသနှုန်း။

ပုံးမြှေး ရှုဏ်သမ္မတ္တာ အဓိကဘရော စ ဆန္တတာ။ (စုဒ္ဓံသာများသာများ)

၁။ မန်သုတ္တာ = လူသားစင်စစ်ဖြစ်ရခြင်း။

၂။ လိုင်းသမ္မတ္တာ = ယောက်းဖြစ်ရခြင်း။

လုပ်တော်မှုသင်ဘန်း

- ၅။ ဟောတူ
 - ၆။ သတ္တာရဒသာန်
 - ၇။ ပဗ္ဗာ
 - ၈။ ဂုဏ်သမ္မတီ
 - ၉။ အခိကာရော
 - ၁၀။ ဆန္တတာ
- = တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရခင်း။
= ဘုရားကိုဖူးတွေ့ရခင်း။
= ရသေ့ရဟန်းဖြစ်ရခင်း။
= ဓာန်သမာပတ်နှင့်ပြည့်စုခင်း။
= ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်း။
= ဘုရားဖြစ်လိုသော ကုသိုလ်ဆန္တရှိခြင်း။

အဓိက

လူသားအစစ်၊	ယောကျားဖြစ်စေ၊	တိဟိတ်နေသား၊
ဘုရားကိုတွေ့၊	ရသေ့ရဟန်း၊	တစ်ခန်းဘို့ညာဉ်၊
ရှစ်အင်သမာပတ်၊	ပြည့်စုံလတ်သား၊	ဘုရားဖြစ်လို့၊
ဆုကိုလည်းတောင်း၊	ကောင်းသောဆန္တ၊	ကြီးမားလှလျှင်၊
ရကြောင်းမြင်၏၊	ဗုဒ္ဓဝိပါဋီ္ပီ၊	ရွှေကျမ်းရှိသည်၊
ရဘိခဲ့စွာ၊	တံဆိပ်လျား၊	

ဗျာဒိတ်ရပြီး ဘုရားလောင်းတို့ မဖြစ်ရှုံးန တစ်သယ်ရှုစ်ပါး

- ▶ ကန်း-ပင်း-ရိုး-ဆုံး၊ ရူး-ရိုင်း-ကျွန်း၊ ဒို့-ပန်း-သတ်-ငံး-နှုံး။
- ▶ စက်-သုဒ်-ပါယ်-မာရ်၊ ပြေတ်နှင့်ပြန်၊ အမှန်ဆဲရှစ်ဟူ။
- ▶ ယင်း အဋ္ဌာရသ်၊ ဗောဓိသတ်၊ လွတ်လွတ်ကင်းတော်မူ။
- ▶ နိပါတသုတ်၊ ပါဉာဏ်၊ ဖွင့်ထုတ်ကျမ်းထွက်ဟူ။

(တင်းဝန်ဆင်းကြီးလက်)

ဗျာဒိတ်ရပြီးသော ဘုရားအလောင်းတို့ မဖြစ်ရှုံးန ဘစ်-ပါးရှိသည်။ ယင်းကို အဋ္ဌာရသ် အဘာဗ္ဗာန် ဟု ကျမ်းကန်တို့ခြုံသုံးနှုန်း သည်။ အဘာဗ္ဗာန် ဘစ်-ပါးကို သုတ္တနိပါတအဋ္ဌာရသာ ပထမအုပ် ခရာဝိသာဏသုတ် အဋ္ဌာရသာ နှာ ငွေ-တွင် ဖွင့်ပြထားသည်။

ပွဲဝင်သင်တန်းပြုချေချက်

၁၅၁

ယဉ်ကျော်မှုသင်တန်း

အလွယ်တကူမှတ်သားနိုင်စေရန် ကင်းဝန်မင်းကြီးက အထက်ပါ
လက္ဌာသံပေါက်ကို အကျဉ်းချုပ်ရေးစပ်ပေးထားသည်။ အဓိပ္ပာယ်ကို
အောက်ပါအတိုင်း သိပါလေ။

၁။ ကန်း	= ပဋိသန္ဓကန်းမဖြစ်။
၂။ ပင်း	= နားပင်းသူမဖြစ်။
၃။ ရို့	= အရိုမယို(သွားရေမကျ)။
၄။ ဆွဲ	= ဆွဲအသူမဖြစ်။
၅။ ရူး	= အရူးမဖြစ်။
၆။ ရိုင်း	= လူရိုင်းမဖြစ်။
၇။ ကျွန်း	= ကျွန်းမျိုးမဖြစ်။
၈။ ဒိုင်း	= နိုယ်တမိစ္စာဒိုင်းမဖြစ်။
၉။ ပန် - (ပဉ်)	= ပဋိသန္ဓရိယက် မလွန်ကျူး။
၁၀။ သတ်	= အသည်သတ် ပြဟ္မာမဖြစ်။
၁၁။ ငံး	= ငံးအောက်ငယ်သော တိရှိဘန်မဖြစ် (ဆင် ထက်လည်း မကြီး)။
၁၂။ နှု	= နှုနာရောဂါမဖြစ်။
၁၃။ စက်	= စကြဝဇ္ဇာတစ်ပါးသို့ပြောင်း၍မဖြစ်။
၁၄။ သုဒ္ဓ	= သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာသုဒ္ဓုမဖြစ်။
၁၅။ ပါယ်	= အပါယ်ငရဲမကျ (အဝိစိနှင့်လောကန္တရိက်ငရဲ့မဖြစ်)။
၁၆။ မာရ်	= မာရ်နတ်မဖြစ်
၁၇။ ပြီတ်	= ပြီတ္ထာမျိုးမဖြစ် (ပြီတ္ထာတွင် ခုပ္ပါသ၊ နိဇ္ဇာမထဏိကမဖြစ်၊ အသူရာတွင် ကာလက္ခာ မဖြစ်)။

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၁။ ပြန်

၃၈၃
= လိုင်ပြန်ရိုးမရှိ
(ယောက်ဥားဘဝမြို့၏)

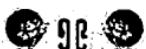
မွှေ့ဝင်သင်တန်းပို့ချုချုတ်

မှတ်ချက်။ ။ ဓရယံကျိုးတင်တွင်းဖွံ့ဖြိုးတောင်း၊ မဟဇဝလက္ခတွင်းတောင်း၊ မဟာမူဒဝ် ပထမတွဲ-ဒုတိယပိုင်းတွင်းတောင်း၊ ၁၈-ပါးသရပိန္ဒီ
အစိုးယိုတိ စဗ္ဗာသအဖြစ် ကြည့်နိုင်ပါသည်။

ကြည့်ခြင်း ပါးပါး

၁။ ကာလ	= ဘုရားဖြစ်ရာအခါကို ကြည့်ခြင်း။
၂။ ဒီပ	= ဘုရားဖြစ်ရာကျွန်းကို ကြည့်ခြင်း။
၃။ ဒေသ	= ဘုရားဖြစ်ရာအရပ်ကို ကြည့်ခြင်း။
၄။ ကုလ	= ဘုရားဖြစ်ရာအမျိုးကို ကြည့်ခြင်း။
၅။ မာတု အာယုပရိုဒ္ဓ	= မယ်တော်၏ အသက်အပိုင်းအခြား
ကိုကြည့်ခြင်း။
၆။ လူတို့၏ သက်တမ်း တစ်ရာနှင့်တစ်သိန်းအကြားခြံသာ ဘုရားပွင့်
ရာ အချိန်အခါဖြစ်သည်၊ စရိတ်ကြမ်းသောကြာင့် တစ်ရာ
အောက် ပွင့်ရှိရိုးမရှိ၊ လက္ခဏာရေးမထင်နိုင်၍ တသိန်းအထက်
ပွင့်ရှိုး မရှိ။	
၇။ ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းအနက် အမြဲအပါတောင်ကျွန်း၌သာ ဘုရား
ပွင့်ရှိုးရှိသည်။ အခြားကျွန်းများ၌ ပွင့်ရှိုးမရှိ။	
၈။ မဏီမအသုံးသာ ဘုရားပွင့်ရှိုးဖြစ်သည်၊ အခြားအသုံး၌
ပွင့်ရှိုးမရှိ။	
၉။ မင်းမျိုး၊ ပုံက္ခားမျိုး၌သာ ဘုရားဖြစ်ရှိုးရှိသည်၊ အခြားအမျိုး၌
ဖြစ်ရှိုးမရှိ။	

ဗုဒ္ဓဝင်သင်တန်းပို့ချေချက်

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၅။ ဘုရားလောင်းကို ဖွားပြီးနောက် (၇)ရက်အကြာတွင် ဘုရား
လောင်း မယ်တော်တိမှာ စတိမြဲ ဓမ္မတာဖြစ်သည်။

(ပုဒ္ဓဿ၊ ၆၊ ၄၃၊ ၂၁၈၊ ၂၁၉)

ဓန်ခြင်းတီး ပါးဝါး

၁။ ဓနပရိစွာဂ = စည်းစိမ်းဉာဏ်စွန်းလှု။ခြင်း။

၂။ ပုတ္တပရိစွာဂ = သားသမီးကိုစွန်းလှု။ခြင်း။

၃။ ဘရိယပရိစွာဂ = ဇန်းမယ်းကို စွန်းလှု။ခြင်း။

၄။ အော်ပရိစွာဂ = ကိုယ်လံက်အော်စွန်းလှု။ခြင်း။

၅။ မိဝိတပရိစွာဂ = အသက်ကိုစွန်းလှု။ခြင်း။ (ပေသနရဟန်၊ ၆၊ ၃၃၃)

ခရီးယ သုံးပါး

၁။ လောကတ္ထစရိယ = လောကလူသား အများအတွက် ကျင့်တော်မူ
ခြင်း။

၂။ ညတ္ထစရိယ = ဆွဲမျိုးများအတွက် ကျင့်တော်မူခြင်း။

၃။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယ = သဗ္ဗည့်တည်က်တော်အတွက် ကျင့်တော်မူ
ခြင်း။

ဗျားဘက်တော် ချိန်းပီး

၁။ ယသော်ခင်လေး။

J.။ ညီထွေးအာနန်း

၂။ ကဏ္ဍာကမြင်း။

၄။ ကျွန်းရင်းမောင်ဆန်း

၃။ ကာမြှုဒါယို။

၆။ ဗောဓိရွှေ့။

၄။ ရွှေခုံးစွာက်။

၅။ ဗျားဘက်ခုနစ်တန်း။

(ပုဒ္ဓဿ၊ ၆၊ ၃၂၂)

ယဉ်ကျော်မြတ်တန်း

၆၀

မွှေ့ဝင်္ဂီတန်းပို့ချေချေကို

ရွှေနှုန်း သုံးဆောင်

၁။ ရမ္မနှုန်းတော် = ဘုံ ၉-ဆင့်ရှိ၍

နွောာသီစံနှုန်းတော်အဖြစ် အသုံးပြုသည်။

၂။ သုံးသုံးနှုန်းတော် = ဘုံ ၇-ဆင့်ရှိ၍

နှိုးရာသီစံနှုန်းတော်အဖြစ် အသုံးပြုသည်။

၃။ သုံးရမ္မနှုန်းတော် = ဘုံ ၅-ဆင့်ရှိ၍

ဆောင်းရာသီစံနှုန်းတော်အဖြစ်အသုံးပြုသည်။

လူအများ သီချွင်းရွယ်အောက် သုံးပါး

၁။ ဘုံရားအလောင်းတို့ သန္တယူရန် အမိဝမ်းသို့ဝင်လာခြင်း။

၂။ သန္တယူခြင်း။

၃။ ဖွားမြင်ခြင်း။

ဤသုံးမျိုးကို လူတို့သိခြင့် မရလိုက်။

လူတခရိုင်၊ မသိနိုင်ရာ၊ သုံးပါးမှာမူ။

ဝင်ယူမိဝမ်း၊ တည်ခန်းသန္တ၊ ဖွားပေကာလာ၊

မသိရဟု၊ ကျမ်းစုဖော်ထုတ်၊ သုတ်မဟာဝါ၊

မိန့်ခဲ့မှာသည်၊ ဖုဒ္ဓါလောင်းစု၊ ဖြစ်မြဲ။

ပမိုက္ခရာ ရှစ်ပါး

၁။ ခုကုလ္မား

၂။ စကသီး

၃။ သင်းပိုင်း

၄။ ခါးပန်းကြီးး

၅။ သပိတ်

၆။ သင်ခုန်းဘား

၇။ ရောစစ်

၈။ အပ်။

မြန်မာစာနှင့်အမျိုးမြို့သူများ

၆၁

ယဉ်ကျော်မြှုပ်နည်း

ယမ်းခွဲမှုံးနှင့် ယမ်းခွဲမှုံး

- (က) သီဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ကာမသုခလ္လားကလမ်းစဉ်ကို J၉ နှစ်တိုင် ခံစားသည်။
- (ခ) အတ္ထကိုလမထလမ်းစဉ် (ခုက္ခရစရိယာ) ကို ၆-နှစ် တိုင်တိုင် လိုက်မှားမိသည်။
- (ဂ) ထိုလမ်းစဉ်မှား J-ခု၏အလယ်၌ တည်၍ ယထာဘူတကျသော လမ်းစဉ်မှန်ကို မဖြောမပဋိပဒါဟုခေါ်၏၊
ထိုလမ်းစဉ်ဖြင့် သစ္စာတရားကိုသိသည်။ ၃၅-နှစ်ကျမှုမှသိသည်။
- ဒီပီမံမားယူး ဝါးပါး

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခု ကဆုန်လဆန်း ၁၄-ရက်နေ့ညာ ဘုရား အလောင်းသီဒ္ဓတ္ထမင်းသား မြင်မက်သော အိပ်မက်ကြီးငါးပါးမှာ- ၁။ မြေပြင်ကို အိပ်ရာခင်း၌ ဟိုမဝန္တဘောင်ကြီးကို ခေါင်းအုံးပြီး သမုဒ္ဒရာကို ခြေလက်တင်ရသည်ဟု မြင်မက်ခြင်း။

၂။ ဝင်ရှိးပမာ သန္တာနိအဆင်းရှိသော မြက်သည် ချက်မှဖောက်၍ ကောင်းကင်သို့တက်သည်ဟု မြင်မက်ခြင်း။

၃။ အဆင်းမျိုးစုံနှင့်ကိုတို့သည် လာလတ်၍ခြေတော်ရင်း၌ အဖြူရောင် ငှက်တွေချည်း ဖြစ်ကုန်သည်ဟု မြင်မက်ခြင်း။

၄။ ပိုးကောင်ဖြူကလေးမှား ဒူးပုဆစ်မြုပ်အောင် တက်သည်ဟု မြင် မက်ခြင်း။

၅။ မစင်တောင်ကြီးပေါ်သို့တက်၍ စဉ်ကြော လူးလဲခြင်းမရှိဟု မြင် မက်ခြင်း။

ထိုအိမ်မက်ငါးပါးကိုမြင်မက်ရာ မုချာဘုရားဖြစ်မည်ဟု အားတက် ယုံကြည်သွားလေသည်။

ယဉ်ကျေမှုသင်တန်း

၆၂

ပုဂ္ဂင်သင်တန်းပြုချောက်

၁။ မြေကြီးဟိမဝန္တာ၊ သမုဒ္ဓရာခြေလက်၊

၂။ နေဇာမြေက်နှင့်၊ ၃။ လောက်တက်၊

၄။ ငုက်ဖြူ၊ နည်းတူထိပြင်၊

၅။ မစင်တောင်ဖျား၊ စကြိုသွားက၊ ငါးပါးအိပ်မက်၊

မြင်လေမက်သည်၊ ဆက်ဆက်ဘုရား၊ ဖြစ်မည်လား။

(သုပ္ပါလျက်ကျမ်း)

ဗုဏ်တော် သုံးပါး

မာရ်နတ်ရန်ကို အောင်မြင်ပြီးနောက် -

၁။ ညွှန်းယာမ်တွင် ပုံဖွနိတိသာနသုတိညာဏ်၊

၂။ သန်းခေါင်ယာမ်တွင် ဒီပွဲစက္ခာညာဏ်၊

၃။ မိုးသောက်ယာမ်တွင် အာသဝက္ခယညာဏ်၊

အသီးသီးရတော်မူ၏။

ဤညာဏ် ၃-ပါးကို (ပု-ဒီ-အာ) ဟု အတိကောက် ခေါ်ပေါ်
သုံးနှုန်းသည်။ (ရွှေချော်၊ ၆၁၊ ၁၀၀)

သုဒ္ဓက္ခာဗျာဗုံးပိုင်းသော တူရှေးပါးသူ

၁။ ကကုသာန်း၊

၂။ ကသာပါ၊

၃။ ဂေါတမ နှင့်

၄။ အရိမေတ္တာယျာဘုရား။

သုဒ္ဓဘဏား ပါးပိုင်း

၁။ ဗုဒ္ဓဖြူဗ ဗုရှားဘ

= ဘုရားဖြစ်ရန်ခဲယဉ်းခြင်း။

၂။ မနုသုတ္တ ဗုရှားဘ

= ဘုရားပွင့်ချိန်းပြု လူဖြစ်ရန်ခဲယဉ်းခြင်း။

၃။ သဒ္ဓါသမ္မတ္တ ဗုရှားဘ

= သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုစုရန် ခဲယဉ်းခြင်း။

ဗုဒ္ဓဝင်သင်တန်းပြီချေမျှ၏

၄။ ပုဂ္ဂိုလ်ဘ စုလွှာ

၅။ သုဒ္ဓမ္မသာဝန် စုလွှာ

၆။ ၇။

ယဉ်ခဏ္ဍားမြှုပ်သင်တန်း

= ရဟန်းဖြစ်ရန်ခဲယဉ်းခြင်း။

= သူတော်ကောင်းတရားနာကြားရန် ခဲယဉ်းခြင်း။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤစုလွှာတရားငါးပါးကို နေ့စဉ်ဟောလွှာရှိသည်။
(သီရိလွှာအငွေထား နှာ ၄၈။)

ဗုဒ္ဓတိစွဲ ပါးပါး

မြတ်စွာဘုရားသည် ၄၅-ဝါ ကာလပတ်လုံး ဘုရားတိပြုအပ်သော ဗုဒ္ဓကိစ္စငါးပါးကို နေ့စဉ်အမြိုအောက်ပါအတိုင်း ပြုကျင့်တော်မူ၏။

၁။ ပုဂ္ဂိုလ်ဘတ္ထကိစွဲ = ဆွမ်းမခံမီ လူတို့ကို တရားဟောတော်မူ၏။

၂။ ပုဂ္ဂိုလ်ဘတ္ထကိစွဲ = ဆွမ်းစားပြီးနောက် နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ရဟန်းရှင်၊ လူတို့ကို တရားဟောတော်မူ၏။

၃။ ပုဂ္ဂိုလ်ဘတ္ထကိစွဲ = ညျဉ်းသီးယာမ်တွင် ရဟန်းတို့အား တရားဟော၍ အမေးပုဇွာကို ဖြေကြားတော်မူ၏။

၄။ မဏိမယာမတ္ထကိစွဲ = သန်းခေါင်ယာမ်တွင် နတ်၊ ပြဟ္မာတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။

၅။ ပဏိမယာမတ္ထကိစွဲ = မိုးသောက်ယာမ်တွင် အချိန်သုံးပိုင်းထား၍ ပထမပိုင်း စကြိုသွား၊ ဒုတိယပိုင်းကျိုန်းစက်၊ တတိယပိုင်းမြို့ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။
(သီရိလွှာ နှာ ၄၉။)

နေ့ကိုကားလူ၊

လယ်ယာမ်ရွှေနတ်၊

နောက်ယာမ်ရောက်က၊

ကြည့်ရှုလေ၊

ညျမှုရှုယာမ်၊

ဖလတ်လျောင်းနောက်၊

များမြောက်ဝေနော၊

ပရမကိစ္စငါး။

သမဏ်းတည်း၊

(ကယ်စံဆရာတော်၏တဖူ)

ယဉ်တော်မြေသင်တန်း

၆၄

ပုဂ္ဂိုလ်သင်တန်းပြုချေချက်

ခြေထားရှိနှင့် ဒုသေချက်

အနော်မှာမြစ်ကမ်းနား၌ ဖြတ်ပယ်သော သီဒ္ဓတ္ထမင်းသား
(ဘုရားလောင်း)၏ ဆံပင်ကို သိကြားမင်းက ရတနာပန်းကလပ်ဖြင့်
ခံယူ၍ တာဝတီသာနတ်ပြည်၌ စေတိတစ်ဆူတည်၍ ဆံတော်ကို
ဌာပနာထားလေသည်။ ဆံတော်ဌာပနာသည်ကိုအစွဲပြ၍ ရှုံးမထိ
စေတိဟု အမည်တွင်၏။

ယဉ်ကာရြှုပြဟ္မာကြီးက သီဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ ဝတ်လတော်ကို
ပြဟ္မာပြည်သို့ ယူဆောင်၍ စေတိတစ်ဆူတည်ထားရာ ဝတ်လတော်
ကို ဌာပနာသည်တိစွဲ၍ ဒုသေစေတိဟုခေါ်၏။

အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး

၁။ မာရ်နတ်။

၂။ သစ္စကပရိပိုမ်း။

၃။ နန္ဒာပန္နန္ဒနိုးမင်း။

၄။ ဗကြုပြဟ္မာ။

၅။ အရိုလိမာလ။

၆။ စိမ္မာဏာ။

၇။ အာဇာဝကသီလူးနှင့်

၈။ နာဇာဂိရိဆင်။

တို့ကို အောင်မြင်သောကြာ့င့် အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဟုတွင်သည်။

၁။ ဘုရားဖြစ်သောနေ့တွင်

မာရ်နတ်ကို အောင်တော်မူသည်။

၂။ ပဋိမဝါတွင်

ဝေသာလီပြည်၌ သစ္စကပရိပိုမ်းကို အောင်တော်မူသည်။

၃+၄။ ဧကာဒသမဝါတွင်

နန္ဒာပန္နန္ဒနိုးမင်းနှင့်ဗကြုပြဟ္မာကို အောင်တော်မူသည်။

၅+၆။ စုစုသမဝါတွင်

အရိုလိမာလနှင့် စိမ္မာဏာကို အောင်တော်မူသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်တန်းပို့ချေချက်

၆၅

ယဉ်တော်မူသင်တန်း

၇။ သော်သမဝါတွင်

အာဇာပိပြည်၌ အာဇာဝကဘီလူးကြီးကို အောင်မြင်တော်မူ
သည်။

၈။ ဝိသတိမဝါတွင်

ရာဇ်ပို့ပြည်၌ နာဇာဂိရိဆင်ကြီးကို အောင်မြင်တော်မူသည်။
(နိန္တ္ထပဏေသနီတိဖီးသည်။)

ရှုပ်ခြည်တော် ပြောပါး

၁။ နိလရောင်ခြည်တော် = အညီ(အဖြာ)ရောင်။

၂။ ပိတရောင်ခြည်တော် = အဝါရောင်။

၃။ လောဟိတရောင်ခြည်တော် = အနီရောင်။

၄။ ဉာဒါတရောင်ခြည်တော် = အဖြူရောင်။

၅။ မြို့ဋ္ဌရောင်ခြည်တော် = မောင်းသောရောင်ခြည်တော်။

၆။ ပဘသာရရောင်ခြည်တော် = ပြီးပြီးပြက် တလက်လက်အရောင်။

ဘုရားရှင်တို့မစွန်အပ်သောအရပ် ထောပါး

၁။ ဗောဓိပလ္လာင်(ဗောဓိပင်)။

၂။ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူရာ မိဂဒါဝိန်တောာ့။

၃။ တာဝတိသာမှ သက်ဆင်းသည့်အခါ သက်သုန္တရိုက်ဖြို့တံ့ခါး၌
ပထမခြေတော်ချုရှုရှုံးနာ။

၄။ ဒေတဝန်ကျောင်း ဂန္ဓကုဋ္ဌတိက်၌ လေးချောင်းသော ညောင်
စောင်းခြေတို့၏ နေရာ။

(ဤလေးပါးကို အဝိဇ္ဇာပြုရှုံးနာဟုခေါ်သည်)

(သတ်မံတော်အပွဲကဏာ၊ ၁၁။)

ယဉ်တွေ့ဖြေသင်တန်း

၆၆

ဗုဒ္ဓဝင်သင်တန်းပို့ချွဲချက်

ဟောမိပည့်၊ ထို့ပြင်တစ်ချက်၊

ဟောရာဇာနာ၊ သောင်စောင်းချရာ၊

ချတော်မူရာ၊ နေရာဇာနာ၊

ဇာနေပေးပါး၊ မစွန်းပြားသည်။

ဓမ္မစကြာ

လက်ယာခြေတော်၊

သက်သာ့ဘည်း၊

ဘုရားဗုဒ္ဓဟရူသမျှ။

(ပုံးပုံတော်ကျမ်း)

သဝေဂူဇာမည်နှင့် လေးပါး

၁။ မြတ်စွာဘုရားဖွားမြင်တော်မူရာဇာနာ (လုမ္မနီဥယျာဉ်)။

၂။ ဘုရားဖြစ်ရာဇာနာ (မဟာဗောဓိပိုင်)။

၃။ ဓမ္မစကြာတရားဟောရာဇာနာ (မိဂဒါဝန်တော်)။

၄။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာဇာနာ။

(ကြိုလေးပါးကို သံဝေဇာန်ခေါ်သည်)။

(အေ၊ ၁၊ ၄၃၅၊ ဒီ၊ ၂၊ ၁၁၆)

▶ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ ဖွားမြင်ရာ၊ ယူပါသံဝေဂူ။

▶ ဘုရားဖြစ်ခါ၊ ထိုနေရာ၊ ယူပါသံဝေဂူ။

▶ ဓမ္မစကြာ၊ ဟောကြားရာ၊ ယူပါသံဝေဂူ။

▶ နိဗ္ဗာန်စံခါ၊ ထိုနေရာ၊ ယူပါသံဝေဂူ။

▶ သံဝေဉာဏ်၊ ဖြစ်ပွားပြန်၊ စကန်ကာသိုလ်ရာ။

မြတ်စွာဘုရား လေးဆယ့်ပါးပါ ပါသို့၌ဘုရားပို့ချို့

သုံးလူသခင်၊ ငါးမာရ်သင်၍၊ ပလ္လာင်ပတ်ရုံ၊ သတ္တာန်ဝယ်၊
သတ္တာန်ဖွဲ့စံပယ်ခဲ့ပြီးတေစ်ဆယ့်ရှစ်ယူအနာ၊ ထိုမှုကွာသည်။ ဗာရာနာရာ၊
မိဂဒါဒ္ဓ၊ နှုန္နာယရိဟာ၊ ပထမဝါတည့်၊ ဒွါတိဇာ၊ ရာဇာဟံ၊ ဝေမြှုဝန်၊
ပျော်၊ ငါးသော်ဝေသာလီ၊ လိုစွဲရိပိဟာ၊ ဆဝါမကုဋ္ဌ၊ သတ္တာမဝေတိုးသာ၊
အန္တာဘာရာ၊ နဝါမကောသသမြို့၊ ပျောသီရွှေဘုံ၊ ရရံပလလေယျာ၊ ဒသမ

ပုဂ္ဂနိသင်တန်းပိဋက္ခဏ၏

၆၇

ယဉ်တျော်သင်တန်း

တည့်၊ နာဇူပုဇ္ဈားရွာ၊ အကားဒသည်၊ ဝဝရည်ဟာရသံ၊ တောင်မြတ်စာ
လီယ၊ တေရာသတည်၊ စုဒ္ဓသမဝဝါ၊ သာဝဝတ်တောင်စုန်၊ ဇေတဝန်စုမှို၊
ကပ္ပါပန္နရသံ၊ ကျောင်းမြတ်နိုင်ဗြာ၊ သောင့်သမို၊ အာဇာဝိတည်၊ ဂိုဏ်ဗျာ
သတ္တရသာ၊ ဆယ့်ရှစ်ဝါနှင့်၊ နဝါဒသ၊ စာလိယဆို၊ ရာဇ်ဖြူဟ် ဝိသ၊
ဤတိမျှကား၊ ပထမမောခါ၊ အနိုးအပိုး၊ နောင်လာတွက်ဖွဲ့၊ နှစ်ဆယ့်
လေးတန်း၊ ဇေတဝန်ပုဇ္ဈာ၊ လျည်လည်ကာဖြင့်၊ ခေမာနီးသော်၊ ရွာကြီး
ဝေမြှုဝါ၊ ဝါတော်မျှ၏၊ ပဋိစ္စဘာလီ၊ အသီတွောယု၊ တိုင်သမူဖြင့်၊ ဤလူ
သတ္တရာ၏၊ အား၊ ဇော်၊ ဇက်၏၊ နှစ်သစ်ကဆုန်း၊ ပုဇ္ဈာမီဒေါ၊ အရိုးအေး၊
တွင်၊ နိုဗ္ဗာန်ဝင်သား၊ ရှင်တော်ဘုရားကို၊ ညွှတ်တွားဝန်နား၊ ပုဇော်ပါ၏
ဘုရား။ (တိုးမေးယပ်သရာတော်၏ ဦးနှစ်ပတေသနနှုမျိုးမှ ပေါ်ပြပါသည်။)

မြတ်စွာဘုရား လေးဆယ့်ပါန်း ပါဆိုရာ ပြုရများ

ဝါတော်စဉ်

ဝါဆိုရာအား

၁။ ဗာရာအသီ မိဂဒါဂန်တော်။

၂-၃-၄။ ရာဇ်ဖြူဟ် ဝေမြှုဝန်ကျောင်း။

၅။ ဝေသာလိပြည်။

၆။ မကုဋ္ဌတောင်။

၇။ တာဝဝတိုးသာ်။

၈။ ဘဂ္ဂတိုင်း။

၉။ ကောသမြိုပြည်။

၁၀။ ပါလိလေယျကတော်။

၁၁။ နာဇူပုဇ္ဈားရွာ။

၁၂။ ဝေရွှေ့ပြည်။

၁၃။ စာလိယတောင်။

၁၄။ သာဝတ္ထိပြည်။

ယဉ်တူးရှုသင်တန်း

၆။

ပွဲဝင်သင်တန်းဦးချောက်

- ၁၅။ ကပိလဝတ်ပြည်။
- ၁၆။ အာဇာရီပြည်။
- ၁၇။ ရာဇ်ဟိုပြည်။
- ၁၈-၁၉။ စာလိယတောင်။
- ၂၀။ ရာဇ်ဟ်။
- ၂၁ၢၤၤၤ။ သာဝတ္ထိပြည် အတဝန်ကျောင်း။
- ၂၃။ ဝေါးဝါး။

မှတ်ချက်။ ၁။ ပြတ်စွာစွာသည် ပါတော် ၂၀- အထိအခြားဖော်ဖို့ ဖို့ဖို့ဖြစ်သူ

လျှို့လျှို့ပြည်း ပါတော်မှုသည်။ ထို့ကြင့် ပါတော် ၂၀- အထိ အနိုင်သူပါဟု
ဖော်၏ ၂၁- ပါမှ ၄၅- ပါအထိ နှာတိပိုင်း ၂၅- ပါအန်း ၂၄ ပါတိ
သာဝတ္ထိပြည်းသူ အခြားပါတော်မှုသည်၊ နှာတိမှုပါတိ ၁၇၁၀၄၃ ပါက်
တော်မှုသည်။ ထို့ကြင့် နိုင်သူ ၂၅- ပါဟုမှတ်။

မွှေ့ဝင်အခါတော်နွေး တများများ

များခီးမီးပျော်ပျော်

သုမဓဓာလောင်း

ကပ်ဟောင်းလွန်လော်

ဒီပင်ထံပါး

တံတားအနော်

ချော့ချော့တ်ပန်း

ဆင်မြန်းဆွတ်ချော်

ကဆုန်လာ

ပုဏ္ဏာဒိုဝင်သော်

ပုဇွန်ပျော်ပျော်

နတ်ပြုပွာာပေါင်း

ခွင့်တောင်းကြလော်

လောင်းတော်နတ်မင်း

သက်ဆင်းစုတော်

မယ်တော်ဝမ်းတိုက်

ကိုန်းပိုက်သနွော်

ပါဆိုလာ

ပုဏ္ဏာဒိုဝင်သော်

မူးပိုင်သိတန်းပို့ချုချုတ်

၆၅

ယဉ်ကျေးမှုသိတန်း

မြားမြင်ပေါ်အန္တာ

သုဒ္ဓါဒနာ၊
မာယာမယ်ဖွား၊
အောင်သံကြားလို့၊
ကဆုန်လာ၊

လောကကျက်သရေး၊
ထွတ်ဖျားမဟော၊
မီးရူးမြင်စေ၊
ပုံဏ္ဏီဝယေး။

တော်တွေ့ကြပေါ်အန္တာ

နိမိတ်လေးဆင့်၊
ယသော်ခင်လေး၊
မင့်ကွက်လို့၊
ဝါဆိုလာ၊

ဘေးဖြင့်ထင်လေး၊
ရင်သွေးရဝေး၊
တော်ထွက်တုံချေား၊
ပုံဏ္ဏီဝယေး။

ဘာရားဖြစ်ပေါ်အန္တာ

ဗောဓိညာ်နှစ်း၊
သစ္စာဖွဲ့ဖွဲ့၊
ဂုဏ်ကိုးပါးနှင့်၊
ကဆုန်လာ၊

အောင်ပန်းညာ်ရေး၊
ဆင့်ကဲသရေး၊
ဘုရားဖြစ်ချေား၊
ပုံဏ္ဏီဝယေး။

ဓမ္မစြားပေါ်ပေါ်အန္တာ

မိဂဒါတေား၊
ပဋိဝင်အား၊
ဓမ္မစက်သုတော်၊
ဝါဆိုလာ၊

သာမေးဖြိုင်ချေား၊
မြတ်ဖျားစိန္တာ၊
မြက်ထုတ်လှစ်ချေား၊
ပုံဏ္ဏီဝယေး။

တန်ခိုးပြားပြုပေါ်အန္တာ

ပြောင်လျှုထိန်ညီး၊
အုံဘွယ်ဖန်ဆင်း၊

ရေမီးထွေထွေ၊
ဘက်ကင်းသရေး၊

ယဉ်တူးအသင်တန်း

အမျိုးမျိုးပါ

ဝါဆိုလာ

၁၀

ပွဲပတ်သင်တန်းပြုချေချက်

တန်ခိုးသရော်

ပုဏ္ဏဒီဝင်သော။

ပရီနိမ္မာန်စံတောက်မှုပောအန္တ

မိလ်လူအပေါင်း၊

သိန်းသောင်းကုဋ္ဌ္ဇာ

ချေချာတ်ပြီး၍၊

မဂ်ထီးလျှော့စော

မရွှာနယ်တွင်း၊

အင်ကြင်းရဝေး

ခန္ဓာဖြိမ်း၊

ဘတ်သိမ်းနိဗ္ဗာမြော

ကဆုန်လာ

ပုဏ္ဏဒီဝင်သော။

ကပေါ်များအတွက် ပုဂ္ဂင်အကျိုးမှတ်ရန်

၁။ လူအမည် = သိဒ္ဓတ္ထ

၂။ ဘုရားဘွဲ့ = ဂေါကမ

၃။ မိဘအမည် = သူဒွေးဒနမင်း နှင့် မှယာဒေဝီ

၄။ ကြင်ယာတော် = ယာသောဓရရာ (ဘဒ္ဒကစ္စာနာ)

၅။ ရှင်သွေးတော် = ရာဟုလာ

၆။ ယောက်ဖတော် = ဒေဝဒတ်

၇။ မိတွေးတော် = ဂေါကမိ

၈။ နေပြည်တော် = ကပါလဝတ်ပြည် (သက္ကတိုင်း၊ မရှိမအသော)

၉။ ဗားရာဌာန = လုမြိန့်ဥယျာဉ်(ကပါလဝတ်နှင့် အေဝဟာအကြား)

၁၀။ နှစ်းစံနှစ် = ၁၃-နှစ်ကြာ (၁၆-နှစ်မှ ၂၉-နှစ်အထိ)

၁၁။ နိမိတ်ကြီးများ = သူအို, သူနာ, သူသေ, ရဟန်း

၁၂။ ဗျာဒီတ်ခံယူသော ဘဝ = သူမေဓရရုသောဘဝ

၁၃။ ဗျာဒီတ်ခံယူသောနေ့ = ကဆုန်လပြည့်နေ့

၁၄။ ဗျာဒီတ်ပေးသောဘုရား = ဒီပက်ရာမြေတွေဘုရား

ပုဂ္ဂိုလ်သင်တန်းပို့ဆောက်

၅၁

ယဉ်တော်မြှေသင်တန်း

၁၅။ ပါရမီဖြည့်ဖက် = သုမိတွောအမျိုးသမီး (ယေသာဝံခရာအလောင်း)

၁၆။ ပါရမီဖြည့်ရာကာလ = လေးအသာချုံနှင့် ကမ္မာတစ်သိန်း
(သူမေဓာဘဝမှ ဝေသာနရာဘဝအထိ)

၁၇။ ပါရမီဖြည့်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက် = သတ္တဝါများအကျိုး
ဆောင်ရွက်ရန်

၁၈။ ဒုက္ခရစရရိယာကျင့်ရသောကာလ = ၆-နှစ်ကြာ (၉၇ မှ ၁၀၃ အထိ)

၁၉။ ဒုက္ခရစရရိယာကျင့်သည့်နေ့ရာ = ဥရုဝေးတော်

၂၀။ သူရားဖြစ်ချိန်သက်တော် = ၃၅-နှစ်အရွယ်

၂၁။ သူရားပွင့်ရာ သက်တမ်း = ၁၀၀-တမ်း

၂၂။ အလုပ်အကျွေး = ပဋိဝိုင်းဦး (ဒုက္ခရစရရိယာ ကျင့်ခိုက်)

၂၃။ တရားဦးဟောသည့်နေ့ရာ = ဗာရာဏာသီ၊ မိဂဒါဂုဏ်တော်

၂၄။ ပထမဆုံး သာဝက = ပဋိဝိုင်းဦး

၂၅။ နောက်ဆုံးကျေတ်သော သာဝက = သူဘဒ္ဒပရိပိမိန်

၂၆။ လက်ယာရုံ အဂ္ဂသာဝက = အရှင်သာရီပုတ္တရာ

၂၇။ လက်ဝံရုံ အဂ္ဂသာဝက = အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်

၂၈။ အဆုံးအမသာသနာ = ပရိယတ္ထီ, ပဋိပတ္ထီ, ပဋိဝေး

၂၉။ ကျင့်စဉ်သိက္ခာ = သီလ, သမာစီ, ပညာ

၃၀။ ချမှတ်သောလမ်းစဉ် = မဏီမပဋိပဒါ (မဂ္ဂင်လမ်းစဉ်)

၃၁။ သန္တယူသောနေ့ = မဟာသက္ကရာဇ် ၆၇၊ ဝါဆိုလပြည့်၊
ကြာသပတေးနေ့

၃၂။ ဖွားမြင်သောနေ့ = မဟာသက္ကရာဇ် ၆၈၊ ကဆုန်လပြည့်၊
သောကြာနေ့

၃၃။ တောထွက်သောနေ့ = မဟာသက္ကရာဇ် ၉၇၊ ဝါဆိုလပြည့်၊
တန်လံ့နေ့

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း ၆၂ မွှေဝင်သင်တန်းပို့ချောက်
၃၄။ ဘုရားဖြစ်သောနေ့ = မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃၊ ကဆုန်လပြည့်၊
ဗုဒ္ဓပူးနေ့。
၃၅။ ဓမ္မစကြာဟောသောနေ့ = မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃၊ ဝါဆိုလပြည့်၊
စနေ့နေ့。
၃၆။ ပရිနිဗုံးနှစ်သောနေ့ = မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈၊ ကဆုန်လပြည့်၊
အဂီးနေ့。
၃၇။ တေဇောဓာတ်လောင်သောနေ့ = ၁၄၈၊ ကဆုန်လဆုတ် ၁၂၂၊
တန်ဂံနေ့နေ့。

အမြန်း (၃)

ပါးဖိုးထို့လေ ထောင်းမြှုပ်ရွှေကျော်

ပါးဖိုးထို့လေ ဆွဲချိုးနှစ် အမြတ်ဖြားဖြား

၁ - ကန်ဓရာရန်

ဉာဏ်သာ၊ ဉာဏ်သာ၊ ဉာဏ်သာ၊ ကာယကံ စစိကံ မနောကံ၊
သဗ္ဗာဒေါသ ပိပိသိမ်းသော အပြစ်တို့ကို ပျောက်ပါစေခဲ့း၊ အကျိုးငှာ
ပထမ ဒုတိယ တတိယ၊ တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် မြောက်အောင်
ဘုရားရတနာ တရားရတနာ သံယာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါးတို့ကို
အရှိအသေ အလေးအမြတ် လက်အုပ်စီး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြှုပ်မာန်လျှော့
ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

၂ - ဆုဓရာ၏ရန်

ကန်တော့ရသော အကျိုးအားကြောင့် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်
သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်ဘူမ်းဝါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျာနှာ
တရားဝါးပါးတို့မှ အခါခိုင်သိမ်း ကင်းလွတ်ပြုမ်းသည်ဖြစ်၍ မဂ်တရား
ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကိုရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။
မှတ်သူ။။ ဤပြုတော်ရှိရို့မှ နိုင်ငံော် သယ်ယူနာယာတွေက တစ်ပြည်လုံးအတွက်
တစ်ခုတည်းပြစ်ခေါ်နိုင် ချမှတ်ထားသောရို့ရိုး ပြစ်ပါသည်။

၃ - ပရရားသီးပေ ဓရာ၏ရန်

အဟံ ဘဏ္ဍာတိသရဏောန သဟ ပွဲသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမီ အနုဂ္ဂဟံ
ကတ္တာ သီလံ ဒေသ မေ ဘဏ္ဍာ၊
ဒုတိယမျိုး အဟံ ဘဏ္ဍာ
တတိယမျိုး အဟံ ဘဏ္ဍာ

ယဉ်တျေးမှုသင်္ကန္ဒိုး

၁၄

တီ:ပါ:သီ:လသင်္ကန္ဒိုးမြို့ချုံချက်

(မြန်မာပြန်) အရှင်ဘုရား၊ သရဏရှိသုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါး
သီးလသီကွားပုဒ်တရားကို တပည့်တော်က တောင်းပါ၏။ အရှင်
ဘုရား၊ တပည့်တော်ကို ငဲ့ညာထောက်ထား ချီးမြှောက်သောအားဖြင့်
ငါးပါးသီးလ ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။

သံယာတော် - ယမဟံ ဝဒါမိ တံ ဝဒေထာ။

လူအများ - အာမ ဘန္တာ။

၄ - ဘုရားခြိမ်းရန်

နမော တသေ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္မာစွာသာ။

(၃ - မြတ်ဆုံးပါ။)

(မြန်မာပြန်) ဘဂဝဂုဏ်ရှင် အရဟံဂုဏ်ရှင် သမ္မာသမ္မာစွာဂုဏ်
ရှင်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။

၅ - ပရရာရံ့ ဓရပြုဆောက်ရန်

မူးစွဲ သရက် ဂုဏ်မီ = ဘုရား ကိုးကွုယ်ပါ၏။

ဓမ္မး သရက် ဂုဏ်မီ = တရား ကိုးကွုယ်ပါ၏။

သံသံ သရက် ဂုဏ်မီ = သံသာ ကိုးကွုယ်ပါ၏။

ခုတံ့ယမ္မား ဗုံးစွဲ သရက် ဂုဏ်မီ။

ခုတံ့ယမ္မား ဓမ္မး သရက် ဂုဏ်မီ။

ခုတံ့ယမ္မား သံသံ သရက် ဂုဏ်မီ။

တတံ့ယမ္မား ဗုံးစွဲ သရက် ဂုဏ်မီ။

ဟတံ့ယမ္မား ဓမ္မး သရက် ဂုဏ်မီ။

တတံ့ယမ္မား သံသံ သရက် ဂုဏ်မီ။

၏။ ပါးသီလသင်တန်းပို့ကျချေကြ

၈၅

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

သံယူတော် - တိသရဏဘမနဲ့ ပရိပုလ္လာ။

လူအများ - အာမ ဘဇ္ဈိ။

၆ - ပါးပါးသီပေ ဆောက်ဓာည်စန်

၁။ ပါကာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒ် သမာဒိယာမီ =
သူတစ်ပါးအသက်ကို မသတ်ပါဘုရား။

၂။ အဒိန္ဒာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒ် သမာဒိယာမီ =
သူတစ်ပါး ဥစ္စာကို မခိုးပါဘုရား။

၃။ ကာမေသုမိစ္စာစာရာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒ် သမာဒိယာမီ =
ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာ မကျင့်ပါဘုရား။

၄။ မှသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒ် သမာဒိယာမီ =
လိမ်ညာ၍ မဟုတ်မမှန် မပြောပါဘုရား။

၅။ သုရာမေရယ်မဇ္ဇာမာဒ္ဒာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒ် သမာဒိယာမီ =
မူးယစ်သေစာ မသောဝက်စားပါဘုရား။

သံယူတော် - တိသရဏောန သဟ ပဋ္ဌသီလ သာရုက် ကတ္တာ
အပွဲမာဒေန သမ္မာဒေထာ။

လူအများ - အာမ ဘဇ္ဈိ။

၏။ ပါးသီပေ ဒာရိန္တာန်

၁။ သူအသက်လဲ၊ မသတ်ဘဲ၊ အမြဲရှောင်ကြုံမည်။

၂။ သူဥစ္စာလဲ၊ မခိုးဘဲ၊ အမြဲရှောင်ကြုံမည်။

၃။ ကာမဂုဏ်လဲ၊ မမှားဘဲ၊ အမြဲရှောင်ကြုံမည်။

၄။ လိမ်ညာ၍လဲ၊ မပြောဘဲ၊ အမြဲရှောင်ကြုံမည်။

၅။ သေအရက်လဲ၊ မသောက်ဘဲ၊ အမြဲရှောင်ကြုံမည်။
(မူးယစ် ဆေးလဲ၊ မသုံးစွဲ၊ အမြဲရှောင်ကြုံမည်။)

ယဉ်တွေ့မှုသင်တန်း

တီးပါးသီလသင်တန်းပြုချောက်

မြေကာသရှင်းတမ်း

ဉာဏာသ

=ရှိခိုးပါရစေ၊ ကံန်တော်ပါရစေပုံ၊ အခွင့်တောင်း
ခြင်းကို ဉာဏာသဟု ခေါ်သည်။ လေးနက်စေလို
သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထင်ရှား၊ ပျော်စေလို
သောကြောင့်လည်းကောင်း ဉာဏာသကို သုံးကြိမ်
ဆိုရပါသည်။

ကံသုံးပါး

=ကိုယ်ဖြင့်ပြုသောအမှုကို ကာယက်၊ နှုတ်ဖြင့်ပြု
သောအမှုကို ဝစ်ကံ၊ စိတ်ဖြင့်ကြံသောအမှုကို
မနောက်ဟု ခေါ်သည်။

ရတနာ

=နှစ်သက်မြတ်နှီးအပ်သောကြောင့် ရတနာဟု ခေါ်
ပါသည်။

ဘုရား

=တရားဥသုံး အလုံးစုံကို အကုန်အစင် သိမ်း
တော်မူသောကြောင့် ဘုရားဟု ခေါ်ပါသည်။

တရား

=အပါယ်ဆင်းရဲ သံသရာဝဏ္ဏဆင်းရဲသို့မကျရောက်
အောင်ဆွဲဆောင်တတ်သောကြောင့် တရားဟုခေါ်
ပါသည်။

သံသာ

=အယူသီလ တူမူခြင်းဖြင့် ပေါင်းစုစွဲစည်းထား
သောကြောင့် သံသာဟု ခေါ်ပါသည်။

အရိုအသေ

=ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်သုံးပါးတို့ဖြင့် ညွှတ်တွား
ကိုင်းရှိင်းခြင်း။

အလေးအမြတ်

=တကယ်အဟုတ် စိတ်ပါပါနှင့် လေးစားမြတ်နှီး
ခြင်း။

၂၁။ သီရိလာမြန်မာနှင့်ရှုပ်ပြန်တန်း

ရှိခိုး

=ရှိခိုးခြင်းမှာ ကိုယ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း၊
စိတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်းဟူ၍ သုံးမျိုးရှိသည်။ ကိုယ်ဖြင့်
ရှိခိုးခြင်းဆိုသည်မှာ ရတနာသုံးပါး၊ မိဘ၊ ဘိုး
ဘွား ဆရာသမားတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အာရုံပြ၍
ထိခြင်းပါးပါးဖြင့် ရှိခိုးခြင်းကို ခေါ်သည်။
နှုတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်းဆိုသည်မှာ ရတနာသုံးပါး၏
ဂုဏ်ပွင့်များကို နှုတ်ဖြင့်ထုတ်ဖော်၍ ရွတ်ဆိုခြင်း
ကို ခေါ်ပါသည်။ စိတ်ဖြင့် ရှိခိုးခြင်းဆိုသည်မှာ
ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို စိတ်ထဲမှ
အဖန်တလဲလဲ အောက် မြေခြင်းကိုခေါ်ပါသည်။
(ခြေ၊ လက်၊ နှုံး၊ တံတောင်၊ ခူး = ထိခြင်း
ပါးပါး)

ပူဇော်

=ပစ္စည်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၊ တရားဖြင့်ပူဇော်ခြင်းနှစ်မျိုး
ရှိသည်။

ဖူးမြော်

=ပကတီမျက်စီဖြင့် ဖူးမြော်ခြင်း၊ အသိဉာဏ်
မျက်စီဖြင့်ဖူးမြော်ခြင်း။

မာန်လျှော့

=မိမိသန္တာန်ရှိသော မာန်မာနတရားများကို လျှော့ချု
ဖယ်ရှားခြင်း (ရတနာသုံးပါးကို မြင့်မြတ်ရာ၌
ထားခြင်း) ကို မာန်လျှော့သည်ဟုခေါ်ပါသည်။ မာန်
လျှော့ခြင်းကို နိဝါတမဂံလာဟု မှတ်ပါ။

ကန်တော့

=အပြစ်ရှိက ခွင့်လွှတ်တော်မူပါဟု ဝန်ချတောင်း
ပန်ခြင်းကို ကန်တော့သည်ဟုခေါ်သည်။ အပြစ်ရှိ
၍ ကန်တော့ခြင်း၊ ကုသိုလ်ရလို၍ ကန်တော့ခြင်း
ဟု နှစ်မျိုးရှိသည်။ (ကန်တော့ ဆိုသည်မှာ အကု

ယဉ်တော်မြှုပ်တန်း

၃၀

ရိုးခါးသီလသပ်တန်းပို့ချွဲတိ

သိလ်ကို ကန်, ကော်၍ ကုသိလ်ကို တော့ဟူ
ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။)

အပါယ်

=ချမ်းသာကင်း၍ ကုသိလ်ကောင်းမူပြခွင့်မရသော
အရပ်ကို အပါယ်ဟု ခေါ်သည်။

ကပ်

=ငတ်မွတ်ဘေး၊ လက်နက်ဘေး၊ ရောဂါဘေးတို့
ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းကို ကပ်ဟု ခေါ်သည်။

ရပ်ပြစ်

=မဂ်, ဖိလ်နိဗ္ဗာန် မရနိုင်သည်ကိုစွဲ၍ ရပ်ပြစ်ဟု ခေါ်
သည်။ (ရှစ်ပါးရှိသည်။)

ရှုန်သူ

=ရော မီး၊ မင်း၊ သူခီး၊ အမွှခံအမွှဆိုး။

ဝိပတ္တိ

=ဖောက်ပြန်ချွဲတယွင်းခြင်းကို ဝိပတ္တိဟု ခေါ်သည်။
(ဂတိ၊ ဥပမာ၊ ကာလ၊ ပယောက)

ဗျာသန

=ဆွေမျိုး၊ ဥစွာ၊ ရောဂါ၊ အယူ၊ အကျင့်ပျက်စီး
ခြင်းကို ဗျာသနဟု ခေါ်သည်။

မဂ်

=နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရားလမ်းကို
မဂ်ဟု ခေါ်သည်။

ဖိုလ်

=မဂ်၏အကျိုးတရားကို ဖိုလ်ဟု ခေါ်သည်။

နိဗ္ဗာန်

=ရာဂ, ဒေါသ, မောဟတို့၏ ကင်းရာ ဌာမ်းအေးမူ
ဓာတ်သဘောကို နိဗ္ဗာန်ဟု ခေါ်သည်။

နမော တသ္ထ

=ဘုရားကို ရိုသေလေးစားခြင်း အစဉ်အလာာကို
တိန်းသိမ်းခြင်းအနေဖြင့် “နမောတသ္ထ”ကို
သုံးခေါက်ချွဲတယ်ဆိုရသည်။

သရဏာဂု

=ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ စစ်မစစ် သရဏာဂုဖြင့် တိုင်းတာရသည်။

ဝါးပါးသီလသင်တန်းမြို့ချောက် ၅၃ ၁။ ယဉ်တော်မြှုသင်တန်း
သပ္ပန်းကြီး(ကျေးဇူးရှင်) ဆယ်ပါး

သုကာသ ကန်တော့ခန်းနှင့်ဆက်စွယ်၍ မပြစ်မှားသင့်၊ မပြစ်
မှားထိုက်သော ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးခေါ် ကျေးဇူးရှင်ဆယ်ပါးကို သိ
ထားသင့်၏။ မင်းဘူးဦးသုကာသ၏ တေမိယာတ်တော်ကြီး
မြန်မာပြန်မြှုပြဆိုထားသည်။

၁။ မြတ်စွာဘုရား။	၂။ ပန္တကဗုဒ္ဓိ။
၃။ ရဟန်ဘုရှိလ်။	၄။ လက်ဝံရု လက်ယာရုအဂ္ဂသာဝကာ။
၅။ အမိုး။	၆။ အဖော်။

၇။ (အရွယ်ကြီးခြင်း၊ အမျိုးမြတ်ခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်း၊ သီလ၊ သမာဓိ ရှိခြင်းစသော ဂဏ်တို့ကြောင့်) အလေးအမြတ်ပြုအပ်သူ။	
၈။ ဆုံးမသွန်သင်သူ။	၉။ ပေးကမ်းဖူးဘူး။

၁၀။ တရားဟောပုရှိလ်။	၁၁။ မှတ်သူ။ ၁၂။ ဤပုရှိလ်တို့တဲ့ တယ်၊ ဝိုက်၊ မရောက် တို့ပြုပြစ်စွာအဲသော် ဒက်ဆယ်ပါး တစ်ပါးပေးရတတ်သည်။ ဒက်ဆယ်ပါးသရပ်တို့ ဓမ္မပဒ် ဒဏ္ဍာဝိ ရှင်မော်လွန် ဝေါ်ဖြေ ကောယာသည်။
---------------------	--

ဒက် ဆယ်ပါး

၁။ ဥစ္စာပျက်စီးခြင်း။	၂။ ဆွေမျိုးပျက်စီးခြင်း။
၃။ ကိုယ်ခန္ဓာပျက်စီးခြင်း။	၄။ ရူးခြင်း။
၅။ နှုခြင်း။	၆။ အစွပ်စွဲခံရခြင်း။
၇။ မီးလောင်ခံရခြင်း။	၈။ ဖျားနာခြင်း။
၉။ ဒက်ထားခံရခြင်း။	၁၀။ တရားရှုံးခြင်း။
ဥစ္စာ၊ ဆွေ၊ ကိုယ်၊ ပျက်ပြေားနှုံး၊ ဘူးကစွပ်စွဲ၊ မီးစွဲနာဖျား၊	

ယဉ်တျေးမြသင်တန်း

၁၀

ရီအီသီလသင်တန်းပိခုံချက်

ဒက်ထားရုံးမှတ်၊ ဤလယ်ရပ်၊

သူမြတ်ပြစ်မှားဒက်။

ဓမ္မပဒေဝါထာဏျာ

၁။ ယော ဓဇ္ဈာန အဒဇ္ဈာသု အပွဲဒုဋ္ဌသု ဒုသာတိ။

ဒသန္တ မည်တရု ဌာန်၊ ခိပ္ပမေဝ နိဂစ္စတိ။

၂။ ဝေဒန် ဖရုသံ ကျိုး သရီရသု ဝ ဘေဒန်။

ဂရုက် ဝါ ပိ အာဟာဓာ စိတ္တကွေပံ့ ဝ ပါပုကော်။

၃။ ရာဇဗောဓာ ဝါ ဥပသုရုံး အဗ္ဗာက္ဗာန် ဝ ဒါရုက်။

ပရိက္ဗာယံ ဝ ညှတ်န်း ဘောဂါန် ဝ ပဘ်ရုံး။

၄။ အထ ဝါသ အဂါရာန် အစိုး ခုဟတ် ပါဝကော်။

ကာယသု ဘေဒါ ဒုပ္ပညာ နိရယံ သောပပဇ္ဇာတိ။

(ဓမ္မပဒေ ၄၆၊ ၂၂၊ ၄၄)

မယေဇာဝပါပ်ရာ

ဝေဒနာကြီးမား၊ လျော့ပါးစဉ်းစိမ်၊ နေအိမိမီးလောင်၊ ကုန်
အောင်ကျုမ်းသက်၊ ကျိုးပျက်အိုး၊ နှုန်းစိတ်ဖောက်၊ ကျေရောက် မင်း
ဒက်၊ မမှန်စွပ်စွဲ၊ ပြုကြပျိုးဆွေ၊ ဧည့်၊ ကျွေးနား၊ ယွင်းဖောက်ပြားသား၊
ဆယ်ပါးမျက်မောက်၊ ဒက်ကြီးရောက်၍၊ နောက်၌အမြဲ၊ သေဖောက်
လဲသော်၊ ငရဲကြီးစွာ၊ လားတို့ရာ၏။ (ပုဒ်ရေ ၂၅၈)

အပါယ် ပေါ်ပါး

ချမ်းသာကင်း၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုခွင့်မရသောအရပ်ကို
အပါယ်ဟုခေါ်သည်။

(အပါယ = အပ+အယ၊ အယ = ချမ်းသာ+ အပ = ကင်းခြင်း)

၁။၄၇ = ချမ်းသာသုခ ဝေးကွာ၍ ခုက္ခအတိပြီးသော ဘုံ
ဌာန်။

ပါးပါးဆီလာင်တန်းပြုချွေ့ချို့ ၃၁ ၃၂ **ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း**
J။ တိရအဲနှင့် = မင်္ဂလာ, ဖိုလ်မကပ် ထောင့်ဖြတ်ဖိုလာ သွားတတ်
 . သော သတ္တဝါ။

၃။ ပြီးတွာ = ချမ်းသာအပေါင်းမှ ဝေးကွာသောသတ္တဝါ။

၄။ အသုရကာယ် = နတ်များကဲ့သို့ မရဲရင့် မတင့်တယ် မတောက်ပ
 . သောသတ္တဝါ။

► လောဘစိတ်နှင့်၊ သေခဲ့လျှင်၊ ပြီးတွာသုံးသို့ဝင်။

► ဒေါသကြီးလျှင်၊ ပါယ်ငရဲ၊ ဖြစ်ရအမှန်ပဲ။

► မောဟစိတ်နဲ့၊ သေခဲ့ပြန်၊ ဖြစ်ရတိရအဲနှင့်။

► ဆိုးသွမ်းလေဟန်၊ စိတ်သုံးမျိုး၊ စွန်ခွဲပယ်လို့ချိုး။

၃၂ သုံးပါး

**ပျက်စီးခြင်းကို ပါဋ္ဌလို ကပ္ပဆောသည်။ မြန်မာလို ကပ်ဟု
 သုံးနှုန်းသည်။**

၁။ ဒုဋ္ဌက္ခနရကပ် = Cတ်မွတ်ဘေးကြောင့် ပျက်စီးခြင်း။

၂။ သတ္တနရကပ် = လက်နက်ဘေးကြောင့် ပျက်စီးခြင်း။

၃။ ရောဂါရရကပ် = ရောဂါဘေးကြောင့် ပျက်စီးခြင်း။

► လောဘကြီးက၊ Cတ်မွတ်ရဲ၊ ဒုက္ခကုပ်ကြီးဆိုက်။

► ဒေါသကြီးက၊ သတ်ဖြတ်ကြ၊ သတ္တက်ကြီးဆိုက်။

► မောဟကြီးက၊ ရောဂါထ၊ နာရကပ်ကြီးဆိုက်။

ဂုပ္ပြုချို့ ရွှေ့ပါး

၁။ Cရဲ၊

J။ တိရအဲနှင့်

၃။ ပြီးတွာ၊

၄။ အသုညာသတ်နှင့် အရှုပြုပွဲဗျာ၊

၅။ ပစ္စနရစ်အရပ်၊

၆။ မိဇ္ဇာဒိဒ္ဒာ၊

လုပ်တွေမျှသင်တန်း

၅။ ဉာဏ်ပညာမရှိသူ၊

မှတ်ချက် ။ ၂ မင်း, ပိန်, နိဗ္ဗာန် မရနိုင်သည်တဲ့၌ ရပ်ဖြစ်ရခိုပါဟုဖော်ပြု။

ရန်သူမျှေး ပါးပါး

၃။ ရော

၂။ မီး

၄။ မင်း၊

၅။ သူနှီး၊

၆။ အမွှေခံအမွှေဆိုး။

ဝိပတ္တိတရား ပေးပါး

၁။ ဂတိဝိပတ္တိ

= အပါယ်ဘုရားဖြစ်ရခြင်း။

၂။ ဥပမိဝိပတ္တိ

= ရပ်ဆင်းအကိုချို့တဲ့ခြင်း။

၃။ တာလဝိပတ္တိ

= တရားမစောင့်သူတို့၏ လက်ထက်၌ဖြစ်ရခြင်း။

၄။ ပထောဂဝိပတ္တိ

= အကုသိုလ်တရားကိုသာ အားထုတ်၍ အကျင့်ပျက်စီးခြင်း။

မှတ်ချက် ။ ၂ ဖော်ဖြန်ချက်ဖွင့်စီးတဲ့ ဝိပတ္တိတရားပါးပါး

ပျော်တရား ပါးပါး

၁။ ဉာဏ်မျှသန = ခွေမျိုးပျက်စီးခြင်း။

၂။ ဘောဂမျှသန = စည်းစိမ်ပျက်စီးခြင်း။

၃။ ရောဂမျှသန = ရောဂါနိပ်စက်၌ပျက်စီးခြင်း။

၄။ ဒိဇိုံမျှသန = အယူလွှဲမှား၍ပျက်စီးခြင်း။

၅။ သီလမျှသန = အကျင့်သီလပျက်စီးခြင်း။

(ပျက်စီးခြင်းကို မျှသနခေါ်သည်)

ခွေမျိုး, ဉာဏ်၊ ရောဂါ, အယူလွှဲမှား, ပျက်မှုငါးဝါ မျှသန။

မင်း = နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရားလမ်း။

ပါးပါးသီကသင်တန်္တုပြရွှေတိ ၆၂

ဒိုလ် = မဂ်၏အကျိုးတရား။

နိဗ္ဗာန် = ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏ကင်းရာ ြိမ်းအေးမှုဓာတ် သဘော။

ယဉ်ဗျာဗြှုသင်တန်္တု

ပျကာသနှင့် ဘတံ့န္တာ

ဉာကာသဘုရားရှိခိုးသည် အလွန်ရှေးကျသော ဆိုရိုးဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာသာဝင်တို့အဖို့ ကျေးဇူးအထူးများလှပသည်။ ပုဂံခြေတ်က ရှင်အရဟံ့ရေးသားချိုးမြှင့်သော ဆိုရိုးဖြစ်ကြောင်း အများကာပင်လက်ခံယုံကြည်ထားကြသည်။ ဉာကာသအစိုးယုံနှင့်သမိုင်းကြောင်းကို မြန်မာစွာယံ့ကျမ်း အတွဲ ၁၅တွင်ရှင်းပြထားသည်၊ ကြည့်ရှုပါ။ ယဉ်ကျေးဇူးမှုအခြေခံအတ်မြစ်ခိုင်မာတောင့်တင်းသော ရှေးရှိုး ဉာကာသ၏ကျေးဇူးကိုယ်ပေါ်ပြု၍ အဆန်းမထွင်ကြပါရန် တောင်းပန်ပါ၏။

အဟံ့ရာန္တာ ဟန္တာ သီလတောင်းပါ့မြိုကို အင်းဝခြေတ်သာလွန်မင်းတရားလက်ထက် ဓားမကူးဆရာတော်ဟုတွင်သော တောင်းလာဆရာတော်က ရေးသားခဲ့ကြောင်း ဆရာစဉ်ဆက်းအမိန့်ရှိ၍ သီရသည်။

နှေ့ တော်ဘမ်းပြု၍

ဘုရားကို ရိုးသေလေးစားခြင်း၊ အစဉ်အလာကိုထိန်းသီမ်းခြင်း အနေဖြင့် နမော တသုကို သုံးခေါက်ရွတ်ဆိုရသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားနယ်ပယ်၌ ဤနမော တသုသုရှာရှိခိုးသည် အတိုခုံးနှင့် အတွင်ကျယ်ဆုံးသော ဘုရားရှိခိုးဖြစ်သည်။ နမော တသု ဘုရားရှိခိုးတွင် “ဘဂဝါ၊ အရဟံ့ရာ၊ သမ္မာသမ္မာ”ဟန္တာ ဂုဏ်တော်ကြီးသုံးပါးပါရှိနေသည်ကိုသတိပြုရပါမည်။ ဤနမော တသုကို ဂါထာလော စုအုံးယလောဟု မေးခဲ့သော် လောကီဆန်းကျမ်းကို မင့်သော ၅-ပါဒရှိ ဂါထာဖြစ်ကြောင်း သံယုတ်နှီကာဆရာက(နှာ၊ ၂၅၄) ဗြိုရှင်းပြထားသည်။

ယဉ်တျော်သင်တန်း

တံ့ရဲးသီလသင်တန်းမြို့ချွဲချက်

နမော တသုဖြင့် ရှိခိုးရှုံးပါ၌စာပေတွင် “တိက္ခတ္တဲ့ ဥဒါနဲ့”ဟူသော စကား J-ရပ်တွဲလျက် အမြဲပါသောကြောင့် ထူးခြားချက် နှစ်ရပ်ရှိကြောင်း မှတ်သားထားရပါမည်။ သုံးကြိမ်ရွတ်လေ့ ရှိသော ဘုရားရှိခိုး၊ ဥဒါန်းတင်ဘုရားရှိခိုးဟု မှတ်သားပါ။

နေ့ တူး ရွတ်သိရှိသုံးများ

၁။ မဟိန္ဒမင်းကြီး	ဓမ္မပဒါ၊ ၄၂၊ ၂၄
၂။ သီကြားမင်း	သုတ်မဟာဝါပါ၌၊ ၂၃၀
၃။ ကောသလမင်း	မဏီမပဋ္ဌာသပါ၌၊
ပိယဇာတိကသုတ်၊ ၃၁၄
၄။ အာရာမဒ္ဓပုဋ္ဌား	အဂုံတ္ထိရှုံး ဒုကန်ပါတ်၊
သမစိတ္ထဝ်၊ ၆၈
၅။ ကရဏပါလီပုဋ္ဌား	အဂုံတ္ထိရှုံး ပဋ္ဌကန်ပါတ်၊
ကရဏပါလီသုတ်၊ ၂၀၈
၆။ ဇာဏုသောကိပုဋ္ဌား	မူလပဋ္ဌာသပါ၌၊
စုဇ္ဈဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၊ ၂၃၇
၇။ ဓနဓာနီပုဏ္ဏားမ	သံ၊ ၁၊ ၁၆၂-မဏီမပဏ္ဏာသာ၊
သရိုရဝသုတ်၊ ၄၂၄
၈။ ဗြာဟ္မာယုပုဋ္ဌား	မဏီမပဏ္ဏာသပါ၌၊
ပြဟ္မာယုသုတ်၊ ၃၄၁။
▶ မဟိန္ဒမင်း၊ သီကြားမင်းနှင့်၊ မင်းကောသလ၊
ဗြာဟ္မာကား၊ အာရာမဒ္ဓက်၊ ကရဏပါလီ၊
ဇာနီဇာဏု၊ ဗြာဟ္မာယုတိ၊ ဥဒါန်းသဘော၊
ဤသို့ဟော၊ နမော တသုရှစ်။	

၂၁။ သီလသင်တန်းပိုဒ္ဓချက်

၈၅

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

ဟရဏရုံနှင့်ခပ်၍သွေ့မြေး

မုဒ္ဓဘာသာ ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို သရဏရုံနှင့် တိုင်း
တာရသည်။ သရဏရုံတည်မှ မုဒ္ဓဘာသာအခါးရသည်၊ သရဏရုံနှင့်
စပ်၍ အောက်ပါ ၇-ချက်ကို သိထားသင့်သည်။

၁။ ဘုရား၊ တရား၊ သံလာ ရတနာသုံးပါးသည်
သရဏ (ကိုးကွယ်ရာ) မည်၏။

၂။ ရတနာသုံးပါးကို မိခိုခိုဆည်းကပ်လိုသော
ကုသိုလ်စိတ်သည် သရဏရုံမည်၏။

၃။ တိကုသိုလ်စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသူကို
သရဏရုံတည်သူ ဟုဆိုရသည်။

၄။ သရဏရုံသည်

လောကီသရဏရုံ၊ လောကုတ္ထရာသရဏရုံဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။

၅။ သုဂတ္တဘဝသို့ရရာက်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ုတ္ထရခြင်းသည်

လောကီသရဏရုံအကျိုးမည်၏၊ ဖိုလ်လေးပါးကိုရခြင်းသည်
လောကုတ္ထရာသရဏရုံအကျိုးမည်၏။

၆။ မသိခြင်း၊ ယုံမှားခြင်း၊ လွှဲမှားသော မိစ္စာဉ်က်တို့ကြောင့်
လောကီသရဏရုံသာ ညစ်စွမ်းနိုင်သည်။

လောကုတ္ထရာသရဏရုံကား ညစ်စွမ်းရှိုးမရှိ။

၇။ လောကီသရဏရုံသည်

အယူတစ်ပါးပြောင်းလွှာသောအခါ သေလွန်သောအခါတို့၌ ပျက်
စီးသည်။ လောကုတ္ထရာ သရဏရုံကား ပျက်စီးရှိုးမရှိ။ မပျက်စီး။

ထုတ္တကျဗုဒ္ဓသင်တန်း ၁၆၆ တော်သီလသင်တန်းပို့ချွဲတော်မျာုတရာယံ အဖြူး လေးပါး

၁။ အတ္တသနှင့်ယျာတန သရဏရုံ = မိမိကိုယ်ကို ရတနာသုံးပါး
အား ကောင်းစွာအပ်နဲ့ခြင်း။

၂။ တပ္ပရာယက သရဏရုံ = ရတနာသုံးပါးကို မိခိုအား
ထားခြင်း၊ (အာဇာဝက)။

၃။ သီသာ ဘာဂူပ ဂမန သရဏရုံ = ရတနာသုံးပါး၏ တပည့်ခဲ့
ယူခြင်း (မဟာကသုပ)

၄။ ပကိပါတ သရဏရုံ = ရတနာသုံးပါးကို ရှိသေစာ
ရှိခိုးခြင်း၊ (ပြဟွာယုပုလွှား)။

ပုံးပုံးချောက်များအဆင့်ပုံ

ကိုယ်ကိုဆောင်လျှင်၊ လဲလျောင်းခြင်းနှင့်၊ ဝပ်စင်းရှိကျိုး၊
ရှိခိုးတုံးပြား၊ တပည့်သားအဖြစ်၊ စင်စစ်သရဏရုံ၊ ဤလေးစုံကို၊ ယုံလေ
အမြဲ၊ သက်လုံးစွဲ။

အပဒိန်ကျမ်းထဲ သရဏရုံအကျိုး ရှုံးပါး

ဒေသပူဇား၊ ပညာထက်ပြား၊ နတ်များစောင့်လာ၊

ဥစ္စာပေါ်ကြွယ်၊ နှုန်ယ်လှပ၊

လူကဗျာစ်ခင်၊

မိတ်လျှင်မြိုတုံး၊ ရှုံးသတင်းတက်၊

ဤရှစ်ချက်၊ မပျက်သရဏရုံအကျိုးတည်း။

မှတ်ဖုန် ။ ။ လောက်သရဏရုံအတူးသူ မှတ်ပါ။

ပါးပါးသီလ ဘက္ဍာအပြုံပြု ကဗျာများ

၁။ သူ့သက်သတ်ဖြတ်၊ သက်တို့လတ်၊ မသတ် အသက်ရှည်။

၂။ ခိုးသူငတ်စွဲ၊ မခိုးဘဲ၊ အမြဲချမ်းသာမည်။

၈။ ပါးသီလသင်တန်းပို့ချေချက် ၆၅ ၆၆ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၃။ သူ့သားသမီး၊ ဖျက်ဆီးနဲ့၊ ဖြစ်မြှန်ပုံး၊ လူဖြစ်ရုံး၍၊ အဆုံးရှောင်ရန်၊ အကျိုးပြန်၊ ဓကန်ရနိုင်သည်။

၄။ လိမ်ပြောသူများ၊ စကားမအောင်၊ ပုပ်ဟောင်ပါးစပ်၊ မွေးလတ်သမီး၊ ရှက်ဖွယ်ကြီးမို့၊ အပြီးရှောင်ရန်၊ အကျိုးပြန်၊ ဓကန် ရနိုင်သည်။

၅။ သောက်စားမူးယစ်၊ အရူးဖြစ်ပြန်၊ သီဉာဏ်ထိုင်းမြိုင်း၊ လူတိုင်းစက်ဆုပ်၊ အယုတ်ရှောင်ရန်၊ အကျိုးပြန်၊ ဓကန်ရနိုင်သည်။

▶ ငါးပါးသီလ၊ လုံခြုံက၊ မူချု အပါယ်လွတ်နိုင်သည်။

▶ ငါးပါးသီလ၊ မလုံက၊ မူချု အပါယ်လားနိုင်သည်။

သီလမရှိနှင့်အပြုံး ငါးပါး

စည်းစိမ်ပျက်လျင်း၊ သတင်းဆုံးနှုံး၊ ကြောက်ရွှေ့ပရိသာ
သေခါတွေဝေ၊ သေငရဲလား၊

ပြစ်ငါးပါး၊ မှတ်သားခုသီလ။

သီလရှိနှင့်အကျိုး ငါးပါး

စည်းစိမ်ရလျင်း၊ သတင်းကောင်းပုံး၊ မရွှေ့ပရိသာ
သေခါမတွေ၊ သေနှစ်ရှာလား၊

ကျိုးငါးပါး၊ မှတ်သားသီလဝန္တ။

ငါးပါးသီလပို့သောအမည်များ

၁။ လူမှန်လျင် လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် ဓမ္မတာတရားဖြစ်သော
ကြောင့် ဓမ္မတာသီလ။

၂။ သူ့တော်ကောင်းတို့အလေးကရထား၍ ကျင့်သုံးအပ်သောကြောင့်
ဂရုဓမ္မသီလ။

လျှော့ကျူးမှုသင်တန်း

၁၁

ပါးပါးသီလသင်တန်းပို့ချွဲဖြတ်

၅။ စကြေဝတေးမင်းတို့ ဓမ္မသတ်သဖွယ် အပ်ချုပ်ကျင့်သုံးသော ကြောင့် စတ္တဝတီးဓမ္မသတ်။

၆။ ကုရှုတိုင်းနေလူတို့ ကျင့်သုံးသောသီလဖြစ်၍ ကုရှုဓမ္မသီလ။

၇။ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ကိုယ်ကျင့်တရားဖြစ်သောကြောင့် ဂဟဋ္ဌသီလ။

၈။ အရေအတွက် ငါးပါးရှိသောကြောင့် ပွဲသီငါးပါး။

၉။ လူတို့အမြိနိစွဲ စောင့်သုံးအပ်သောကြောင့် နိစွဲသီလ။

၁၀။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင် တားမြစ်အပ်သော သီလဖြစ်၍ ဝါရိဇ္ဇာ သီလ။

၁၁။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှစ်သက်မြတ်နှီးအပ်သောကြောင့် အရိယာ ကန္တသီလ။

၁၂။ ကျင့်သုံးအပ် ကျင့်သုံးသင့် ကျင့်သုံးထိုက်သောကြောင့် “သိက္ခာ ပဒသီလ”။

အဆင့်ပုံ

ဓမ္မတာစဓာ ဂရမဓနှင့် ဓမ္မသတ်ချက်ချာ၊ စကြာစိုးပြု၊ ကုရှုဓမ္မ၊ ဂဟဋ္ဌနှင့်၊ ငါးဝပ္ပါသီ၊ ဂဏ်ရည်နှစွဲ၊ ဝါရိဇ္ဇာနှင့်၊ အရိယာကန်၊ ငါးတန် မယုတ်၊ သီက္ခာပုဒ်၊ သမုတ် ဤသယ်မည်။

ပါးပါးသီလနှင့်မြတ်ကျွဲ့နှုံး

ဥဇ္ဇာကုရှုခေါ်သော မြောက်ကျန်းခြားနေထိုင်ကြသည့် လူတို့ သည် အမြိနိစွဲ ငါးပါးသီလကို လုပြုကြသည်။ ယင်းငါးပါးသီလ လုပြုသုံးတို့၏ ဓမ္မတာသီခွဲ့ကြောင့် အောက်ပါပို့သေသာအကျိုးထူးများ ကို ခံစားကြရသည်။

၁။ အိုးအိမ်တိုက်တာ (နေစရာအတွက်) အထူးဆောက်နေဖွယ်မလို့။

သစ်ပင်များက နေထိုင်မှုအတွက် ကိစ္စပြီးစေသည်။

တိပါဒေသပိဋကဓိနှင့်ရွှေချော် ၆၃ ၆၄ ၆၅ ယဉ်ကျေးမှုပိဋကဓိ

၂။ မြောက်ကျွန်းနေလူတို့မှာ ရည်ခြင်း၊ ပုခြင်းစသော အပြစ်မျိုး
ကင်းသည်။ လုံးရပ်သဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံ၍ ကိုယ်လုံးကိုယ်ဖန်
အရောင်အမောင်း တူညီကြသည်။

၃။ ဇရာရောဂါ အနိပ်အစက် မခဲ့ရ၍ ဆံဖြာခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်း၊
အရေတွန်ခြင်း၊ အင်အားကုန်ခမ်းခြင်း မရှိ။

၄။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအတွက် အာဟာရပရီယေသန ခုက္ခ
ကင်းသည်။

၅။ မှုက်၊ ခြင်၊ ယင်၊ ကြမ်းပိုး စသော သတ္တဝါကိုက်ခဲမှုမခံရ။

၆။ စားသောက်မှုအတွက် ဝယ်ရှု သွားရှု ချက်ရသော ခုက္ခမျိုး
ကင်းသည်၊ အခွဲမပါ ဖွဲကင်းသောသလေးဆန်ကို အာဟာရ
အဖြစ် သုံးဆောင်ရသည်။ ပကတိထင်းမီးဖြင့်ချက်မနေရှု အော်
တိကမည်သော ရတနာကျောက်တုံးပေါ်တင်လိုက်လျှင် ချက်ပြီး
ဖြစ်၏။ ဟင်းနှင့် ဟင်းလျာအတွက် သီးခြားစီမံနေစရာ မလို့၊
စားလိုသူက အချဉ်တမ်းတလျှင် အချဉ်အရသာ ပေါ်လာ၏။
အချို့တမ်းတလျှင် အချို့အရသာပေါ်လာ၏။

၇။ အထက်ဖော်ပြပါ အာဟာရကိုမိုးပေးသောကြောင့် နှုနာ၊ ဖွေး၊
ညှင်း၊ တင်းတိပ်နာ၊ ချောင်းဆိုးပန်းနာ၊ မြစ်ချောက်နာ၊ အရှုံး
ရောဂါနှင့် အိန္ဒာများကင်းသည်။

၈။ မြောက်ကျွန်းနေလူတို့အချင်းချင်း မနားလိုဝင်နိုစိတ် ကင်းကြ
သည်။

၉။ ရာသီဉာဏ်များတသည်။ အပူလွှန်ကဲမှု၊ အအေးလွန်ကဲမှု ရာသီ
ဒဏ်မခံရ။

၁၀။ မြောက်ကျွန်း၏ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားပစ္စကဗုဒ္ဓိတို့ ဆွမ်းခံ
ကြမြှုမွောက်ဖြစ်၍ ထူးခြားသည်။

၁၀။

နိမ်သီကသင်တန်းပြုချေချှတ်

၁၁။ မြောက်ကျွန်း၌ ကုန်းသူ၊ ကွဲသူ၊ ကောက်သူ၊ ကျော်သူ၊ ခွင့်သူ၊
လေငန်းဆွဲသူ၊ အင်္ဂလိုက်တဲ့သူ၊ လူနှံချို့တဲ့သူမရှိ။

၁၂။ အမျိုးသမီးများ ၆-ပြစ်ကင်း၍ အရပ်ဆိုးသူမရှိ၊ ၁၆-နှစ်အရွယ်
ထင်မှတ်ရသည်။ အမျိုးသားများ ၂၅ နှစ်အရွယ်မှာ တည်သည်။

၁၃။ သားငယ်၊ သမီးငယ်များက မိဘတိုကို နားပူနားဆာ မလုပ်ကြ။
တွယ်ကပ်မနေး။

၁၄။ မြောက်ကျွန်းနေလူတို့ကာမရှုတ်ကိစ္စ တစ်သက်လုံးမှာ ၇ ရက်
သာခံစားသည်။

၁၅။ ကိုယ်ဝန်တည်ခြင်းဒုက္ခ၊ လွယ်ခြင်းဒုက္ခ၊ ဖွားခြင်းဒုက္ခမှ
ကင်းသည်။

၁၆။ မိဘတို့က ရင်သွေးငယ်အတွက် ကြောင့်ကြနိုင်နေဖွယ်မလို့၊
ကလေးများဆော့ကစားရာ အိပ်ပျော်ရာမှာ ထား၍လိုရာသွားနိုင်
သည်။ တွေ့သူက အစာကျွေး နှီတိုက်သည်။ ကလေးများက
ကြောင့် လက်ညွှေးမှ နှီတွော်သည်။

၁၇။ အဝတ်အတွက်ပူစရာမလို့။ ပဒေသာပင်မှရသည်။

၁၈။ ရေချိုးသည့်အခါ စပေါင်းရေချိုးကြသည်။ အဝတ်ကို စပုံထား
သည်။ ပထမရေချိုးပြီးသူက အပေါ်ဆုံးမှ အဝတ်ကိုယူဝတ်
သည်။ ငါဟာ၊ သူ့ဟာ ငြင်းခံမှုမရှိ။

၁၉။ သေသူအတွက် ကျွန်းရစ်သူများ ပူဆွေးသောကမဖြစ်၏ မင့်ကြွေး။

၂၀။ အပုပ်နဲ့မရှိ၊ သူသာန်သံ့၌ ထားစရာမလို့၊ သေသူ၏ ရပ်
ကလာပ်ကို အဝတ်ဖြင့်ထုပ်ပတ်၍ ခါထားရသည်။ ကုသိုလ်ကံ
အဟုန်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောင့်ကြီးများက တစ်ခြားကျွန်း
သို့ ယူဆောင်သွားကြသည်။

ဒီပါးသီလသင်တန်းမြို့ချောက်

၂၁။ သေပြီးနောက် နတ်ပြည်ရောက်သည်။ ငဲ့တိရအာန်၊ ပြော့
မဖြစ်။

ယဉ်တော်မြှုသင်တန်း

၂၂။ အနှစ်တစ်ထောင်သက်တမ်းမြှုသည်။ (သာရတ္ထိပန္ဒိဋ္ဌယာ ၁၂၂)

ပိဋ္ဌယာမြှုံး ရွတ်ဆိုရှုံး၏ ရည်ရွယ်သုတေသန

သီလခံယူခြင်း၊ ဘုရားရိခိုးခြင်း၊ သရဏဂုဏ်ဆောက်တည်ခြင်း၊
သီကွာ့ပုဒ်ဆောက်တည်ခြင်းများကို အစဉ်အလာပါ၌ဘာသာဖြင့်
ရွတ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ မြန်မာလိုဂွတ်ဆိုလျှင်လည်း ရနိုင်၏။ ပါ၌ဘာ
သာဖြင့်ဆိုရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ နောင်တချိန် အရိယမဂ်ဘက်
ရ၍ ကျတ်တမ်းဝင်သည့်အခါ ပဋိသမ္မား အခြေအရုပါပြီး ဂဏ်ထူးဖြင့်
ကျတ်တမ်းဝင်နိုင်စေရန်ဟူသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရွတ်ဆိုရခြင်းဖြစ်
ပါသည်။

ကန်တော်မြှုံးနှင့် သာမဏေတွေများ

ကန်တော်၏ဘဏ်ပြုမှု

[သောမဏေပြုသင်္ကားသား]

ကလေး နှစ်ယောက်ဖောင် သောရေယူသူငွေးသားသည် ရှင်
မဟာသကစ္စည်း မထောင်၏ လွှာပသောရပ်ဆင်းအကိုကိုမြင်၍ “ငါ၏မိန္ဒားမှ
ဖြစ်လျှင်ကောင်းလေစွာ”ဟု မနောက်ဖြင့် ပြစ်မှားမိ၏။ ထိုခဏာ၌
ယောက်ဗားအသွင်ပျောက်၍ မိန္ဒားမအသွင်ပေါ်လာလေ၏။ ရှက်သော
ကြောင့် နောက်သို့ပြန်မသွားဘဲ ခြော့ဗျားတည့်ရာသို့ထွက်သွားရာ
တဲ့လွှာလိုပြည့်မှ သူငွေးသားတစ်ဦးနှင့်အိမ်ထောင်ကျလေ၏။ မိခင်
ဘဝဖြင့် ကလေးနှစ်ယောက်ရပြန်၏။ နှစ်ကာာလကြာသော် ဘတိမြှိမ့်မှ
ရောက်လာသောကုန်သည်မိတ်ဆွေ၏ အကြံပေးချက်အရ ရှင်မဟာ
ကစ္စည်းထံသွားရောက်ကန်တော့ရာ ယောက်ဗားအတိပြန်ပေါ်လာလေ
၏။

(ဓမ္မပဒါ ၄၆ ၂၅၂)

ယဉ်တွေးမှုသင်တန်း

၆၂

တိပါးသီလသင်တန်းပို့ချွဲချက်

ပြတ်ချင်းသီး ကြံးကြံးအားဖြစ်

ရာဇ်ဂြိဟ်မှ ပိတ်ချင်းသီးရောင်းချသော ဒကာတစ်ဦးကို ပိုလိန္ဒ ဝစ္စမထော်ရှုက “ဟူ့သူယုတ် နှင့်တောင်းထဲက ဘာတွေလဲ”ဟု မေးသည်တွင် မိတ်ဆိုးပြီး “ကြွက်ချေးတွေ”ဟု ပြန်ပြောသောကြောင့် ပိတ်ချင်းသီးများ ကြွက်ချေးဖြစ်ကုန်လေ၏၊ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးချက်အရ မထော်ကြီးထံသွား၍ ဝန်ချကန်တော့ရန် စီမံလေ၏။ “ဟူ့ဒကာ ဘာတွေလဲ”ဟု မေးသည်တွင် “ပိတ်ချင်းသီးတွေပါဘုရား”ဟု လျောက်ထားသည့်နှင့်တပြုင်နှင်း ကြွက်ချေးအားလုံး ပိတ်ချင်းသီးတွေ ပြန်ဖြစ်လေ၏။

(အ၊ ၆၊ ၁၊ ၂၅)

မကန်တော့၍များကြံးဖြစ်

တစ်နေ့သည် ဂါဏ်ကုဋ္ဌတောင်မှအဆင်း ချောက်တစ်ခုတွေ၏၍ ခုန်ကူးမိသော ရှင်မဟာဘက္စာဌားမှထော်ရှုံးမှထော်ရှုံးကို ဝသု ကာရပုဏ္ဍားကြီးက များက်နှင့်တူသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ပြစ်မှားလေ၏။ မြတ်စွာဘုရားက “ကန်တော့လျင်ကောင်းမည်။ မကန်တော့လျင် များက်ဖြစ်မည်”ဟု များမိတ်စကားမိန့်ကြားသော်လည်း မာန်ဓာတ်ခံဖြင့် မကန်တော့ပဲနေ၍ သေသည့်အခါ ဝေမြှုဝန်ညယျာဉ်၌ မြင်းမြိုးဆွဲများက်ကြီးဖြစ်လေ၏။ ဝသုကာရဟု အသံပြုလိုက်လျင့် ခေါ်သူ၏ အနားသို့ရောက်လာတတ်၏။ အကြောင်းသီးလူများက “အော်...ကျွန်ုပ်တို့အမတ်ချုပ်ကြီးက ဒီမှာရောက်နေတာကို”ဟုပြောသောအခါ လူဘဝံတုန်းကအဖြစ် အပျက်ကိုသတိရပြီး ရက်လျှချော့ဆိုကာ သူ၏ မျက်ခွက်ကိုလက်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသောဟူ၏။

(မ၊ ၆၊ ၄၊ ၃၊ ၄။)

အထက်ပါအကျိုးအပြစ်ပြ ဝစ္စများကို သာမကပြု၍ မပြစ်မှားသင့်၊ မပြစ်မှားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ကိုယ်နှုတ်၊ မိတ်တို့ဖြင့် မပြစ်မှားမိစေရန် စောင့်စည်းချုပ်ထည်းရာ၏။

တိပါဒီသင်တန္ထိုးမြို့ချေချက်

၅၃

ယဉ်တွေးမှုသင်တန္ထိုး

ပါပီသုလေဆိပ်စာဝါတွေများ

၃။ သီတ်သင်၏ ငရဲကျ

ရှေးအခါက အိမ်ရှင်မတစ်ယောက်သည် မိမိအိမ်သို့အလည်
လာသော မိတ်ဆွေအတွက် ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးရန် ရွေးသို့အမဲသား
အဝယ်လွှတ်ရာ ဝယ်မရသောကြောင့် အိမ်နောက်ဖေး ခြိထဲတွင်မွေး
မြှေထားသော သိုး(ဆိတ်)ကလေးတစ်ကောင်ကို သတ်လျက် ချက်
ပြုတ်ကျွေးမွေး၏၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကြောင့် သေသာအခါ ဆိတ်မွေး
နှင့်အမျှ ငရဲခံရလေ၏၊ ဆိတ်မွေးနှင့်အမျှ ဦးခေါင်းဖြတ်ခြင်းကို ခံရ
လေ၏၊ ထိုကြောင့် သူတစ်ပါးတို့အား သတ်ဖြတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြော်ရာ
၏။ (ဓမ္မပဒါ၊ ၆၊ ၁၊ ၂။၂၇၂)

၄။ ပြုတွေးများ

ရှေးအခါက ရာဇ်ဟ်မြို့မှ ရွေးသည်မ လေးဦးတို့သည် မိမိတို့
ယောကျားများအတွက် အလေးချိန်ခွင့် စဉ်းလဲခြင်းဖြင့် ခိုး၍ကျွေးမွေး
ပြုစေ၏၊ ပစ္စည်းများစွဲဆောင်းပြီး အရွယ်ကောင်းတဲ့းမှာပင် သေကြ
၍ အခိန္ဓာဒါနကံကြောင့် ပြုတွေးမှားဖြစ်ကြရ၏၊ ငှုံးတို့ ကွယ်လွန်
ပြီးနောက် မကြာမိမှာပင် ကျွန်းရှစ်သောယောကျားတို့က နောက်မယား
များယူကာ သူတို့ရှာဖွေစွဲဆောင်းထားခဲ့သောပစ္စည်းများဖြင့် အမြိမ်း
သား စည်းစိမ်ခံစားနေကြသည်ကိုမြင်ရသဖြင့် အခံရခက်ကာ ညာအခါ
တွင် ရာဇ်ဟ်မြို့ရှိုးပေါ်မှတက်၍ ဟစ်အော်ကြလေ၏။

(ပေတဝါ၍၊ ၆၊ ၂၇၁)

အော်အားမြို့ပြုတွေး

ရှေးအခါက တရားသူကြီးတစ်ဦးသည် အမှုသည်များထံမှ
တို့ဗိုလ်ဆောင်ယူရာတွင် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျိုးယှဉ် တရားဆုံးဖြတ်

ယဉ်တွေးမှုသင်တန်း ၃၄ **တိပါဒီသလသင်တန်းမြို့ချွဲကြ**
 လေ့ရှိ၏၊ လာဘ်ကိုင့်၍ အရှုံးအနိုင် စီရင်လေ့ရှိ၏၊ အမှုသည်များကို
 မနိုင်ဝန်ထမ်းစေခြင်းဖြင့် ဒဏ်ခတ်လေ့ရှိ၏၊ အဒီဇို့ဘိန်သက်ရောက်
 သော ထိအကုသိလ်ကံကြောင့် သေသာအခါ ငရဲ့မြို့နှစ်ပေါင်းများစွာ
 ခံရလေ၏၊ ငရဲမှလွှတ်သော ရာဇ္ဈိုဟ်မြို့အနီး ဂိဏ္ဍာကုဋ်တောင်၌ အု
 (ဧွေးအု)ထမ်းပြီတွောကြီး ဖြစ်ရလေ၏၊ ထိုင်သောအခါ ထိဇ္ဇားအုကြီး
 ကို ဖင်ခုထိုင်ရလေ၏၊ သွားသောအခါ ထိုပြီတွောကောင်ကြီး၏ ပုံခုံး
 ပေါ်မှ ထမ်းသွားရသောရွေးအုကြီးကို သိန်း၊ စွန်း၊ လင်းတာ၊ ကျိုးငှက်များ
 က သံနှုတ်သီးဖြင့်ပိုင်း၍ ထိုးဆိတ်သောကြောင့် နာကျင်သောဝေဒနာ
 ကိုခံစားရလေ၏၊ ထို့ကြောင့် သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို မတရားနည်းဖြင့်
 ယူဆောင်ခြင်း၊ နိုးဂုဏ်ခြင်း မပြုရာ။

(ဓရတ္ထပါရမီတိပါဒီ၊ ၁၄၆)

၃။ ခု-ပု-နှ-အသာ

ရှေးအခါက သူငွေးသားလေးယောက်တို့သည် သူတစ်ပါး၏
 သား၊ သမီးများကို ဖျက်ဆီးကျူးလွန်၍ သေသာအခါ လောဟာကုမ္မာ
 (ကြေးနီငရဲအိုး)၌ ကျရောက်လေ၏။ ကျိုးကျိုးကျိုးသူသာ ဆားရေး
 ဖြင့် အမြှုပ်ထလျက် အနှစ် သုံးသောင်းပတ်လုံးနှစ်၍ အနှစ်သုံးသောင်း
 ကြာမှတစ်ခါပေါ်ပြန်၏။ အထက်အောက် တစ်ကြိမ်လျင် အနှစ်
 ခြောက်သောင်းကြာညား၏၊ ငရဲအိုးမျက်နှာဝအပြင်သုံး ပေါ်လာ
 သောအခါ ထိတ်လန့်ကြောက်၍ ပြီး တစ်ဦးက(ခု)၊ တစ်ဦးက(သာ)
 တစ်ဦးက(နာ)၊ တစ်ဦးက(သော) ဟူသော စကားတစ်လုံးစီမွှုကိုသာ
 ရွတ်နိုင်ကြလေ၏။ အကွဲရာလေးလုံး၏ အကျယ်ကို ပသေနှီး
 ကောသလမင်းကြီး အား မြတ်စွာဘုရားက ရှင်းပြထားလေသည်။

(ဓရတ္ထနီပါဟို၊ ဓမ္မဟတ္ထီးမော်၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁)

၈။ ပါးသီလသင်တန်းပို့ချောက် ၆၅ ၆၅ လှို့အော်မှုသင်တန်း
ပြီးအောက်အာန္တာခေါ်ပါ။ ပန်းထိပ်သည်ဘဝ

ညီတော် အာန္တာအလောင်းသည်ပန်းထိမ်သည်ဘဝဖြစ်စဉ်
က သူတစ်ပါး၏သားသမီးကို ဖျက်ဆီးခဲ့၍ အောက်ပါအတိုင်း ဝင့်
ဆင်းရှုံး ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။

၁။ ပထမဘဝ

ပန်းထိမ်သည်ဖြစ်။

၂။ ဒုတိယဘဝ

သူ့သားသမီးဖျက်ဆီး။

၃။ တတိယဘဝ

ကံတစ်ပါးထောက်ပုံ၍

၄။ စတုတ္ထဘဝ

သူငွေးသားဖြစ်။

၅။ ပဋိမဘဝ

ကာမေသု မိစ္စာစာရကြောင့်

၆။ ဆန္တဘဝ

ရောရဝ်ရဲ့ခြုံခံရ။

၇။ သတ္တမဘဝ

ဆိတ်ထိုးကြီးဖြစ်။

၈။ အငြေမဘဝမှ ဒ္ဓာဒသမဘဝအထိ

လေးလုံခံရ။

၉။ မျာက်ဖြစ်။

ဖခင်မျာက်ကြီးက ရွှေးစွေကို

ကိုက်သတ်ခံရ။

၁၀။ ထိုးကြီးဖြစ်။

ရွှေးစွေအထူးခံရ။

၁၁။ သူကြီးအိမ်၍

နှုပ်းပလ္လာက်ဖြစ်။

(သိကြားမင်းမိန္ဒရားလေးကြိမ်

ဝန်နတ်၏ မိဖုရား တစ်ကြိမ်)

နတ်မိဖုရားငါးကြိမ်ဖြစ်၏

လျှို့တော်မြို့သင်တန်း

၉။ တေရာ်သမဘဝ

၁၀။ စုစွဲသမဘဝ

မိဇ္ဈာစာရ အကျိုးဆက်လွတ်ကင်းရသည်။

၆။ ၆။ ၈။ သီပါးသီလသင်တန်းနှိုးချွှုံး

မိဂိုလ်ပြည် အက်တိမင်းကြီး
၏သမီး ရုစာအေဒီဖြစ်။

တာဝတီသာ၌နတ်သားဖြစ်၊
ထိအခါမှ ကာမေသုမိဇ္ဈာစာရ
အကျိုးဆက်လွတ်ကင်းရသည်။

(နရဒဏ်ဖော်ပြီ)

သေခံပုဒ်

ပန်းထိမ်ခေါ်ရေး သူဇ္ဈားသားနောက် ရောရရောက်၍။

ဆိတ်,မျောက်,နွားစစ်၊နုံးဖြစ်လတ်၊ နတ်မိဖုရား၊

ငါးကြိမ်ဖြစ်ခါ၊ ရုစာနတ်သား၊

ဆယ့်လေးပါးသည်၊ ညီဘွားအာန် ဖြစ်ရချက်။ (သမဂဝတ္ထုပိန့်မှ)

အထက်ပါဝတ္ထုတို့ကို ထောက်ထား၍ ကာမေသုမိဇ္ဈာစာရကဲ၊
၏ စက်ဆပ်ဖွယ်ကောင်းပုံကို သံဝေါယူပြီး မပြုမြတ်ဆောင် ရှောင်ကြုံ
ကြရာ၏။

၄။ ဓာတ်ပြုဓာတ်

ကုန်သည်တစ်ယောက်သည် စပါးအညွှန်င့်အကောင်းကိုရော
၍ လိမ်လည်ရောင်းသောကြောင့် မီးပြီဇ္ဈာဖြစ်ရ၏၊ သူ၏သားဖြစ်သူ
သည် မိဝင်၏ဦးခေါင်းကို ရိုက်သောကြောင့် တင်းပုတ်အထဲပြီဇ္ဈာ
ဖြစ်ရ၏၊ ချွေးမဖြစ်သူသည် အများအတွက်ထားသော အစားအစာကို
မသိအောင်စားတတ်ပြီး လိမ်ညာပြောတတ်သောကြောင့် ကိုယ့်ကျော
သားကို ကုတ်ဖွဲ့စားရသော ပြီဇ္ဈာဖြစ်ရလေ၏၊ ကုန်သည်၏ မယားမှာ
ပစ္စည်းများရှိပါလျက် သူတပါးကမေးသောအခါ မရှိပါဟု လိမ်လည်
ပြောသောကြောင့် သေသောအခါ မစင်စားပြီဇ္ဈာ ဖြစ်ရ၏။

၏၌။သီလသင်တန်းမြို့နှုန်း

၉၇

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

ဤဝဇ္ဇာကိုထောက်၍ မှသာဝါဒက်၏ စက်ဆပ်စွဲရှာဖွယ်
ကောင်းပဲ ကိုသံဝေဂူပြီး မပြုမိအောင် ရှောင်ကြော်ကြရာ၏။

(ဖေတဝါဒ၊ ၆၊ ၁၄၆)

၅။ မှားယခြားသေဆာကြာင့် ဘဝနှစ်မျိန်းရသုများ

သိကြားဟောင်းရာထူးပြတ်၍ အသုရာဖြစ်ရခြင်း၊ တပင်ချွေ
ထိုးဘုရင် ရန်သူလက်ချက်ဖြင့် သေရခြင်း၊ အင်းဝမင်းခေါင်ကြီး၏
သား မင်းရဲကျော်စွာ ဆင်ပေါ်မှုကျု၍ သေရခြင်း၊ ဓမ္မဓဇောတ်၌ ဖင်
ဘုရင်ကြီးက ရင်သွေးကိုသတ်၍ စားမိခြင်း၊ အရှင်သာဂတဗုဏ်ရှင်
ရွာတဲ့ခါးဝတွင်၊ မှောက်ရက်လ၍ အရှက်ကွဲရခြင်း စသည်တို့မှာအရက်
၏ ဆိုးကျိုးများပင်ဖြစ်သည်။ ဤသာဓကမှားကိုရှု၍ အရက်၏
ကောင်းကျိုးမေပေးပဲကို သင်ခန်းစာယူ၍ရှောင်ကြော်ကြ၏။

၃။ ရှုရှိရှု သယ်ပါး

၁။ ပါကာတိပါတ

= သူတစ်ပါးအသက် သတ်ခြင်း။

၂။ အဖိန္ဒာဒါန

= သူတစ်ပါးဥစ္စာ ခိုးခြင်း။

၃။ ကာမေသုမိစွာစာရ

= ကာမဂ္ဂ၏တို့၌ မှားယွင်းစွာကျင့်ခြင်း
(သူသားသမီး၊ ဖျက်ဆီး)။

(ဤသုံးပါးမှာ ခုစရိတ်ကာယက်သုံးပါး ဖြစ်သည်)

၄။ မူသာဝါဒ

= မဟုတ်မမှန်ပြောခြင်း။

၅။ ပိသုကဝါစာ

= ကုန်းတိုက်ခြင်း။

၆။ ဖရာသဝါစာ

= အယုတ်တမာ ဆဲရေးခြင်း။

၇။ သမ္မပ္ပလာပဝါစာ

= အနှစ်မဲ့သောစကားကိုပြောခြင်း။

(ဤလေးပါးမှာ ခုစရိတ်ဝိုက်လေးပါး ဖြစ်သည်)

၈။ အသီးဗြာ

= သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ကို မတရား ကြံစည်
ခြင်း။

ယဉ်ကျေမှုသင်တန်း

၉။ ပျောပါဒ
၁၀။ မိစ္စာစီး

(ဉြှုံးပါးမှာ သုစရိတ်မနောက်သုံးပါး ဖြစ်သည်)

ဉြှုံးစရိတ် ၁၀-ပါးကို အကုသလကမ္ပပထတရားဟုခေါ်၏၊
အပါယ်ရောက်ကြောင်း မကောင်းနောလမ်းခရီးဖြစ်သော အကုသိလ်
ကဗျားဟုမှတ်သားရပါမည်။

(ဒု = မကောင်းသော + စရိတ် = အကျင့်၊

မကောင်းသောအကျင့်ကို သုစရိတ် ဟု ခေါ်သည်)

သုချိုက် ဆယ်ပါး

၁။ ပါကာတိပါတဝိရတိ

၂။ အဖိန္ဒာဒါနဝိရတိ

၃။ ကာမေသုမိစ္စာစာရဝိရတိ

= သူတော်းအသက်ကိုမသတ်ခြင်း။

= သူတော်ပါးသွာကို မရိုးခြင်း။

= ကာမဂ္ဂက်တို့၌မှားယွင်းစွာ
မကျင့်ခြင်း။

(ဉြှုံးပါးမှာ သုစရိတ်ကာယက်သုံးပါး ဖြစ်သည်)

၄။ မူသာဝါဒဝိရတိ

၅။ ပိသုကဝါစာဝိရတိ

၆။ ဖရုသဝါစာဝိရတိ

၇။ သမ္မပ္ပလာပဝိရတိ

= မဟုတ်မမှန်တာကို မပြောခြင်း။

= ကုန်းမတိုက်ခြင်း။

= အယုတ်တမာ မဆဲရေးခြင်း။

= အနှစ်မဲစကားကို မပြောဆိုခြင်း။

(ဉြှုံးလေးပါးမှာ သုစရိတ်ဝစ်ကံလေးပါး ဖြစ်သည်)

၈။ အနဘိုး

၉။ အဗျာပါဒ

၁၀။ သမ္မအီး

= သူတော်ပါးစည်းစိမ်ကို မတရား

မကြံစည်ခြင်း။

= သူတော်ပါးကို မဖျက်ဆီးခြင်း။

= အယူမှန်ကန်ခြင်း။

(ဉြှုံးပါးမှာ သုစရိတ်မနောက်သုံးပါး ဖြစ်သည်)

ပါပါးသီလသင်တန်းပို့ချေချုတ် ၆၆

လျှို့ဝှက်မှုသင်တန်း

ဤသစရှိက် ၁၀ ပါးကို ကူသလုကမ္မဖထတရားဟုခေါ်၏၊
သုဂတ်ရောက်ကြောင်း ကောင်းသော လမ်းခရီးဖြစ်သော ကုသိုလ်ကဲ
များဟု မှတ်သားရပါမည်။

(သု = ကောင်းသော+စရိတ = အကျင့်။ ကောင်းသောအကျင့်ကို
သုစရိတ် ဟုခေါ်သည်။)

ဗုဒ္ဓိရိ ဆယ်ပါး အောင်ပုဒ်ကဏ္ဍ

၁။ သက်သတ်ခိုးမှု၊ ကာမေသု၊

သုံးခု ကာယက်။

၂။ မှသားဆိုပြော၊ ကုန်းချောရှိန်တိက်၊ အမိုက်အမဲ၊ ဆဲရေး၊ ခြောက်
ခြိမ်း၊ အပြန်းစကား၊ နေ့စဉ်ပွား၊
လေးပါး ဝစ်က်။

၃။ သူ့စည်းစိမ်ကို ငါပိုင်လိုမှု၊ သူ့သက်ဇီဝ၊ သေစေချင်ဟူ၊ အပူ
မှားက်များ၊ နေ့စဉ်ပွား၊

သုံးပါး မနောက်။

ဗုဒ္ဓိရိ ဆယ်ပါး အောင်ပုဒ်ကဏ္ဍ

၁။ သက်သတ် ခိုးမှု၊ ကာမေသု၊

ရှောင်မူသုံးတန် ကာယက်။

၂။ မှသားဆိုပြော၊ ကုန်းချောရှိန်တိက်၊ အမိုက်အမဲ၊ ဆဲရေး ခြောက်
ခြိမ်း၊ အပြန်းစကား၊

ဤလေးပါး၊ ရှောင်ဌား ဝစ်က်။

၃။ သူ့စည်းစိမ်ကို တည်နစ်လိုမှု၊ သူ့သက်ဇီဝ၊ ရည်စေချင်ဟူ၊ အပူ
ဖြောင့်ဌား၊

ဤသုံးပါး၊ မှတ်သား မနောက်။

ဗုဒ္ဓိရိ ၁၁။ ကမေအာရွယ်နှင့်လိုက် သင်ပြုပါမည်၊ ပိုမိုပြည့်စုအောင် ပေါ်လျှော်ပါသော

၁၀၀

ပါးပါးပိုလယ်ကနီးပိုချွောက်

ဒုဓရိက်နှင့်သူဓရိက် လောသယံ ပြောက်တွေပဲ

ခုစာမျက်

ဒုစရိက် ၁၀-ပါး ကို တည်

ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း၊ ရီးမွှမ်းခြင်း၊ အလိုတူခြင်း လေးမျိုး
နှင့် ဖြောက်

ဒုစရိက် ၄၀-ဖြစ်၏။

ပုံစာမျက်

သုစရိက် ၁၀-ပါး ကို တည်

ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း၊ ရီးမွှမ်းခြင်း၊ အလိုတူခြင်း လေးမျိုး
နှင့် ဖြောက်

သုစရိက် ၄၀-ဖြစ်၏။

▶ ကိုယ်တိုင်တိုက်တွန်း၊ ရီးမွှမ်းစိတ်တူ၊

ပွားပြန်မှု၊ မှတ်ယူလေးဆယ်ကံ။

ဒုဓရိက်နှင့် နှစ်ကျပ်ယော

သက်တစ်း ဖြစ်ပေါ်သော ဒုစရိက်အမည်

ဂ - သောင်း တွင် .. ပါကာတိပါတာ အဖိန္ဒာဝါန (သတ်+ခိုး)၊
ဂ-ပါး ပေါ်သည်။

င - သောင်း တွင် .. မှသာဝါဒ(လိမ်လည်မှု)ထပ်တိုးသည်၊
င-ပါး။

ဃ - သောင်း တွင် .. ပိဿာဝါစာ (ကုန်းတိုက်)ထပ်တိုးသည်၊
ဃ-ပါး။

၁ - သောင်း တွင် .. ကာမေသုမိစ္စာစာရ (ပြစ်မှားမှု)ထပ်တိုးသည်၊
၁-ပါး။

၁၃၀၁ ပုဂ္ဂန္တမျှသင်တန်း

၅ - ထောင် တွင် .. ဖရာသဝါစာ နှင့် သမ္မပ္ပလာပ(ကြမ်းတမ်းရာ
ပြောဆိုခြင်းနှင့် အနှစ်မဲ့စကားပြောဆိုခြင်း)
ထပ်တိုးသည်။

၇-ပါး

၂ - ထောင် တွင် .. အဘို့အနှင့်မျှသပါဒ (မတရားလိုချင်မှုနှင့် ဖျက်
ဆီးမှု)တိုး

၉-ပါး

၁ - ထောင် တွင် .. မိစ္စာစိတို့ (အယူမှား)တိုးသည်။
၁၀-ပါးစံပြီ။

၅ - ရာ တွင် .. အဓမ္မရာဂါ၊ ဝိသမလောဘ၊ မိစ္စာမွေး (မတရား
တပ်မက်ခြင်း၊ မမျှတသောအလို၊ မူမမှန်သော
ရာဂ) တရားဆိုးသုံးပါး တွန်းကားစပြုလာ
သည်။

၂ - ရာ တွင် .. အမိ၊ အဖ၊ ရဟာန်း သူတတ်ကောင်းနှင့် ကြီးသူ
တို့အပေါ် ကျင့်ဝတ်များ ပျက်ကွက်စပြုလာ
သည်။ အနှစ်တစ်ရာအထိ ဆုတ်။

၁ - ရာ တွင် .. နှစ်တစ်ရာမှနောက်သုစရိက်တရားများ ဆုတ်
ယုတ်ပြီး၊ ဒုစရိက်တရားများ တိုးမွားလာ၍
ဆပ်နှစ်တမ်းအထိ ဆုတ်သွားမည်။ ၅-နှစ်
အချယ် အိမ်ထောင်ပြုကြမည်။

အဆာင်ပုံ

ရှစ်သောင်းအာယု၊ အ,စပြု၍၊ ပါ-မှ-ပိ-ကာ၊ ဖ-ဘို့-ဗျာ
နှင့်၊ မိစ္စာသုံးငါး၊ အကုပ္ပား၍၊ လျော့ပါးထက်ဝက်၊ ၉-ဆင့်ပျက်သည်။
အသက်ရာတမ်းရောက်သတည်း။

ယဉ်တူးမှုသင်တန်း

၁၀၂။ ပါးခါးသီလသင်တန်းပို့နှုန္တ်
မျစ်ပိုက်နှင့် တရာ်ကပ်မျေား

၁၀-နှစ်တမ်းတွင် သတ္တန္တရက်ပဲ အေးဆိုးကြီးမှ လွှတ်မြောက်
လာသူတို့အချင်းချင်း တွေ့ဆုံးကြသောအခါ သံဝေဂကြီးစွာရရှိ
ပါအာတိပါတာအမှုကိုရှောင်သောကြောင့် ၁၀-နှစ်သက်တမ်းမှ အနှစ်
၂၀-အထိ သက်တမ်းတိုးလာသည်။ ၂၀ မှ ၄၀*၈၀*၁၆၀*၃၂၂၀*
၆၄၀*၂၀၀၀*၄၀၀၀*၈၀၀၀*၂၀၀၀၀ *၄၀၀၀၀*၈၀၀၀၀ အထိ
အဆင့်ဆင့်တိုးလာသည်။ တက်ကပ်ကာလျှို့ သုစရိတ်တရား ထွန်း
ကားလာသောကြောင့် သောကာမျာဪဒ် နည်းပါးပြီး ချမ်းသာသုခ ပြည့်
ဝစ္စာ နေထိုင်ကြရသည်။

အောင်ပုဒ်

ဆယ်နှစ်တမ်းမှ၊ တဖန်စ၍၊ ကမ္မပထာ၊ ကုဆယ်ဖြာနှင့်၊
သုံးဖြာငါးမျိုး၊ ကုသိုလ်တိုး၍၊ တပိုးပြန်လျက်၊
ဆယ်နှစ်ဆင့်တက်သည်၊ အသက်ရှစ်သောင်း၊ ရောက်လိမ့်သတည်း။
ရှင်းပေးပျောက်။။ ‘မိဇ္ဈာသုံးငါး၊ အကုပ္ပါး’ ဆိုရာ၌ ၃-အရ အဓမ္မ^၁
ရာဂ၊ ဝိသမလောဘနှင့် မိဇ္ဈာစမ္မ ၌ ၃-ပါးကိုယူရသည်။ ၅-အရ
မိဝတ်၊ ဖဝတ်၊ ရဟန်းဝတ်၊ သူတော်ကောင်းဝတ်၊ ကြီးသူကျင့်ဝတ်
များ ပျက်ကွက်မှုကို ယူရသည်။ “သုံးဖြာငါးမျိုး ကုသိုလ်တိုး” ဆို
ရာ၌ အထက်ဖော်ပြပါ အကုသိုလ်သုံးပါးနှင့်ကျင့်ဝတ်ငါးပါးမှ ရှောင်
ကြိုခြင်းကိုဆိုသည်။

ဒုဒဏ်ရေပါသံအပြစ်

- ၁။ ပါအာတိပါတ ၏ အပေါ့ဆုံးအပြစ်ကား အသက်တိ၏။
၂။ အဖိန္ဒာပါန ၏ အပေါ့ဆုံးအပြစ်ကား ဥစ္စာပျက်စီး၏။
၃။ တာမေသုမြို့စွာအာရ ၏ အပေါ့ဆုံးအပြစ်ကား ရန်များ၏။

၁၃၂။ ပီးသီလသင်တန်းမိုးချောက်

၄။ မူသာဝါဒ ၏ အပေါ့ဆုံးအပြစ်ကား
၅။ ပိသုကာဝါစာ ၏ အပေါ့ဆုံးအပြစ်ကား
၆။ ဖရှာသဝါစာ ၏ အပေါ့ဆုံးအပြစ်ကား

၇။ သမ္မပ္ပလာပ ၏ အပေါ့ဆုံးအပြစ်ကား

▶ သုရာမေရယ ၏ အပေါ့ဆုံးအပြစ်ကား

ဤသည်တို့မှာ ဒုစရိတ်ကို၏ အသေးငယ်ဆုံး (အပေါ့ဆုံး) အပြစ်များတည်း၊ သေလွန်သည့် ဒုစရိတ်ကို၏ ဆိုးကျိုးအပြစ်ကား ငရဲတိရှောန်ပြီတွေ့ဖြစ်ရတတ်သည်။

(အစုတို့၏ ဒုဓရိတ် ဝပါတသု)

လယ်တို့ဘဏ္ဍတော်၏ ဆုံးမျိုး

၁။ ဘုရား၊ တရား၊ သံယာ၊ ရတနာကို၊ မခြားနေ့ညာ၊ ရှိုးညီးချာ။
 ၂။ သရဏာရုံ၊ သုံးပါးစုံကို၊ ခိုလှုံးအမြို့၊ နေ့ညာစွဲ။
 ၃။ သီလငါးပါး၊ လူတရားကို၊ မမှားစေမှု၊ အလေးပြု။
 ၄။ မိဘဘိုးဘွား၊ ကြြီးသူများကို၊ လေးစားသမှု၊ ဂရပြု။
 ၅။ မြေဆိုး၊ ကျားဆိုး၊ သီလူးဆိုးကို၊ မတိုးပုံြား၊ ဝေးစွာရှားသို့၊ ငါးပါး
 သီလာ၊ မရှိကြသူ၊ လူမသူတော်၊ လူပျောက်ချော်ကို၊ အဖော်မပြု၊
 ဝေးစေမှု။
 ၆။ ဓနပေါ်မှု၊ ကုသိုလ်ပေါ်ရာ၊ ပညာပေါ်ကြား၊ ပေါ့သုံးပါးကို၊ မနား
 မနေ့ကြီးစားလေ။

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

စုပ်စွဲခံရတတ်၏။

မိတ်ပျက်တတ်၏။

မနှစ်သက်ဖွယ်အသုံး
ထွက်၏။

မိမိစကား သူများမ
ယုံတတ်။

အရားဖြစ်တတ်၏။

ဤသည်တို့မှာ ဒုစရိတ်ကို၏ အသေးငယ်ဆုံး (အပေါ့ဆုံး) အပြစ်များတည်း၊ သေလွန်သည့် ဒုစရိတ်ကို၏ ဆိုးကျိုးအပြစ်ကား ငရဲတိရှောန်ပြီတွေ့ဖြစ်ရတတ်သည်။

(အစုတို့၏ ဒုဓရိတ် ဝပါတသု)

ယဉ်တော်မြှုပ်တန်း

ဒါးပါးသီလသင်တန်းမြို့ချုချက်

၁၀၄

၂၇၅၃

၂၇၅၃

ငါးပါးသီလပျက်စီးသူသည်

- (က) အသက်ရှင်လျက် သေသူမည်၏။
- (ခ) အမှိုက်သဖွယ် စွန့်ပစ်အပ်သေသူ မည်၏။
- (ဂ) အနဲ့မကောင်းသော အကောင်ပုပ်နှင့် တူ၏။
- (ဃ) ဦးခေါင်းမရှိသော သူနှင့်တူ၏။

ယဉ်တျေးမြှုပ်တန်း

၁၁၆၆

မင်းလာသင်တန်းဦးခြောက်

ကေဝလက္ပဲ ဇေတဝန် ဉာဏာသေတွာ ယေန ဘဂဝ တေနုပ
သက်မိ၊ ဥပသက်မိတွာ ဘဂဝနဲ့ အဘိဝါဒေတွာ ကေ မနဲ့
အဋ္ဌာသီ၊ ကေမနဲ့ ဦးတာဝါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝနဲ့ ဂါထာယ
အဣ္မာသီ။

အကျိန်အာနန္ဒသည် မဂ်လာတရားတော်ကို မြတ်စွာဘုရား
၏ ရှေမှောက်တော်မှ ဤသို့ ကြားနာမှတ်သားခဲ့ရပါသည်၊ အခါ
တပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝထ္ထာပြည် အနာထပ်က်သငွေး
ဆောက်လုပ်လူဒါန်းသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေ
တော်မှပါသည်။ ထိုအခါ မထင်ရားသော နတ်သားတစ်ယောက်သည်
သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ မြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်လာပါသည်၊
ဇေတဝန်တစ်ကျောင်းလုံး နတ်သား၏ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့်
ထွန်းလင်းတောက်ပနေပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်လာ
သောနတ်သားသည် သင့်လျော်ရာအရပ်၌ မတ်တပ်ရပ်လျောက် မြတ်စွာ
ဘုရားကို ရှိသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် ဂါထာဖြင့် ဤသို့ မေးလျောက်လေ
သည်။

မကိုပာဓရားဓောင်း

ဗဟိုဇေဝါ မနုသာ့စာ မဂ်လာနှို အစိန္တယုံး။

အာကာခံမာနာ သောတွာန်း၊ ဤ။ မဂ်လ မုတ္တမံး။

ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား များစွာကုန်သော
နတ်နှင့်လူတို့သည် စင်ကြယ်သောနိုဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လိုချင်တောင့်တ
ကုန်၍ မဂ်လာတရားတော်ကို ၁၂-နှစ်ကြာမျှ ကြံစည်တွေးတောပါ
သော်လည်း မသိနိုင်ကြပါကုန်၊ ထိုမဂ်လာတရား၏ ရှင်းလင်းဟော
ကြားပေးသနားတော်မူပါဘုရား။

အနီလာသင်တန်းပို့ချေချက်

၁၀၄

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

ရာရ-ဖြားပါးပေးတရားအတောက်

၁။ ပေါင်းသင်းဆောင်ရွက်ရေး မက်ပာ ပုံးပါး

၂။ အသေဝနာ စ ဗာလာန် = လူဆိုး၊ လူမိုက်ကို မဖို့ဝဲမပေါင်းသင်းရခြင်း၊

၃။ ပဏ္ဍာတာနှုန်းသေဝနာ = ပညာရှိ၊ လူလိမ္မာကို မို့ဝဲပေါင်းသင်းရခြင်း၊

၄။ ပူဇာစ ပူဇာနေယျာန် = ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်း၊

တံ့မဂ်လမုတ္ထမ = ဤသုံးပါးသည် မြတ်သောမဂ်လာမည်၏။

၅။ အနေရေးထိုင်ရေးပက်ပာ ပုံးပါး

၆။ ပတိရှုပ ဒေသဝါသောစ = သင့်လျှော်သောအရပ်၌အရှင်းရခြင်း၊

၇။ ပုံမွှစ တကဗ္ဗာညတာ = ရှေး၌ပြုဖူးသောကောင်းမှု အထူးရှိခြင်း၊

၈။ အတ္ထသမ္မာပဏီစ ၁ = မိမိ၏ ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ပါးကို စောင့်ထိန်းခြင်း၊

တံ့မဂ်လမုတ္ထမ = ဤသုံးပါးသည် မြတ်သောမဂ်လာမည်၏။

၉။ ပေါင်းကြားအတောက် မက်ပာ အပေးပါး

၁၀။ ဗာဟုသစ္ဓာ = လောကီလောကုတ် အကြားအမြင်များခြင်း၊

၁၁။ သိပ္ပာ = စက်မှု၊ လက်မှုအတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်း၊

၁၂။ ဝိနယောစ သုသိုက္ခတော = လူနှင့်ဆိုင်ရာ ကျွင့်ဝတ်များကို ကောင်းစွာသင်ကြား နားလည်ခြင်း၊

ယုဒ္ဓဝဏ္ဏမူသင်တန်း

မင်္ဂလာသင်တန်းပြုချေချိ

၁၁။ သုသာသီတာစ ယာဝါစာ = အပြောအဆို ချိုသာယဉ်ကျေးမြင်း။

တော်မင်္ဂလာမှတ္တမဲ့ = ဤလေးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏။

၄။ ပြုမြတ်ရေးမက်ပာ ဘုံးပါး

၁၃။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာန် = မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးမြှုစ်ခြင်း။

၁၂။ ပုံတ္ထဒါရသာ သင်္ဂာဌာ = သား၊ မယားတို့ကို တရားနှင့်အညီလုပ်ကျွေးမြင်း။

၁၃။ အနာဂုဏ်တာစ ကမ္မနာ = အနောက်အရှက် ကင်းသော အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခြင်း။

တော်မင်္ဂလာမှတ္တမဲ့ = ဤသုံးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏။

၅။ ပုံကိုနာဂျင့်ဘုံးရေးမက်ပာ ကျပ်ပါး

၁၄။ ဒါန္ဓု = စွန်ကြေးပေးကမ်းလူဒါန်းခြင်း။

၁၅။ ဓမ္မစရိယာ = သုစရိုက်တရားကိုကျင့်ခြင်း။

၁၆။ ဉာဏ်ကာန္ဓုသင်္ဂာဌာ = ဉွှေမျိုးတို့အား ထောက်ပံ့ကူညီခြင်း။

၁၇။ အနဝါးတာန္ဓု ကမ္မာန် = အပြစ်ကင်းသောအမူတို့ကိုပြုရခြင်း။

တော်မင်္ဂလာမှတ္တမဲ့ = ဤလေးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏။

၆။ ရှေ့ငြော်ရေးမက်ပာ ကျပ်ပါး

၁၈။ အာရတိ = မကောင်းမူမဖြစ်အောင် စိတ်ဖြင့်ရှောင်ခြင်း။

၁၉။ ဝိရတိပါပါ = မကောင်းမူမဖြစ်အောင် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ရှောင်ခြင်း။

၂၀။ မဇ္ဇာနာစ သံယမော = မူးယစ်သေစာ မသောက်စားခြင်း။

၂၁။ အပွဲမာဒေါစ ဓမ္မသု = ကုသိလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ခြင်း။

တော်မင်္ဂလာမှတ္တမဲ့ = ဤလေးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏။

ဓမ္မလာသင်တန်းပိုဒ္ဓချက်

၃၁၀၉

ယဉ်တျေးမူသင်တန်း

၄။ မြတ်စွာရေးအံ့ဖော်ပြုပါး

- ၂၂။ ဂါရဝါစ = ရိုသေထိုက်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်း
 ၂၃။ နိတိတောစ = မီမိကိုယ်ကို နှစ်ချုရခြင်း
 ၂၄။ သဆ္ဗုံစ = ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း(လေဘာအပို့၊ အလို မလိုက်ခြင်း)

၂၅။ ကတည့်တာ = သူတစ်ပါးကျေးဇူးကိုသိခြင်း

၂၆။ ကာလေနဓမ္မသုဝန် = သင့်လျော်သောအခါ တရားနာခြင်း
 တော်မင်္ဂလာတူမဲ့ = ဤလေးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏။

၅။ သပည့်ခံအံ့ဖော်ပြုပါး

- ၂၇။ ခန္ဓိစ = သည်းခံရခြင်း
 ၂၈။ သောဝစ္စသုတာ = ဆုံးမလွယ်ရခြင်း
 ၂၉။ သမဏန္ဒ္ဓသုန်း = ရဟန်းသံယာတို့အား ဖူးမျှော်ရခြင်း
 ၃၀။ ကာလေနဓမ္မသာက္ခာ = သင့်လျော်သောအခါ တရား
 ဆွေးနွေးခြင်း၊

တော်မင်္ဂလာတူမဲ့ = ဤလေးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏။

၆။ ခြော်ခြားအံ့ဖော်ပြုပါး

- ၃၁။ တပေါ်စ = ခြော်ခြားတာခြင်း
 ၃၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း
 (မေထုန်းမှရောင်ခြင်း)
 ၃၃။ အရိယာသစ္စာနာစသုန်း = သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း
 ၃၄။ နိဗ္ဗာန် သစ္စာန်ရိယာစ = နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှာက်ပြုခြင်း
 တော်မင်္ဂလာတူမဲ့ = ဤလေးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏။

ယဉ်ဓဏ္ဍာန္တသင်တန်။ ၁၁၀။ ဓရိလာသင်တန်ခြုံချွတ်
 ၃၀။ မိတ်ထော် ရှိန်အရေးပေါ်ပြာ အေးပါး
 ၃၅။ ဖုန့်သာ လောကမားတွေ့= လောကခံတရားနှင့်တွေ့ကြီးသော
 အခါး။

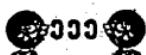
၃၆။ စီတဲ့ ယသာ န ကမ္မတိ	= စိတ်ဓတ်မတုန်လှပ်ခြင်း။
၃၇။ အသောက်	= မထိုးရိမ်ခြင်း။
၃၈။ ဝိရဲ့	= ကိုလေသာမြိုက်င်းခြင်း။
၃၉။ ခေမဲ	= ဆားကင်းခြင်း။
၄၀။ တော် မာတုလုပ်မဲ့	= ဉာဏ်လေးပါးသည် မြတ်သောမဂ်လာမည်၏။
	၁၅ ၂၂ အထိ အောင်ပေါ်တာ။
၄၁။ ပြ. ၂၆၃;	တော်ဖူးမျှမေးတာ။
	၁၅ ၂၃ အထိ အပြောင်းပေါ်တာ။
၄၂။ ၅၁၃;	အဖိုးဆုံးတဲ့ ဟု မှတ်ပါ။
	ပေါ်ပြာအကျိုးပြန်ရုံး

တော်သာနဲ့ ကတွောန၊ သဗ္ဗာတ္ထ မပရားတာ။
 သဗ္ဗာတ္ထ သောတို့ ဂါဇိုက်၏ တဲ့ တေသာ့ မဂ်လုပ်မဲ့။
 ဉာဏ်သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော မဂ်လာတရားတို့ကို လိုက်နာပြုကျင့်
 သောကြောင့် ရန်သူမှန်သဗ္ဗာ အနိုင်မခံရ၊ အရပ်ဒေသအားလုံးတို့၏
 ကြီးမွားချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်နိုင်၏။ ၃၈-ဖြားမဂ်လာတရားသည်
 နတ်၊ လူတို့အတွက် အမြတ်ဆုံးသော မဂ်လာမည်၏။

ရှင်ယျားတွင်

၁။ မဂ်လာတရားဟောကြားသူ = မြတ်စွာဘူရာရား။
 ၂။ ဟောကြားသည်နေရာ = သာဆိုပြည် အဝတန်ကျောင်း။
 ၃။ ဟောကြားသည်အချင့် = သန်းခေါင်ယဲ့။
 ၄။ ဟောရန်တောင်းပန်သူ = မထင်မရားသော နတ်သား။

မင်္ဂလာသင်တန်းပို့ချေချက်

ယဉ်တျေးမြှုသင်တန်း

၅။ ဟောရခြင်းအကြောင်း

= မင်္ဂလာအခြင်းပွား၍ ဝိတိဒုဇိုင်း
အေးစေရန်။

၆။ မင်္ဂလာအဖြော်မှန်

= မင်္ဂလာသူတ္ထနဖြင့်ညွှန်ပြီ။

၇။ မင်္ဂလာအဓိပ္ပာယ်

= မကောင်းမှုကိုပယ်ဖျောက်တတ်
သောကြောင့် (မင်္ဂလာ)၊ ကြီးပွား
တိုးတက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သောကြောင့် (မင်္ဂလာ)။

၈။ အရေအတွက်

= ၃၈-ပါး။

၉။ မင်္ဂလာစတင်ဖြန့်ဖြူးသူ

= အရှင်အာနနှင့်။

၁၀။ မင်္ဂလာအကျိုး

= ရှန်သူအနိုင်မခံရ၊ ချမ်းသာ ကြီး
ပွား။

၁၁။ မင်္ဂလာနှုတ်ခွဲ့ဗျားဆက်

= မင်္ဂလာပါခင်ဗျား (မင်္ဂလာပါရှုံး)။

၁၂။ မင်္ဂလာနှင့်ယဉ်ကျေးမှု

= မင်္ဂလာတရားတော်နှင့် အညီ
လိုက်နာ ကျင့်သုံးနေထိုင်ပါလျှင်
လူယဉ်ကျေးကလေးများ အမှန်
မုချဖြစ်နိုင်ပါသည်။

▶ အကုသိုလ်ဖြတ်၊ ကုသိုလ်မြတ်၊ ခေါ်အပ်မင်္ဂလာ။

▶ တိုးတက်ကြီးပွား၊ ဤတရား၊ မှတ်သားမင်္ဂလာ။

မှတ်တရားနှင့်ပြုတ် သီမှတ်ဖွေယု

ဂေါ်တမမြတ်စွာဘုရား မပွင့်သေးမြို့အချိန်က ထိုခေတ်လူသား
များအဖို့ အနှစ်သာရရှိသော အဖိုးတန်တရားစကားမျိုးကို မကြားဖူး
ချေး။ မင်္ဂလာဆိုတာဘာလဲ ဟူသော ပြဿနာတစ်ရပ်ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူး
၏၊ အမြင်ကောင်းကို မင်္ဂလာ၊ အကြားကောင်းကို မင်္ဂလာ၊ အတွေ့

ယဉ်တွေ့မြှသင့်တော်။

၁၁၁၂

မင်းလာသင့်တော်းပိုချုံ၏

ကောင်းကို မင်းလာဟန္တ၍ မိမိတို့ထင်ရာ မြင်ရာ ပြောဆို၍ ငြင်းခုံလာ
သည်မှာ ၁၂-နှစ်ကြာသွား၏။ အဖြေမှန်ကိုကား မသိရ၊ လူ,နတ်,
ဗြဟ္မာမည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မင်းလာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မဖွင့်ဆို
နိုင်ကြ၊ ရေါက်မမြတ်စွာဘုရား ပွင့်ပေါ်လာမှ ဤပြဿနာ ငြိမ်းအေး
တော့၏။ မင်းလာအဓိပ္ပာယ်ကို သိခွင့်ရကြ၏။

ကောက်လဲ ၅၃၄။

၁။ ကဗွ္ဗွေကောလာဟလာ။ ၂။ ဗွ္ဗွေကောလာဟလာ။

၃။ စက္ကဝတို့ကောလာဟလာ။ ၄။ မင်းလာကောလာဟလာ။

၅။ မောနေယျကောလာဟလာ။

သိန်းမှာကမ္မာ၊ ထောင်မှာဘုရား၊ ရာကားစကြာ၊

မင်းလာဆယ့်နှစ်နှစ်၊ ခုနှစ်နှစ်မောနေယျ၊ ပိုင်းခြားပြ၊

ငါးဝကောလာဟလာ။

သာဝတ္ထိ+ဒေတဝါ+ဘန္ဒထိပိ၏

သဝတ္ထာရသော၏ နေရာ၌တည်ထောင်သော မြှုဖြစ်၍ သာဝတ္ထိ
ခေါ်၏။ တနည်းအားဖြင့် လူသုံးပစ္စည်းမှန်သမျှ အပြည့်အစုံရှိသော
ကြောင့် သာဝတ္ထိခေါ်၏။

ဇွေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်ကိုဝယ်၍ ဆောက်လုပ်သော
ကျောင်းဖြစ်၍ ဇွေတဝန်ကျောင်းခေါ်၏။ အနာထပ်က်သငွေးကြီးက
၅၄-ကုဋ္ဌအကုန်ခံ၍ ဆောက်လုပ်သည်။ ခိုကိုးရာမဲ့ ဆင်းရဲနဲ့ပါးသူ
တို့အား အစာအာဟာရ ဝေါ်ပေးကမ်းတတ်သည်ကိစ္စ၍ အနာထပ်က်
ဟုလူတွေကခေါ်ကြသည်။ မိဘပေးသောအမည်ရင်းမှာ သူဒ္ဓတ္ထ
ဖြစ်သည်။

မင်္ဂလာသင်တန်းပိုဒ္ဓရွှေ၏

၁၁၃

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

တယ့်နှင့် ထဏ္ဍ

မကောင်းသုံးခါ၊ ကြံပြောပြု၊ သီမှု လူမိုက်သာ။

အကောင်းသုံးခါ၊ ကြံပြောပြု၊ သီမှု လူလိမ်မာ။

ပြည်ထိုက်သူများ

ဘုရားပစ္စကာ၊ မြတ်သံပါးနှင့်၊ ဆရာ၊ မိဘ၊ ယောက္ခမဆို၊
အကို၊ အမ၊ ရှာရာရှိ၊ သက်ကြီးသိနှင့်၊ ကိုယ်၏လင်သား၊ ဆယ့်သုံးပါး
ကို၊ မမှားမှန်စွာ၊ ပူဇော်ရာသည်၊ မက်လာမောင်တို့သိဖွယ်တည်း၊
(မက်လာမယ်တို့သိဖွယ်တည်း)

ပဋိပုပ္ပဏီ

ကုသိုလ်၊ ပညာ၊ ဥစ္စာ၊ ကျွန်းမာမှု၊ ဤမ်းချမ်းရေးတို့နှင့်ပြည့်စုံ
သော အရပ်မျိုးကို ပဋိရုပအရပ်ဟုမှတ်ရမည်။

သမ္မတ္ထိခုံ ပေးပါး

မိတ်ကောင်းကိုရှာ၊ သင့်ရာနေအပ်၊ ပြုလတ်ကုသိုလ်၊ ကိုယ်ကို
စောင့်စည်း၊ စက်ကြီးလေးပါး၊ ပြည့်စုံပြား၊ မှတ်သားသမ္မတ္ထိ။
၁။ သမ္မတ္ထိသူပန်သွေက်၊ ၂။ ပတိရုပအသတ်သစက်၊
၃။ ပုံမွေစ ကတပုညတာစက်၊ ၄။ အတွေသမ္မာပဏီဓိစက်။

ပိန်း ဆုံးကမ်း နှစ်မျိုး

၁။ အာဂါရိက ဝိနာယ = လူဝိနည်း၊ လူစည်းကမ်း

၂။ အနာဂါရိက ဝိနာယ = ရဟန်းဝိနည်း၊ ရဟန်းစည်းကမ်း

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၁၁၄

မခံလာသင်တန်းပြုချုပ်

မျှော်တ ဓကာအော် ထော်

ကောင်းစွာပြောကြား၊ တရားနှင့်ယူဉ်၊ နားဝင်ချမ်းသာ၊
မှန်ရာ ဖြော်လွယ်၊

ဤလေးသွယ်၊ နှုတ်ဝယ်ရှက်အကို။

ဓာတ္ထားလွှာပဲ

၁။ ဤမောင်းမှာ၊ ဝါးချက်သာ၊ ပမာနှိုင်းဆိုရာ၊

၂။ မြင်းမြိုင်တောင်မှာ၊ နွားချို့သာ၊ ပမာနှိုင်းဆိုရာ၊

၃။ စကြပ်ငြာ၊ အပ်နှားသာ၊ ပမာနှိုင်းဆိုရာ၊

၄။ သမုဒ္ဒရာ၊ မိုးပေါက်သာ၊ ပမာနှိုင်းဆိုရာ၊

▶ ကျေးဇူးမိသာ၊ အန္တာ၊ များလှုံးပြုပြု၊

▶ မိဘကျေးဇူး၊ မြင်းမြိုင်း၊ အထူးသီမှုဆပ်လို့ရာ။

ဘာမီး များမီး

ပုတ္တဒါရသာ်ဟာမာ်လာ၍ ပုတ္တအရ သားနှင့်သမီး ၂-မျိုးလုံး
ကို ယူရသည်။ ဒါရအရ အကမနိယဝတ္ထုခေါ်သော မယား ၂၀-လုံးကို
ယူရမည်။

၁။ အတိုကာတသား,သမီး = မိဘထက်

သီလ, သမာဓိ, ပညာ, အကျင့်

သာလွှန်သူ။

၂။ အနုကာတသား,သမီး = မိဘနှင့်

သီလ, သမာဓိ, ပညာ, အကျင့်

တူညီသူ။

မင်္ဂလာသင်တန်းပို့ချွဲချက်

၅။ အဝဏာတသား,သမီး

၁၁၅

= မိဘအောက်

ယဉ်တ္ထူးမှုသင်တန်း

သီလ, သမာဓိ, ပညာ, အကျင့်

ညံဖြင့်သူ။

မယား ဥန်စိုး

မယားခုနှစ်မျိုး၊ ယိုမြို့ရိုးတွင်၊ ခိုးသူအရှင်၊ သူသတ်သွင်သို့၊
အကြင်မယား၊ လား၏ငရဲ၊ အမြိမှုတ်ဘို့၊ အမိတမျှ၊ နှစ်မ မယာန်း၊
ခင်ပွန်းသဖွယ်၊ ကျွန်းနှစ်လေးဖြာ၊ မယားမှာမှာ၊ နိမားနတ်ပြည်၊ လား
ကြောင်းမည်၏။ ယင်းသည်မေးသွယ်၊ မယားဝယ်လည်း၊ ကျွန်းနှစ်
အလား၊ ထိုမယားမှာ၊ ယောက်၍သူဗုံပန်၊ နိဗ္ဗာန်းဆုံကောင်း၊ တောင်းက
မလွတ်၊ မချွတ်တူညီ၊ ပြည့်မြို့မည်၏။

(မယေဝ၊ ပုဒ်ရေ၊ ၂၁၂။)

ဘန္တကုလ = ဘန္တာကိုဘယ်တင်း

အချိန်ကို လေးစားခြင်း၊ သင့်လျော်အောင်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊
မပျင်းရီခြင်း၊ လုံလရှိခြင်း၊ မဖြိန်းတီးခြင်း ဤအချက်များနှင့် အညီ
ဆောင်ရွက်သော လယ်လုပ်ကုန်သွယ် အမှုမျိုးကို အနာကုလက္မာ
ခေါ်သည်။

ချိန်ခါသီလင့်၊ သင့်အောင်ပြုခြင်း၊ မပျင်းမရီ၊ လုံလရှိလျက်၊
မပျက်စီးစေ၊ အလုပ်တွေ၊ ရုပ်ပွေမရှိရာ။

ဒါန် သုံးမျိုး

၁။ ကုတ္တဒါန = ကြွေးသစ်ချုခြင်း

(သားသမီးကို ကျွေးမွေးခြင်း)။

၂။ မောက္ခဒါန = ကြွေးဟောင်းဆပ်ခြင်း

(မိဘကို လုပ်ကျွေးပြစ်စခြင်း)။

ယဉ်တျေးမြှုပ်တန်း

၃။ နိမိဒါန

၁၁၁၆

မရီလာသင်တန်းပို့ချွဲတော်

= ရွှေအိုးမြှုပ်ခြင်း

(ကုသိလ်ကောင်းမှုပြုခြင်း)။

အနဝ္တကဗ္ဗ = အပြစ်မရှိယောကဗ္ဗ

ဥပုသံစောင်ခြင်း၊ ကုသိလ်ရေး၌ ဝေယျာဝေစွဲပြုခြင်း၊ သစ်ပင်
နိုက်ခြင်း၊ တံတားဆောက်ခြင်း၊ ရေတွင်းရေကန်တူးခြင်း၊ ရေချမ်းစင်
တည်ခြင်း၊ ရေပို့ဆောက်ခြင်း၊ လမ်းပြင်ခြင်း စသောအမှု လုပ်ငန်းတို့
ကို အနေဝါယာမှု (အပြစ်မရှိယောအမှု)ဟုဆိုရသည်။

ဂါရိဝန်နှင့်ရိုက်

ဂါရဝသည် အထက်လူကြီးကိုရိုသောရှု ကိုယ်နှုတ်ယဉ်ကျေး
မှုနှင့် ဆိုင်၏။ နိဝါတသည် မိမိ၏မာန်မာနကို နှိမ်ချု၍ စိတ်ယဉ်
ကျေးမှုနှင့် ဆိုင်၏။ မာန်မာနကိုနှိမ်ချုရာ၌ ခြေသုတ်ပုဆိုး၊ မြို့စယ်
ကျိုးနှင့် ချိုးကျိုးနားလား သဘောထားရမည်။ ရိုသေခြင်းကြောင့်
မျက်မွောက် ချိုးမွမ်းခံရခြင်း၊ တမလွှန်၌ သုဂတ္တရောက်ရခြင်းအကျိုး
J-ပါးကိုရနိုင်၏။ ဤကား တို့တို့ရဓာတ်အလိုတည်း၊ ပရိတ်ကြီးပါ၌
အရ “သက်ရည်၊ ဆင်းလှ၊ သုခ၊ ခွန်အား” အကျိုးလေးပါးကို
ရနိုင်၏။

ကတ္တာနှင့်ကတဝေး

မေတ္တာရှုံးဦး၊ ပြုပေါးကို၊ ကျေးဇူးသိမှု၊ ကတည့်တည့်၊ ထိုသူ
ထက်ပင်၊ ကျေးဇူးအင်ကို၊ ထင်ထင်မချွတ်၊ ပြောဆိုတတ်က၊ သူမြတ်
မှန်လှ၊ ကတဝေး၊ ဟူတုပြီရှင်း။

(မယ၂၃၀)

မခိုလာသင်တန်းပို့ချေချက်

၁၁၅

ယဉ်ကျေးမှုပါယ်တန်း

ကျော်များ၏အကျိုး ပယ်ပါး

၁။ အစားအစာပေါ်များခြင်း။

၂။ ရောက်ရာအရပ်၌ အပူဇော်ခံရခြင်း။

၃။ သူခိုး၊ ဓားပြီ၊ အစိုးရတို့ အနိုပ်စက်မခံရခြင်း။

၄။ လူအများက နှစ်သက်လိုလားခြင်း။

၅။ ဂုဏ်ကျေးဇူးသတင်းကျော်စေခြင်း။

၆။ အခြေအရုပေါ်များခြင်း။

၇။ ဘုန်းကြက်သရေ တိုးပွားခြင်း။

၈။ အမြင့်မှကျသော်လည်း မို့ရာတည်ရာရခြင်း။

၉။ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ့၊ နား၊ လယ်ယာ၊ စပါး တိုးပွားခြင်း။

၁၀။ ရန်သူမထိပါးနိုင်ခြင်း။

(ကော်ယောက်တို့)

တရားနာ်မြေးအကျိုး ပါးပါး

မကြားဘူးက၊ ကြားဖူးရခြင်း၊ ပြီခြင်းစင်ကြယ်၊ ဖျောက်ပယ်
ယုံများ၊ ဖြောင့်ပြားအယူ၊ ကြည်ဖြောစိတ်ထား၊ ဤပါးပါးကို၊ တရားနား
က၊ ရလေရ။

(သုံးပုံတော်ကျမ်း)

သုံးမုံးမြေးအပြုံနှင့်

သုံးမုံးမြေးအကျိုး

သည်းမခံသူ၊ ဖြစ်ပါမှကား၊ သူမချစ်ခင်၊ ရန်လျှင်တိုးပွား၊
အပြစ်များခဲ့၊ သေကားတွေ့ဝေ၊ သေလျှင်အပါယ်၊ လားစဖွယ်တည်း၊
ပါးသွယ်အပြန်၊ ရမြှုန်သည်၊ သည်းခံသူဖို့ အကျိုးတည်း။

ယဉ်တေသူမြှုပ်တန်း

၁၁၁

မင်္ဂလာဘင်္ဂနှင့်မြို့ချေချက်

ရတန်းသံယူနှုန်းမြှင့်မြှင့်အကျိုး

၁။ ဘဝတစ်ထောင် မျက်စိရောဂါကင်းခြင်း။

၂။ ပူပန်မှုံးမြှင့်မြှင့်အေးခြင်း။

၃။ မျက်စိကြည်လင်၍ ရတနာဖိမာန်းမြှင့်ဖွင့်ထားသော ပတ္တဗြား
မြှုံးတင်းပေါက်နှင့်တူခြင်း။

၄။ ကမ္မာတစ်သိန်းပတ်လုံး နတ်စည်းစိမ် ချမ်းသာကိုရခြင်း။

(သတ္တန်းပါ်ဒ္ဓာရဲ၍)

ယောကဓိတနား ရွှေပါး

၁။ လာဘော = လာဘုရခြင်း။

၂။ အလာဘော = လာဘုရမရခြင်း။

၃။ ယသော = အခြားအရုံများခြင်း။

၄။ အယသော = အခြားအရုံနည်းပါးခြင်း။

၅။ နို့နှုံး = ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း။

၆။ ပသ္နား = ရီးမွမ်းခံရခြင်း။

၇။ သုခံ = ချမ်းသာခြင်း။

၈။ ခုံ့လုံး = ဆင်းရဲခြင်း။

ဆစ်ဗြိုး ဒုဂ္ဂိုးဖွန်းမြှင့် ရော့ထဲသေး

သုံးသယ်ရှုံးဖြော စိုးယောကုံးများ

၃ - အာဇာပေါ်

လူမှိုက်ဆိုလျှင် ရှောင်သွေလွှဲလို့၊ မမြိုင်နဲ့ ကင်းအောင်နေ။

ပညာရှိကို အရှည်တွဲလို့၊ မြိုင်ဆည်းကပ် နည်းယူနေ။

သုံးပါးရတနာ မိဘများနှင့်၊ ဆရာသမားကို ပုံကော်လေ။

မင်္ဂလာသင်တန်းပို့ချေချေတိ

● ၁၁၉ ●

ယဉ်တွေးမှုသင်တန်း

ချမ်းသာကုရိပေး ဆက်ဆံရေး၊ မြော်တွေးသုံးချက်ပေး။

အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္မာမဂ်လာတွေ။

၂ - ပတ္တိရှာပ

ကုသိလ်ပညာ ဥစ္စာရှိ၊ သင့်ရာအေသ အမြိန္ဒာ။

ရေးကတင်ကြီး ပြုခဲ့ဖူးသည်၊ ကောင်းမှုအထူး ရှိပါစေ။

မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်ထိန်းလို့၊ မတိမ်းစေနဲ့ ဆောက်တည်လေ။

ဥစ္စာကိုပေး နေထိုင်ရေး၊ မြော်တွေးသုံးချက်ပေး။

အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္မာမဂ်လာတွေ။

၃ - အာဟာပဿန

တတ်ကောင်းတတ်ရာ ဟူသမျှကို၊ ကြားမြင်သုတ ရှိပါစေ။

အိုးအိမ်တည်ထောင် ဝမ်းစာရေးနဲ့၊ အသက်မွေးဖို့အတတ်သင်လေ။

လူနှင့်ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို၊ ကောင်းစွာသင်ကြား နားလည်စေ။

မှန်ကန်ယဉ်ကျေး ချို့သာအေး၊ ဆိုရေးတတ်ပါစေ။

အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္မာမဂ်လာတွေ။

၄ - မာရာပါတ်

မြင်းမို့ရွှေတောင်မိဘကြွေးကို၊ ကောင်းစွာဆပ်ပေး ဝတ်ကျေကျေ။

ကြွေးသစ်ချကာ သားနှင့်မယား၊ မြောက်စားချို့မြှင့် ဝတ်ကုန်စေ။

အလုပ်တာဝန် မလစ်ဟင်းနဲ့ အပြစ်ကင်းအောင် လုပ်ပါလေ။

စည်းစိမ်ကိုပေး ပြုစုရေး၊ မြော်တွေးသုံးချက်ပေး။

အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္မာမဂ်လာတွေ။

၅ - ဒီနဂါ

သုံးတန်စေတနာ ဖြူစင်လန်းလို့၊ ပေးကမ်းဝေမျှ လူနှိုင်စေ။

ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြီး မမိုက်များနဲ့၊ သုစရိုက်တရားကို ကျင့်ပါလေ။

ယဉ်ကျေမှုသင်တန်း

၁၁၂

မင်္ဂလာသင်တန်းပြီးရွှေချက်

ဆွဲမျိုးတွေကို ပြင်ပမထားနဲ့၊ သင်္ဘာတရားနှင့်ချိုးမြှောက်လေ။
သန့်စင်ပြစ်မျိုး လူထုကျိုး၊ သယ်ပိုးဆောင်ရွက်စေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္မာမင်္ဂလာတွေ။

၆ - အရာရေး ပြရေး

မကောင်းမှုတွေ ဟူသမျှကို၊ မတွေ့ခင်က ရှောင်ကြော်လေ။
တွေကြံ့လာလျှင် မလွန်ကျူးနဲ့၊ အထူးသဖြင့် စောင့်စည်းနေ။
အရက်သေစာ မသောက်စားနဲ့၊ မှုံးက်မှားတတ်တဲ့ အရာပေ။
လုပ်ကိုင်ပြောကြား သတိထား၊ တရားမမေ့စေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္မာမင်္ဂလာတွေ။

၇ - ပါရေး စ

အသက်ရှုက်ဝါ ကိုယ့်ထက်ကြီးက၊ ဆည်းကပ်ခစား ရှိသေလေ။
မာနတံခွန် ရှုက်မကြွား၊ ကိုယ့်ကိုနိမ့်ချု အမြှေနေ။
လောဘအပို လိုမလိုက်နဲ့၊ ကိုယ်ထိုက်တာနဲ့ ကျေနပ်လေ။
ကိုယ့်ပေါ်ပြုဖူး သူ့ကျေးဇူး၊ အထူးသိတ်စေ။
ကောင်းကျိုးဆင့်ပွား မြတ်တရား၊ နာကြားမပြတ်ပေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္မာမင်္ဂလာတွေ။

၈ - ခုဏ္ဏာ စ

ဝတ်စားနေထိုင် ရန်ခပ်သိမ်း၊ စိတ်ကိုချုပ်ထိန်း သည်းခံလေ။
ကျိုးကြောင်းပြည့်နှင့် ဆုံးမစကား၊ ပြောကြားလာက နာလွှယ်စေ။
သူမြတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသမျှ၊ မကြာခဲ့ တွေ့ဆုံးလေ။
သဘာဝတွေး မှန်ကန်ရေး ဆွဲးနွေးမပြတ်ပေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္မာမင်္ဂလာတွေ။

မင်္ဂလာပေါင်ကန်းမြို့ချွဲချုပ်

၁၁၂

ယဉ်တျေးဆွဲသင်ကန်း

၉ - ဓရပါ ၁

လောကီအာရုံ မိမ်ယစ်မူးလို့၊ အပျော်မကြားနဲ့ နှီးခြဲလေ။
 မေတ္တာဖြုံ့ဖြုံ့ရိုး လက်ကိုင်သုံးလို့၊ သူမြတ်ကျင့်ထုံး ယွင်းမသွေး။
 လေးပါးသွား ဉာဏ်မြင်ကြည့်လို့၊ အမှန်သိအောင် ကြီးစားလေ။
 ခုက္ခလာလွတ်ကင်း နိမ္ဒာန်ချုပ်း၊ အလင်းပေါက်နိုင်စေ။
 အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္မာ့မင်္ဂလာတွေ။

၁၀ - မှန်သု

ဆင်းရဲ့ ချမ်းသာ သဘာဝ တွေ့ကြုံနေကြ လူတိုင်းပေ။
 ကောင်းဆိုးနှစ်တန် အစုံတွေ့လို့၊ တစ်လဲစီလှည့် အမြေနေ။
 လောကခဲကြုံ မဖြေတမ်းပေါ့၊ မတုန်စမ်းနဲ့ စိတ်ခိုင်စေ။
 သောကကိုထိန်း၊ ရမ္မက်သိမ်း၊ အေးဌြမ်းချမ်းသာနေ။
 အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္မာ့မင်္ဂလာတွေ။

မင်္ဂလာနှင့်အကျိုး

သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာကုံးကုံး၊ လိုက်နာကျင့်သုံး ပန်သူတွေး။
 စီးပွားချမ်းသာ ကျက်သရေတိုးလို့၊ ကောင်းကျိုးစည်ပွင့် တဝေဝေ။
 ဘေးကင်းရန်ကွား ချစ်သူပေါ့လို့၊ စိတ်ရောကိုယ်ရော ချမ်းသာမလေ။
 ပြောဆိုကြုံဆ ဆောင်သမျှ၊ အောင်ရမည်ကိန်းသော။
 အဲဒါကြောင့် ပန်ကြ ဆင်ကြ မင်္ဂလာပန်းခိုင်တွေး။

မျုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာနှင့်အကျိုး

၁၁၃ အာသာဝနာ ၁။ အာကာန မင်္ဂလာ

၂။ ပက္ခိုကာနှင့် အသာဝနာမင်္ဂလာ

ရှေးအခါက လက်ပံပင်ကြီးတပင်္ပီကျူးငှက်မကြားတစ်ကောင်
 က ကျေးသားငယ်နှစ်ကောင်မွေးဖွားထားရာ လေပြင်းမှန်တိုင်း တိုက်

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း ၁၂၂၂ မထိလာသင်တန်းမြို့ချွေးကျေး
 ခတ်၍ တစ်ကဲ့တစ်ပြားစီ လွင့်ပါးသွားကြ၏၊ ရသေ့သူတော်စင်များ၏
 နေရာသို့ကျရောက်သောကျေးသားမှာ ယဉ်ကျေးလိမ္မာ၍ လူဆိုးများ
 ၏လက်တွင်းသို့ကျရောက်သောကျေးမှာ ရိုင်းစိုင်း၍ သွားလေသည်။
 (သတ္တိရွှေမှတ်ဖြည့်)

အောက်ပါကဗျာများကို ကျက်ထားပါ။
 တစ်မိုဝင်းအောင်း၊ ရသေ့ကျောင်းနှင့်၊
 ဆိုးကောင်းယုတ်မာ၊ ခိုးသူချွေးသို့၊
 ရောက်ရှာကုန်ကြ၊ သူဝန့်စ်ကောင်၊
 ကျေးညီဇန်နဝါရီ၊ တစ်ကောင်မှာသော်၊
 သူတော်ဓလ္လာ၊ သိမ်မွှေ့လိမ္မာ၊
 တစ်ကောင်မှာမှ၊ ဝါစာဖရာသို့၊
 ကြမ်းကြုတ်စရိတ်၊ ရုန်းရင်းမိုက်ရှင့်။

(မယဒေဝ၊ ပုဒ်ရွှေ၊ ၂၃၇)

၃။ ပုဂ္ဂိုလ် ပုဂ္ဂန္တယျာနမင်္ဂလာ

ရှေးအခါက လယ်တောသူမလေးတစ်ယောက်သည် စုနှင့်
 သမာပတ်မှ ထလာသော ရှင်မဟာကသုပ ကိုယ်တော်ကြီးအား
 သလေးစပါးပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပူဇော်လျှော့အိန်းပြီး အိမ်သို့အပြန်
 မြေခဲ၍သေရာ တာဝတီသာ နတ်ပြည့်၌ ဘက္ကန်ယက်တို့ဖြင့် ဆန်း
 ကြယ်သော ရွှေဗြိမာန်ဝယ် နတ်သမီးဖြစ်ရလေ၏။

(ဓမ္မပဒ၊ ဋ္ဌ၊ ဒု၊ နာဂု)

၄။ ပတ်ကျေပအေသာပါသမင်္ဂလာ

ရှေးအခါက အခက်အခွန်င့်ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်
 တွင် ငုက်များစွာ မှိခို၍နေကြရာ လေတိက်ရာမှ သစ်ကိုင်းချင်းပွတ်ပြီး
 အခိုးထျော်လော်၏၊ ဘုရားလောင်းငုက်မင်းက အန္တရာယ်မြင်၍ ဤ

မင်္ဂလာသင်တန်းပို့ချေခြက်

၁၂၁၃

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

အရပ်ကိစ္စန်းခွာရန်ပြောရာ ဘုရားလောင်းငါက်မင်း၏စကားကို နား
ထောင်သောင့်က်တို့က ဘေးလွတ်ရာသို့ပျုံသွား၍ အသက်ချမ်းသာရာ
ရလေ၏၊ နားမထောင်သောင့်က်တို့မှာ မီးလောင်သေဆုံးကြရလေ၏၊

(၁။ ၆၁ ၁၁၁၂)

၅။ ပုဇွဲ မ ကတေသုပူလုပ်တာမကိုပြာ

ဤမင်္ဂလာအတွက် ဇောတိက၊ ဇို့လ၊ မေလ္မာက၊ အနာထ
ပိက်၊ ဝိသာခါ စသောပုဂ္ဂိုလ်များကို သာဓကထုတ်ပါလေ။

၆။ အာဏာသမျာပကိုမြဲမိမ်မကိုပြာ

ဗာရာဏသီပြည် ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီးက တပည့်များ၏
ကိုယ်ကျင့်တရားကို စုစမ်းလို၍ သူ့သမီးချောကလေးကို ရလိုပါက
အိမ်သို့ပြန်၍ ပစ္စည်းများကိုယူခဲ့ကြဟု မှာလိုက်၏၊ ကျောင်းသား
အားလုံးက ဆရာကြီးမှာလိုက်သည့်အတိုင်း ပစ္စည်းများကိုယူဆောင်
လာသော်လည်း ကျောင်းသားဟစ်ဦးကမူ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်မည်
ဖို့၍ ဘာပစ္စည်းမှ ယူ၍မလာချေ၊ ဆရာကြီးက ရိုးသားဖြောင့်မတ်
သော ထိုတပည့်နှင့် သူ၏သမီးကို ထိမ်းမြားပေးလိုက်၏။

(မတုက္ထုပါ၏၊ သီလပိမ်သနာ၏၊ ၆၁ ၁၁၁၃)

၇။ ဗာပုသမ္မဇ မကိုပြာ

အင်းဝဇေတ်က ဝန်ဇော်းရွာမှ ကျေးတောသားကလေးတစ်ဦး
သည် လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သော ဗဟိသုတကြောင့် အင်းဝနေပြည်တော်
တွင် အမတ်ကြီးဖိုးရာဇာအဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့ရသည်မှာ ဗာဟုသစ္စွာ
မကိုလာ၏သာဓကပင်ဖြစ်သည်။

မဟောသစာ၊ ကာလီဒါသနှင့် ဝိရဗုလတို့ကိုလည်း သာဓက
ထုတ်နိုင်၏။

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၃၁၂

မင်္ဂလာသင်တန်းပြုချောက်

၅။ သီပုဒ္ဓမာရိပာ

ဗာရဏသီပြည်အနီး အိမ်ခြေတစ်ထောင်ရှိသော ရွာကြီး၏
ပန်းပဲသူကြီး၏ သမီးကလေးမှာ အလွန်လှပချောမော၏၊ ကေါတမ^၁
ဘုရားအလောင်းသည် အလွန်သေးငယ်သော သံမဏီအပ်ကလေးကို
၇-ထပ် ၇-ရွာ့ ဗုံးဖြင့်ထည့်၍ ပန်းပဲဆရာကြီးထံသွားရောက်၍ ပညာ
စွမ်းပြရာ ဆရာကြီးက ပညာကို တန်ဖိုးထားသောအားဖြင့် သူ၏သမီး
ချောကလေးနှင့်ပေးစားလိုက်၏။ (အကြံနိပါတ်၊ သူစိုးမှတ်)

၆။ ဝိနာဒေသ သုသီကြ္းတာမာရိပာ

ရှေးအခါက ကုရရတိုင်းမှ ပြည့်တန်ဆာမတစ်ဦးသည် ကုရမွှေ
ခေါ်သော ငါးပါးသီလကိုစောင့်ထိန်း၍နော၏၊ သီကြားမင်းက စုစုမဲ့
လို၍ လူလင်အသွင်ဖန်ဆင်းပြီး ငွေတစ်ထောင်စရုပေး၍ သူမလာမိ
လူသစ်တစ်ဦးကိုမျှ လက်မခံရန်မှာထားခဲ့၏၊ သုံးနှစ်ကြာအောင်
စောင့်သော်လည်း မလာမှနောက်ထပ်လူသစ်တစ်ဦးထံမှ ငွေကို
လက်ခံမည်အပြုတွင် သီကြားမင်းပေါ်လာ၏၊ ထိအခါပြည့်တန်ဆာမ^၂
က နောက်လူသစ်၏ငွေကို လက်မခံတော့ပဲ ပြန်လွှတ်လိုက်၏။
သီကြားမင်းက ပြည့်တန်ဆာမ၏ကျင့်ဝတ်ကိုသဘောကျ၍ ရတနာ
များချီးမြှင့်ထားခဲ့၏။ (တိကုန်ပါတ်၊ တုဂ္ဂစ္စမှတ်)

၇။ သုဘာသီတာ စ ယဏဝါအာမာရိပာ

ရှေးအခါက ဗာရဏသီပြည်သား သင္ကွေးသား လေးယောက်
တို့သည် ခရီးလမ်းဆုံးတစ်ခု၌ စကားပြောဆိုနေကြ၏၊ ထိအခိုက်
မှဆိုးတစ်ယောက်သည် သားကောင်များကိုတင်ဆောင်၍ အမဲလွှည်း
ကြီးကိုမောင်းနှင့်လာရာ ပထမသူငွေးသားက “ဟယ်မှဆိုး ငါ့ကို အမဲ
သားပေးလော့”ဟု မောက်မာစွာ တောင်းဆိုသောကြောင့် သူ၏စကား
နှင့်တန်ရုံး မကောင်းမကန်းအသားများကို ပေးလိုက်၏။

မင်းလာသင်တန်းပြုချေချက်

ထုတ္တကျဗုဒ္ဓသင်တန်း

ဒုတိယသူငြေးသားက "အကို"ဟူ၍တောင်းသောကြောင့် ပါဝ်
သားကိုပေးလိုက်၏၊ တတိယသူငြေးသားက "ဖခံု"ဟူ၍တောင်း
သောကြောင့် အသည်း၊ နှလုံး၊ အဆုတ်ကို ပေးလိုက်၏၊ စတုတ္ထ သူငြေး
သားက "မိတ်ဆွေ"ဟူ၍တောင်းသောကြောင့် လှည်းပေါ်ရှိ အသား
အားလုံးကို ပေးလိုက်လေ၏။ အထွေးဆုံးသူငြေးသားကလည်း
ကျေးဇူးကိုသိသောအားဖြင့် မှဆိုးကြီး၏သား၊ မယားကိုပါ ခေါ်ပျော်
စေကာ စည်းစီမံတစ်ဝက်ပေးပြီးလျှင် အေးအတူ၊ ပူအမျှ နေထိုင်သွား
လေ၏။ (စတုတ္ထ နိုပါတ်၊ သဗ္ဗ္ဗမ်းသလာသာဇာတ်၊ အငွေ ကထာ၊ နှာ
င့်) တိကန်ပါတ် သူဇာတာဇာတ်နှင့် ဇက်နိုပါတ် နန္ဒိဝိသာဇာတ်
တို့ကိုလည်း သာမကထုတ်နိုင်၏။

၃၁။ မာရာပါတ္ထာနမဂ္ဂာ

ဂေါတမသုရားအလောင်းတော်သည် ဝေပူရကိုတို့မင်းဖြစ်စဉ်
အခါက မယ်တော်ကဲကုန်၍ သရှိုဟ်ရာ ထိုမင်းသားက "ငါကိုထင်း
ပြု၍ သရှိုဟ်ပါ"ဟုဆိုလျှင် မင်းသားကိုထင်းပြု၍ သရှိုဟ်သည်။
မယ်တော်အလောင်း၊ မီးကျေမ်းသော်လည်း မင်းသားကိုယ်မှာ အမွေး
တစ်ချောင်းမျှ မီးမလောင် အသက်ထက်ဆုံး တရားနှင့်အညီ မင်းပြုရ
သည်။ (မဏိရတနာပုံကျမ်း၊ နှာ - ၁၄၀) သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်၊ ရွှေ့
နန္ဒိယဇာတ်၊ သုတန္ထဇာတ်၊ ကေဒါရဇာတ်၊ မာတုပေါသကဇာတ်တို့
ကိုလည်း သာမကထုတ်အပ်၏။

၃၂။ ပုဇ္ဈာဒီရော် သပ်ပာမဂ္ဂာ

အခါတစ်ပါး သိကြားမင်းသည် မာတလိုနှတ်သားနှင့်အတူ
ဝေယောနတ်ရထားကြီးကို စီး၍၍နှစ်ဝံသယျာဉ်သို့သွားကြ၏၊ ဥယျာဉ်
သို့ ရောက်သောအခါ ရထားပေါ်မှဆင်း၍ သိကြားမင်းက အရပ်လေး
မျက်နှာကိုလှည်းပြီး ရှိခိုးလေ၏။ မာတလိုက အဘယ့်ကြောင့်

ယဉ်တော်မှုသင်တန်း **၃၁၂၆** **မင်္ဂလာသင်တန်းပို့ဆျေချက်**
 ရှိခိုးရပါသလဲဟု မေးသောအခါ သီလဝန္တရဟန်းတော်များ၊ ကုသိုလ်
 ပြုသူများ၊ သီလစောင့်ထိန်းသူများ၊ ရတနာသုံးပါးဆည်းကပ်သူများနှင့်
 သား၊ မယားကို တရားသဖြင့် ရှာဖွေကျေးမွေးသူများကိုရည်ရွယ်ပြီး
 ရှိခိုးကြောင်း ပြန်လည်ဖြေကြားလေသည်။ (ဆူးလှုပါ၊ ဝဟ္မဝါဒနာဘုတ်)

၃၃။ အနာဂရာပာမ ကမ္မဏမှုပီပာ

အချိန်ကိုလေးစားသူ၊ အလုပ်ကိစ္စတို့ကို သင့်လျော်အောင်
 ဆောင်ရွက်စီမံတတ်သူ၊ မပျင်းမရိုဆောင်ရွက်သူ၊ မည်သည့်ကိစ္စမဆို
 လုံးလဝိရုယ်ရှိသူ၊ မိမိပစ္စည်း၊ သူတစ်ပါးပန္နည်း၊ နိုင်ငံပစ္စည်းများ
 ကို မလေ့လျှင့်စေသူတို့မှာ အနာကုလာစကမ္မဏမှုလာတွင် အကျိုး
 ဝင်သူများဖြစ်လေသည်။ ယခုခေတ်တွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဂုဏ်ပြု
 ခြင်းခံရသော စံပြုလုပ်သားများမှာ အနာကုလာ စ ကမ္မဏမှုလာ၏
 သာကေများပင်ဖြစ်ပေသည်။

၃၄။ ဒီနှုပီပာ

ဤဇ္ဇာနိပြည် တော်နာလိနိဂုံးစွာ၍ ကံပြိုင်၊ ဉာဏ်ပြိုင် သငွေး
 သမီးနှစ်ယောက်နေထိုင်ကြရာ တစ်ဦးက ပစ္စည်းချမ်းသာသော်လည်း
 ဆံပင်ည့်၍ အလုပ်ကု၍ တဲ့၏။ တစ်ဦးမှာ ဆံပင်ကောင်း၍ မိန်းမ
 အကိုပြည့်စုံသော်လည်း ပစ္စည်းချို့တဲ့ရှာ၏။ ဆံပင်ည့်သူက ဆံပင်
 ကောင်းသူထံငွေးပယ်ရာဆံပင်ကိုမြတ်နိုးသောကြောင့် ငွေတစ်ထောင်
 ပေးသော်လည်း မရောင်းဘဲနေ၏။ တစ်နေ့တွင် ရှင်မဟာကစ္စည်းနှင့်
 ရဟန်းတော်ရှုစ်ပါး ဆွမ်းခံကြောရာ ဆံပင်ရှည်သော ဒီယောသီ
 အမျိုးသမီးက မိမိ၏ ဆံပင်ကိုဖြတ်၍ ယခင်ဝယ်ဖူးသော သူငွေးသမီး
 ထံရောင်းချသည်တွင် နိမ်လို့သောသာဖြင့် ငွေရှစ်အသပြာမျှသာပေး
 လိုက်၏။ ဒီယောသီသည် ထိုငွေဖြင့် သံယာတော်များကို ဆွမ်းဆက်
 ကပ်လိုက်၏။ ဆံပင်လည်း ရှေးကအတိုင်း ပြန်ရည်လာ၏။ ရဟန်း

မိမိလာသင်တန်းပို့ချေချက်

၁၂၂

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

တော်များသည် ဥဇ္ဈာန်မင်း၏ နှစ်းတော်သို့ ကြွားရာ အကျိုးအ ကြောင်းပြာပြသောကြောင့် ဥဇ္ဈာန်ဘုရာ့ရင်က ဒီယောကေသိ၏ ဒါန စေတနာကိုတန်ဖိုးထားသောအားဖြင့် မိဖူရားကြီးမြှောက်လိုက်လေ၏။

(အ၊ ဗြ၊ ၁၊ ၁၆၂)

၃၅။ ဓမ္မစရိတ်ပို့ပာ

တက္ကသိုလ်ပြည် ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီးထံတွင် တပည့်၏ဲ့ရာ ပညာသင်ကြားလျှက်ရှိရာ ဆရာကြီး၏သားဖြစ်သူ သေဆုံး၍ တစ်ကောင်းလုံးငိုးကြလေ၏။ ဓမ္မပါလလှုလင်တစ်ဦးသာမငိုဘဲ နေ၍ ဆရာကြီးက ဘာကြောင့်မငိုသလဲ မေးသည်တွင် “ကျွန်တော်တို့ ဓမ္မပါလတစ်မျိုးလုံးကိုယ်ကျင့်တရားမြှု၍ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် သေရိုး မရှိသောကြောင့် မငိုပါ”ဟုပြန်လည်ဖြေကြား၏။ ဆရာကြီးသည် အကျိုးအကြောင်းကိုသိလို၍ ဓမ္မပါလရွာသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက် စုစုမဲ့သောအခါ ပြောသည် အတိုင်း မှန်၍နေလေ၏။

(ဒေသနှစ်ပါတ်၊ မဟာဓမ္မပါဂဏ၍)

၃၆။ ဤတော်နှုန်းပို့ပာ

တစ်ခါက ဗာရာဏသိပြည်၌ ညတစ်ညွှေ့တွင် မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းရာ ဘုရင်၏စီးတော်ရထားမှ သားရေများကို စိစစ်သည် တွင် အညီန့်ထွက်၍လာသောကြောင့် နှစ်းတော်တွင်းရှိခွေးများက စားပစ်သောကြောင့် ဘုရင့်ရထားကြီးပျက်စီးလေ၏။ မိုးလင်းသော အခါ ဘုရင်ကြီးကသိ၍ နှစ်းတွင်းမှခွေးများကို ချမ်းသာပေးပြီး တစ်ခြားခွေးများကို လိုက်လုံ၍ အသတ်နိုင်းလေ၏။ မသေကြွင်းကျွန်သောခွေးများက သုသာန်၌နေသော ဘုရားအလောင်းခွေးမင်းသည် နှစ်းတွင်းသို့ အသေခံ အရဲစွန်းဝင်ရောက်ပြီး ဘုရင်ကြီးထံ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြလေသည်။

ထုတ္တတ္ထူးမှုသင်တန်း ၁၂၃ မင်္ဂလာသင်တန်းမြို့ချောက်
 ဘုရားအလောင်းခွေးမင်း၏ အကြံပြုချက်အရ နောမြိုက်ကိုထောင်း၍
 အစာဖြင့်ရောနောတိုက်ရာ နှစ်းတွင်းရှိခွေးများ၏ ခံတွင်းမှ သားရေစ^၁
 များ အန်ထွက်လာလေသည်။ ထိုအခါမှ အဖြစ်မှန်ကိုသိရပြီး ခွေး
 အပေါင်းကိုဘေးမဲ့ပေး၍ ဒုက္ခမှုလွှတ်ကင်းရလေ သည်။ အမျိုးသား
 များအတွက် အနစ်နာခံ အရဲစွန်းပြောကြားသော အလောင်းတော်
 ခွေးမင်းကို ဘုရင်ကြီးက ထိုးဖြား၍ ပူဇော်လေ သည်။ (ဇကနိပါတ်၊
 ကုဋ္ဌရရာတ်၊ အဋ္ဌကထာ၊ နှာ-၁၉၀) မဟာကပိဗ္ဗာတ်ကိုလည်း
 သာဓကထုတ်နိုင်သည်။

၃၆။ အနာမဏ္ဍာနီ ကဗျာနီမပီကပာ

မဂ်ဓတိုင်း မစလရှာမှ မာယလုလင်နှင့်ဆန္ဒတူ ရည်ရွယ်ချက်
 တူကြသော လူငယ် ၃၃-ယောက်တို့သည် ရပ်ရေးရွာရေးနှင့်လူမှုရေး
 ကိစ္စများကို တက်တက်ကြော် ဆောင်ရွက်ကြ၏၊ လမ်းပြင်ခြင်း၊
 တံတားဆောက်ခြင်း၊ အပန်းဖြေရပ်ဆောက်ခြင်း၊ ရေတွင်းရေကန်
 တူးဖော်ခြင်းကိစ္စများကိုပြုလုပ်ခြင်း ရပ်ရွာအကျိုးပြုလုပ်ငန်းများကို
 ပြုလုပ်သည့်အတွက် ကျေးရွာလူထုက မာယတို့အဖွဲ့ကို သဘောကျပြီး
 လူဆိုး၊ လူပွေ့များ တစ်တစ်ပေါ်က်ကင်းကာ တစ်ရပ်တစ်ရွာလုံး ယဉ်
 ကျေးလိမ္မာ၍ မာယတို့အဖွဲ့သုတေသနောင်းလာလေ၏။ ထိုဖြစ်ပုံကို
 သဘောမကျသော မစလရှာသူကြီးက ဘုရင့်ထဲ သူပုန်နှင့်ဆက်သွယ်
 ကြောင်း လည်းဆည် ကုန်းတိုက်လေ၏၊ ဘုရင်ကြီးက ယုံကြည်ပြီး
 မာယတို့အဖွဲ့ကို ဆင်နှင့်နှင့်သတ်စေရာ မာယတို့အဖွဲ့သားများ၏
 မေတ္တာကြောင့် ဆင်ကြီးမန်းဝံပဲဖြစ်နေ၏။ ထိုအခါမှ ဘုရင်ကြီးက
 အဖြစ်မှန်အားလုံးကိုသိပြီး ကုန်းတိုက်သူ သူကြီးဟောင်းကိုရာထူးမှ
 ဖြေတ်၍ မာယ်ကိုရွာစား(သူကြီး)ရာထူးပေးလိုက်လေ၏။

(ဇကနိပါတ်၊ ကုဏ်ကုဏ်)

မင်္ဂလာသင်တန်းပြုချေချက်

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

ဘဒ္ဒ၊ အရာရပ်ရီနှင့်

ဘဇ္ဇ၊ ဓိရုပါယဂ္ဂီပာ

သိဟိုင်ကျွန်း ရွာင်ယ်တစ်ခွာ၌ မိခင်အိုကြီးရောဂါဖြစ်၍ ဆေး
ဆရာကလတ်ဆတ်သော ယဉ်သားကို ဓာတ်စာပေးလေ၏။ သားနှစ်
ယောက်အနှစ် အကိုကြီး မဟာဓက္ခနက ညီငယ် စူးစူးစူးကို ယဉ်
ဖမ်းရန် တောသို့လွှတ်လိုက်၏။ ညီငယ်သည် တောသို့ ယဉ်ဖမ်းသွား
ရာ ယဉ်တစ်ကောင်ကိုမိလေ၏။ သတ်မည်ပြုပြီးမှ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်
ဝင်လာပြီး မသတ်ဘဲ ပြန်လွှတ်လိုက်လေ၏။ အိမ်သို့ရောက်သော်
အကိုကြီး၏ အမာန်အမဲကို ခံရလေ၏။ ညီငယ်ကာ မိခင်နားသို့သွား၍
“အကျွန်းပိသည် သိတ်သောအရွယ်မှစပြီး သူတစ်ပါး၏ အသက်ကို
မသတ်ခဲ့ဖူးပါ၊ ဤမှန်သောသစွာစကားကြောင့် မိခင်ရောဂါပျောက်
ကင်းပါစေ”ဟု သစွာပြုရာ မိခင်၏ရောဂါပျောက်ကင်းသွားလေသည်။

(အထွေထွေနီးနှ-ဘင့်)

ဥထ္ထရဝမ္မာနတောင်ဗြိနေသော ဥပါသကာတစ်ယောက်သည်
အမွှေရိယကျောင်း၌နေသော ပိုက်လုဒ္ဓရရှိတမထောရ်၏ အထံမှ သိက္ခာ
ပုဒ်ကို ဆောက်တည်၍လယ်ထွန်နေ၏။ နားပျောက်ရှာရန် တောင်
ပေါ်သို့အသွား စပါးကြီးမြှုအဖမ်းခံရ၍ ပါလာသောပဲခွပ်ဖြင့် ဖြတ်
မည်ပြု၏။ ထို့နောက် ဆရာသမားအထံမှ ဆောက်တည်ခဲ့သော
သိက္ခာပုဒ် ပျက်မည်စိုး၍ မဖြတ်ပဲနေ၏။ သုံးကြိမ်သုံးခါ ဖြတ်သင့်၊
မဖြတ်သင့် စဉ်းစားပြီး “အသက်သာအသေခံမည် ဆောက်တည်ထား
သော သိက္ခာပုဒ် အပျက်မခံ”ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး ပဲကွပ်ကို လွှဲပဲပစ်
လိုက်သည်နှင့် တပြီးနှင့် စပါးကြီးမြှုလည်း ထို့ပါသကာ၏ သိလ
တန်ခိုးကြောင့် လူကိုလွှတ်၍ ထို့ နေရာမှ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

(အထွေထွေနီး)

ယဉ်တော်မြှေသင်တန်း

၁၁၀၃

မနိဘာသင်တန်းပိဋကဓိ

၂။ မန္တပါနရာထံ ပုံပယမပဂ္ဂာ

သိကြားဟောင်းရာထူးပြုတဲ့၍ အသူရာဖြစ်ရခြင်း၊ တပင်
ချွေထိုးဘုရင် ရန်သူလက်ချက်ဖြင့် သေရခြင်း၊ မင်းရဲကျော်စွာ ဆင်
ပေါ်မှုကျော် သေရခြင်း၊ မမှုစဇ္ဇာတ်၌ ဖခင်ဘုရင်ကြီးက ရင်သွေး
ကိုသတ်၍သားမီ ခြင်း၊ အရှင်သာကတဗောဓာတ် ရွာတဲ့ခါးဝတ္ထ် မောက်
ရက်လဲ၍ အရှုက်ကွဲရခြင်းစသည်တို့မှာ အရက်၏ ဆိုးကျိုးများ ဖြစ်
ပေသည်။

၁။ သိဂါးလ သတို့သား၊ တို့ဘုရားဟောတား၊

၂။ သို့တရား စောစရာ၊ သဘောများ မှတ်သား၊

၃။ ပြစ်ခြောက်ရပ် အထူးဆောင်သည်၊ အရှုံးကောင်မင်းတို့အများ၊

၄။ သိကြားဟောင်း အသူရာကို၊ မူပမာ တင်ထား၊

၅။ မမှုမှာထင်ရှားတဲ့၊ ဘုရင်များဘုရင်၊

၆။ ခွေတောင်ငူ နှန်းကေတုတွင်မှ၊ သောဒါန်းထိုးတဲ့ ထိုးအရှင်၊

၇။ အင်းဝဆက် ရာဇ်ဝင်တွင်၊ ဘာမထင်ဝင့်ကြွားတဲ့၊

၈။ ဘုရင့်သားရဲဘွဲ့တော်ပါ၊ ရဲတဲ့ကျော်စွာ၊

၉။ ဒလပျက်အကျော်သလို၊ ဘဝပါရှုးစေနှင့်လေး။

ဆရာဂျုံး (သာ၏တို့ယော်မြိုင်း)

၂။ အပြုမာအဒီဇ ဓမ္မား မဂ္ဂာ

နေသနမင်းသည် ဗာရာဏသီပြည်ကို မင်းကျော်တရားနှင့်
အညီ အုပ်ချုပ်သောကြောင့် ထိုမင်းလက်ထက်တွင် အချုပ်ထောင်များ
ကို ဟာင်းလင်းဖွံ့ဖြိုးထားရ၏။ အမှုအခင်းဖြစ်ပွားသူ မရှိသောကြောင့်
တရားရုံးများကိုပိတ်ထားရ၏။ ထိုမင်းကြီးသည် ပန္တရသီ(ဘု-ရက်)
ဥပုသံနေ့တိုင်း ဥပုသံသီလဆောက်တည်၍ တိုင်းသူပြည်သားတို့အား
နှန်းရင်ပြင်တွင် စုရုံးစေ၍ နောင်တ(၁၀)မိုးမဖြစ်ရအောင် ကုသိုလ်တရား

မင်္ဂလာသင်တန်းပို့ချေချက်

၁၁၁

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

တို့၌ မမေ့မလျော့ကြစေရန် တိုက်တွန်းစကား ပြောကြားဆုံးမလေ့ရှိ၏။ တစ်လ J-ကြိမ် ဉာဝါဒ၊ ပေးတော်မူ၏။ လူများသည်အနသန် မင်းကြီး၏ ဉာဝါဒကြောင့် ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရကား နတ်ရွာသုဂ္ဂတိသို့ ရောက်ကြကုန်၏။

နားမား ဆယ်မျိုး

- ၁။ အချိန်ရှိခိုက် ငယ်စဉ်က ပညာမသင်ခဲ့မိလေခြင်း။
- ၂။ ဥစ္စာမစုစောင်းမိခဲ့လေခြင်း။
- ၃။ သူတစ်ပါး၏ အချစ်ကို ဖျက်ဆီးမိခဲ့လေခြင်း။
- ၄။ သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်မြေခဲ့လေခြင်း။
- ၅။ သူတစ်ပါးသားမယားကို ပြစ်မှားမိခဲ့လေခြင်း။
- ၆။ ဥစ္စာပစ္စည်းရှိလျက် မလှုံးမိခဲ့လေခြင်း။
- ၇။ ဆုံးမစကားကို နားမထောင်မိခဲ့လေခြင်း။
- ၈။ မိဘကို မလှပ်ကျွေးမိခဲ့လေခြင်း။
- ၉။ ပညာရှိထံနည်းခံ၍ မသင်ကြားမိခဲ့လေခြင်း။
- ၁၀။ မြတ်သောအကျင့်ကို မကျင့်မိခဲ့လေခြင်း။

(နှီးသန်ပါ၏၊ အနသနဗုဏ်)

၂၂။ ရီရာမပက်ပာ

ကေနိပါတ် တိတ္ထိရဇာတ်တော်၌ ခါ၊ မျာက်၊ ဆင် သတ္တဝါ သုံးဦးတို့ ညောင်ပင်တစ်ခုကို သက်သေပြု၍ ကြီးသူကို ငယ်သူက ရှိသေစတမ်းကျင့်ဝတ်ထား နေသွားပုံကို ဂါရဝမဂ်လာအဖြစ် သက် သေထူးအပ်၏။ အောက်ပါကဗျာကို ကျက်ထားပါ။

ရှုံးဝယ်သောခါ၊ တော့ဟောမသွှေ့၊
ပညာမြော်မြင်၊ ခါ၊ မျာက်၊ ဆင်တို့၊
ညောင်ပင်တစ်ခု၊ သက်သေပြု၏။

ထုတ္တိတွေးမှုသင်တန်း

၁၁၂၂

မခံလေသင်တန်းမြို့ချေချက်

ဂုဏ္ဍာရာ၊ ပစာယန၊ ကျင့်ကုန်ကြကြောင်း၊

လူမျှမတန်၊ တိရစ္ဆာန်လျက်၊

နတ်ဌာန်မှုပါ၊ ရောက်ကုန်ကြော်။

(မယဒဝ၊ ပုဒ်၆၈ ၁၃၆)

၂၃။ နီတိတော်ဂီဘာ

နိဝါတအမှုကိုပြုရှုံး အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အတုယူသင့်၏။
 တစ်ခါက အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် သက်နှုန်းဝတ်ပုံ မည်မညာဖြစ်၍
 နေဖူး၏၊ အနီးရှိ ခုနစ်နှစ်အရွယ် သာမဏေငယ်တစ်ပါးက “အရှင်
 ဘုရား သက်နှုန်းဝတ်ရုံပုံမည်မညာဖြစ်နေပါသည်”ဟု လျှောက်ထား
 လေ၏၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် သာမဏေငယ်၏ အကြော်ချက်ကို
 လိုက်နာသောအားဖြင့် သက်နှုန်းကို အချို့တကျ ပြန်ဝတ်၍ နိဝါတ
 အမှုကို ပြုလိုက်လေသည်၊ ပြန်ဝတ်ပြီးနောက် သာမဏေငယ်ထံသို့
 ပြန်လာပြီး လက်အပ်ချိလျက် “ဤအဲပြင်ဆင်ဝတ်ရုံလျှင် သာရွှေဖြစ်
 လောက်ပါပြီလား ဆရာ”ဟု နှုတ်ခွန်းဆက်လျက် သာမဏေအား
 ဆရာ၏ အရာ၏ ထားလေသည်။ “ငါ၏ အကျိုးကိုလိုလား၍ ဆုံးမ
 လာခဲ့သော် ခုနစ်နှစ်အရွယ် သာမဏေ၏ စကားကိုပင် ဦးခေါင်းဖြင့်
 ခံယူပါမည်”ဟု ကျူးရင့် တော်မူလေသည်။

(မြို့နှာ၊ ၃၀၂၊ ၁၊ ၄၁၊ ၁၁၄)

၂၄။ သန္တိတို့မီဘာ

ရှေးအခါက ဗာရာဏသီပြုည်မှ ပုလ္လားတစ်ယောက်သည်
 သမီးသုံးယောက်မွေးဖွားပြီးနောက် ကွယ်လွန်သေဆုံးရာ ရွှေဟာသီး
 ငှက်မျိုး၏ ဖြစ်လေ၏၊ သမီးသုံးယောက်နှင့် အနီးမှာ ပုလ္လားကြီး
 ကွယ်လွန်ပြီးနောက် သူတစ်ပါးအိမ်တွင် အခိုင်းအစောဝဖြင့် ဆင်းရဲ
 ကြီးစွာ နေရသည်ကို သိ၍ ရွှေဟာသီးငှက်သည် အိမ်သို့ရောက်လာ
 ပြီးလျှင် တစ်နေ့လျှင် ရွှေတောင်တစ်တောင်ကျ ပေးလေ၏။ ထို

မခိုလာသင်တန်းပြီးချွေးကျော်

၁၃၃

ယဉ်တျေးဆွဲသင်တန်း

မိသားစုလည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝလာလေ၏၊ အလိုကြီးသော ထိ
မိသားစုတို့သည် တစ်နေ့လျှင်ရွှေတောင် တစ်တောင်ကျပေးနေသည်
ကို မရောင့်ရနိုင်ဘဲ အမွှေးအတောင် အားလုံးကို နှစ်ယူပြီးလျှင် ရွှေ
ဟသာ့ငှက်ကို အကြောင်နာကောင်းမဲ့စွာ အိုးစရည်းတွင်ထည့်၍ ထား
လေ၏။ ထိုသူတို့၏ မတော်လောဘကြောင့် နှစ်ယူထားသော ရွှေ
တောင်တို့သည် ရွှေရောင်ကွယ်ပြီး ဗျိုင်းတောင်အလား အဖြူရောင်
အဆင်းသို့ ပြောင်းလဲကုန်လေ၏။ (အ၊ ၂၅၊ ၁၁၊ ၁၂၀။ ၁၃၁။ ၁၃၂။ ၁၃၃။)

ပြေား ကဏ္ဍအကျင်းမာရေး

တခါကည်အစ်ကိုခုစွမ်းယောက်တို့သည် လယ်ထွန်ရန်တော
သို့ သွားကြ၏။ အထွေးဆုံး ညီငယ်သည် လယ်အစွန်း၌ နားများကို
ကျောင်း၍နေစဉ် အတူပါလာသော ခွေးအိုတစ်ကောင်ကို ခြုံစပ်တွင်
ရှိသော စပါးကြီးမြေကာ ဖမ်း၍သား၏။ နားကျောင်းရာမှုလမ်း၍ မြင်
သော ညီငယ်က စပါးကြီးမြေကို ခုံတိရည်ဖြင့် ပုတ်ခတ်၍ ခွေးကို
လွှတ်စေ၏။ စပါးကြီးမြေသည် ခွေးကိုလွှတ်၍ လူကိုဖမ်းယူပြန်၏။
ခွေးသည် သူ့သခင်ကို မြေကာဖမ်းယူသောအခါ ထွက်မပြီးမူ၍ ယာဂါ
အိုးပေါ်၍တင်ထားသော ဓားကိုနှုတ်သီးဖြင့်ကိုက်ချိပြီး မြေပတ်ခံရ
သောညီငယ်၏ အနီးတွင် ချထားပေးလေ၏။ ခွေး၏လူပ်ရားပုံကို
တွေ့မြင်ရသော နောင်တော်များ က ညီငယ်ရှိရာသို့ ပြီးလာကြပြီး
စပါးကြီးမြေကို ဓားဖြင့်ခုံတိသတ် လိုက်သောကြောင့် ညီငယ်လည်း
အသက်ချမ်းသာရာ ရသွားလေ၏။ ဤဝါဘ္မားရွေးနှင့်လူတို့ အပြန်
အလုန်ကျေးဇူးသီတတ်ပုံကို သင်ခန်းစာ ယူသင့်၏။ (သ၊ ၄၅၊ ၂၂၊ ၂၅၊
၂၇၃။ ခုံတိယသီကိုလသုတ်) မြန်မာရာဝဝင်မှ ကျေးဇူးသီသော
ခေါင်ညီနှင့် သခံဗောဓိမင်းဝတ္ထားကိုလည်း သာကေ ထုတ်နိုင်၏။

ယဉ်ကျေမှုသင်တန်း

မင်္ဂလာသင်တန်းပို့ချွဲချွဲ

၂၆။ ရရှိခြင်း၊ အမြတ်ဆင့်မြတ်ဆင့်

ဥလ္လာကောလိကလ္လာအရပ်၌နေသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
သည် ဒီပါမာဏက မဟာအသယမထေရ် တရားဟောလိမှုမည်ဆို
သော သတင်းကိုကြား၍ နိုင့်အရွယ် သူငယ်ကိုဖွေလျက် ငါးယူနော
ဝေးသော အရပ်မှုလာ၍တရားနား၏၊ နှုနိုင်းတွင် ရင်သွေးယောကို
မြော်သိပ်၍ ရပ်လျက်တရားနား၏၊ နှုတရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ပြီး၍
အဘယ်မထေရ် က ညုပိုင်းဆက်၍ဟောရာ ညလုံးပေါ်က်အောင်
တရားကိုနာယူ၏၊ အရှင်တက်ခြင်း၊ တရားပြီးဆုံးခြင်း၊ သိတင်း
သည်မ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် တစ်ပြိုင်နှုန်းသာလျှင်
ဖြစ်၏။

(တိတအဖို့ပို့အငွေထား ပွဲမော်၊ ထိန္တန်ဖို့)

၂၇။ ခန္ဓိမြတ်ဆင့်

ရှေးအခါက သိကြားမင်းနှင့်အသူရာတို့ မကြာခဏစစ်ဖြစ်
လေ့ရှိရာ တခါသော် သိကြားမင်း၏စစ်သည်တို့က အောင်နှင့်၍
ဝေပစိတ္တိအသူရာကို ဇွဲ့ဝင်ဖွဲ့ ဖမ်းဆီး၍ သိကြားမင်းတံ့ခေါ်လာ၏။
ဝေပစိတ္တိ အသူရာက အမျိုးမျိုးဆဲရေးတိုင်းတွာသော်လည်း သိကြား
မင်းက မည်သို့မျှပြန်မလုပ်ဘဲ သည်းခံ၍နော်၏။ မာတလိန်တား
က “အရှင်သိကြားမင်း မကြာက်၍သည်းခံရသလော၊ ခွန်အားနည်း၍
သည်းခံရသလော”ဟု မခံချင်အောင် ဆွမ်းမေးလေ၏။ သိကြားမင်း
က “အကျိုးအားလုံးတွင် သည်းခံခြင်းထက် လွန်သောအကျိုးမရှိနိုင်၊
အားကြီးသူက အားမဲ့ သူအပေါ် သည်းခံခြင်းမျိုးကို အမြတ်ဆုံးဟူ၍
ဆိုရကြောင်း” ရှင်းပြမှ မာတလိသည် သူ၏ဆရာ သိကြားမင်း၏
သည်းခံမှုခန္ဓိဂုဏ်ကို ပို၍ လေးစားသွားလေသည်။

(သတ္တသုတေသန)

မင်းလာသုတေသနီးပို့ချုချု၏

၁၁၅

ယဉ်တွေ့ခြုံသုတေသနီး

၂၈။ အသာဝတီသပ္ပါယာမ်းကြာ

ရှေးအခါက ဗာရာဏာသီ ရှင်ဘုရင်တစ်ပါး၌ ဆိုခုံးမရန်ခက်
သော ခုဋ္ဌကုမာရု အမည်ရှိ သားတစ်ယောက်တွန်းကား၏။ ဖခံ
ဘုရင်ကြီးက သားဖြစ်သူကိုခေါ်၍ ဥယျာဉ်၌နေသော ဆရာ ရသူတဲ့
အပ်နှုပြီး အပြောအဆိုကြမ်းတမ်းခက်မာသော သူ၏ သားကို လိမ္မာ
အောင် ဆုံးမပေးပါရန်အပ်နှုထားခဲ့၏။ ဆရာရသောသည် မင်းသား
ငယ်ကို ဥယျာဉ်ထဲသို့ခေါ်သွားပြီး တမာပင်ငယ်တစ်ပင်ကို တွေ့သည်
တွင်နှတ်၍ အမြည်းခိုင်းလေ၏။ မင်းသားသည် တမာရွက်ကိုပါး၍
ခါးလှုသောကြောင့် ထိုဟုဆိုကာ ထွေးလေ၏။ တမာပင်ငယ်ကိုလည်း
နှတ်ချေပစ် လေ၏။

ဆရာရသောက “မင်းသား ဤသစ်ပင်သည်ငယ်ငယ်ကလေး
ဖြစ်ပါလျက် ဤမျှခါးသေး၏၊ ကြီးသောအခါမည်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်
နည်း”ဟု ဆိုကာ သင်မင်းသားသည် တမာပင်ကိုနှတ်၍ချေပစ် ၏။
“သင်သည်လည်း ယခင်ယ်စဉ်ကပင် ဤမျှရန်ရင်းကမ်းကြုတ်ဘိ၏၊
ကြီးသောအခါ မည်သို့ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု တိုင်းသူ့ပြည်သားတို့က
ဆို၍ သင့်ကို တိုင်းပြည်မှန်င်းထုတ်သော် မခက်ပါလော်။ ထိုကြောင့်
အရာရာကိုသည်းခံ၍ ပြုည်သူတို့အပေါ် ချုစ်ခင်စိတ်ထားပါ၊
သူတစ်ပါး ဆုံးမသည်ကိုနာလွယ်ပါ”ဟုဆုံးမ၏။ မင်းသားငယ်လည်း
ဆရာရသေး၏ ဆုံးမစကားကိုနားထောင်၍ အမှုအရာများ သိမ်မွေးည့်
ပြီးလျင် ဖင်ကွယ်လွန်သော် ဘုရင်ဖြစ်လာ၏။ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်
လုံး၏ ချုစ်ခင်မှုကို ခံရ၏။ (ကန်ပါတ်၊ ကေပဏ္ဏ၏)

၂၉။ သပ္ပါယာနည်သပ္ပါယာမ်းကြာ

အရှင်သာရိပုတ္တ၏အလောင်း ဥပတီသုသည် အသာဒိ
မထောင် ကို ဖူးမြော်ရပြီး ဂါထာတစ်ပုဒ်ကြားနာရရှုဖြင့် သောတာဖန်/

ယဉ်တွေ့မှုသင်တန်း **မြတ်သူ၏** **မန်လာသင်တန်းပို့ဆျေတ်**
 တည်သွားခြင်း၊ အသောကမင်းတရားကြီးသည် နိဗ္ဗာဓာဓာသာမဏေ
 ကိုဖူးတွေ့ရပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာမင်းတရားဖြစ်လာခြင်း၊ အနော်ရထာ
 မင်းကြီးသည် ရင်အရဟံ၏ သိမ်မွေ့သောအမူအရာကိုကြည်ညိုပြီး
 သာသနာပြုမင်းဖြစ်လာခြင်း စသည်တို့မှာ သုမဏာနှုန္တသုန်မဂ်လာ
 ၏သာဓကတိုပင် ဖြစ်သည်။

၃၀။ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂ္ဗာဂ

မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ဇွဲတဝန်ကျောင်းတော်၌
 သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်အခါက တေားဒေသပုဂ္ဂန္တားကြီး၏သား
 ဖြစ်သော သုဘလုလင်ရောက်လာပြီး “အမိုးယုတ်, မြတ်” စသည်
 ဖြစ်ရခြင်း၏အကြောင်း ပြသုနာတစ်ဆယ့်လေးရပ်ကို ဆွေးနွေး
 မေးမြန်းရာ မြတ်စွာဘုရားက ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့သည်၊ ဆွေးနွေး
 အပြီး သုဘလုလင် တရားရသွားသည်။ ပြသုနာတစ်ဆယ့်လေးရပ်
 ၏အကြောင်းအကျိုးများကို ကျင့်ဝတ်ပိုင်းကလွှာတွင် ဖော်ပြထား
 ပါသည်။

၃၁။ ဓရပါစ္မပ်ဂ

သာလွန်မင်းတရားကြီးသည် တိုင်းသူပြည်သားတို့ စည်းကမ်း
 မဲ့ သုံးဖြိန်းခြင်းကို ပြင်းထန်စွာတားမြစ်သည့်အပြင် အီမိတိုင်း၊ အီမိ
 တိုင်း ထမင်းတစ်ကြိမ်ချက်တိုင်း ဆန်လက်တစ်ဆုပ်ကျစီ စုဆောင်း
 သိမ့်မြို့၏ ဈေးတာရေးစနစ်ကို ကျင့်သုံးစေသည်။ တစ်လစွဲသော်
 ဆန်အားလုံးကို သိမ်းဆည်းပြီး မဏ္ဍာပ်တိုး၍ ပြည်သူအများ စပေါင်း
 ကာ မရှိဆင်းရသွားများအား ဝင့်ပေးကမ်းစေလေသည်၊ တိုစနစ်အပြင်
 တစ်နေ့တာ ရှာဖွေရရှိ သော ပစ္စည်းများထဲမှ -
 ၁။ အုပ်ချုပ်သူ(အစိုးရ)အတွက် တစ်ပုံ၊
 ၂။ သာသနာရေးအတွက် တစ်ပုံ၊

မဂ္ဂံဆေသင်တန်းမြို့ချောက်

၁၃၄

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

- ၃။ တိုင်းရေးပြည်မှုအတွက် တစ်ပုံ၊
 ၄။ သာရေးနာရေးအတွက် တစ်ပုံ၊
 ၅။ မိသားစအတွက် တစ်ပုံ။

ဤသို့ ၅-ပုံ ၅-စွဲပေပြီးမှ ပို့ဆုံးသည်ကို သုံးစွဲကြရမည်ဟု ချောက်သောရေးစနစ်ကို ကျင့်သုံးစေလေသည်။ ထိုစနစ်ကြောင့် သာလွန်မင်းတရားကြီးလက်ထက်တွင် တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံး တိုးတက်ကြီးဖြားချမ်းသာကြလေသည်။

သာလွန်မင်းတရားကြီးသည် ထမင်းရည်ကို မြှေကြီးပေါ်သို့ သွန်ပစ်သော မိန်းမတစ်ဦးကို ကြိမ်းကဲ ၃-ချက်ရိုက်၍ဆုံးမခြင်း၊ ထမင်းကြမ်းခဲကို အလာဟသုသွန်ပစ်သော အမတ်ကြီးကို ရာထူးမှချ ခြင်း၊ အဝတ်ကောင်းများဝတ်၍ နှစ်းတော်နဲ့ရုံကိုမြှိပြီး ပစ္စလက္ခဏာတိုင် သော သမီးတော်ကို ရေဒဏ်သဲဒဏ်ပေး၍ ဆုံးမခြင်း စသည်ဖြင့် တပေါစမက်းလာကို ကျင့်သုံးစေသည်မှာ အတုယူဖွယ် ကောင်းလှပေ သည်။

၂၂။ မြှေပြေဆောင်ရေး

ရာဇ်ဟ်ပြည် ကပိုလသငွေး၏သား ပို့ပွဲလိန့် သာကလပြည် ကောလိယသငွေး၏သမီး မယ်ဘဒ္ဒိတို့ကို J-ဖက်သောမိဘတို့က လက်ထပ်ထိမ်းမြှားပေးစားကြသော်လည်း ကာမရက်အယုတ်သာတော် ဖြင့်ပေါင်းသင်းခြင်းမပြုပဲ မောင်နှမအရင်းကဲသို့ ကျင့်ကြိနေထိုင်ကြ ပါသည်။ မိဘ J-ပါးကွယ်လွန်သော် စည်းစိမ်္မာစွာကို စွန်း၍ ပို့ပွဲလိက လက်ယာလမ်း မယ်ဘဒ္ဒိက လက်ဝဲလမ်းအတိုင်း လိုက်၍ တော့ထွက်ပြီး ဘုရားရှင်အထို့ ရဟန်းပြုကြလေသည်။ ပို့ပွဲလိသည် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနတော်၌ အရှင်မဟာ ကသာပ ဟူသော

ယဉ်ကျေးမှုပါတီ၏

၁၂၀။

မင်္ဂလာသင်တန်းပြုချေချက်

အမည်ဖြင့် ထင်ရား၏ ပထမသံကိုနာဂိုလ်းစီးပြီး တင်သွားတော်မူ
လေသည်။ (တသေဆုတ်)

၃၃။ အရှင်ယပဗ္ဗာနာဒေသပန်ဂီးပာ

၃၄။ နိမ္မာနာယပဗ္ဗာရှင်ယပ်ဂီးပာ

ပွဲဝင်ရှိအစ သုဘေးပရိပိုမ်းအဆုံး ကျေတ်တမ်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး
တို့သည် အရှင်ယပဗ္ဗာနာဒေသပန် နိမ္မာနာယပဗ္ဗာရှိရှင်ယပ်ဂီးပာ
တို့၏ သာဓကများပင်ဖြစ်ပေသည်။

၃၅။ နာများပါးပီးပာ

ဗာရာဏာသီပြည်မှ မူဆိုးတစ်ယောက်သည် တောမှ ကျေးညီး
နောင် နှစ်ကောင်ကိုဖမ်းယူ၍ စနစ္တယမင်းအား ဆက်သွေ်။ ရွှေချိုင်း
ဖြင့် ပြုစထားရာ တစ်နှစ်းတော်လုံးက ကျေးချင်မွေးချင်ရှိ၍ လာသ်
လာသာ ပေါများလျက်ရှိ၏၊ မကြာမီ အခြားမူဆိုးတစ်ယောက်က
မောက်ညီကြီး တစ်ကောင်ကို ဘုရင့်အားဆက်သပြန်ရာ နှစ်းတွင်းရှိ
လူများက မောက်ညီကြီးကို စိုင်းအုပြီး ကျေးကြမွေးကြပြန်၏။
ကျေးညီနောင်မှာ ယခင်လို ကျေးသူမပေါ်တော့ပဲ နည်းသွားပြန်၏။
ညီငယ်ကျေးသားက စိတ်အားငယ်ပြီး တောသို့ပြန်ရန်ပြောရာ အကို
ဖြစ်သူကျေးသားက “ညီလေး စိတ်အားမငယ်နှင့် လာသ်ရဲ့ မရာ ဇွဲရဲ့
နည်း၊ များ၊ ချီးမွမ်း၊ ကဲ့ရဲ့၊ ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲဆိုသော လောကာခံမှာ
အမြှေမရှိနိုင်ပါ၊ စောင့်ကြည့်ပါဦး၊ သည်းခံနေပါ”ဟု အားပေးစကား
ပြောကြား၏။ များမကြာမီ လာလာသမျှ ကလေးငယ်များကို
ချောက်လှန့်သောကြောင့် ကလေးများကြောင့်လန့်သည့်အတွက်
မောက်ကြီးကို တောသို့နှင့်ထုတ်လိုက်လေ၏။ ကျေးသား ညီနောင်မှာ
ယခင်အတိုင်း ကျေးသူမွေးသူ ပေါများပြန်လေ၏။

(ဓာတ်နှင့်ပါတ်၊ ကျေးသား၊ ၆၁၊ ၆၂)။

ဓမ္မပဒေသနိုင်ရှုံး

ယဉ်တွေးမှုသင်တော်

၃၆။ အာဘာဂျာဂီရိပာ

ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည် မတရားလာဘာစားသူ
ကုန်းသမားတို့၏စကားကိုယုံချုံ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်း ဗန္ဓုလ
စစ်သူကြီးနှင့်တကွ သား ၃၂-ယောက်ကိုပါ အမိန့်ပေး၍ သတ်စေ၏၊
သေဆုံးကြောင်းစာချွန်တော်ကို စစ်သူကြီးကတော်ထဲ ပို့စေ၏၊
စစ်သူကြီးကတော်မလွှားကာသည် ပူဇွဲးသောအရိပ်အရောင်ကိုမပြုဘဲ
စာချွန်တော်ကို မိမိ ၅၀ခါးပိုက်ထဲ၌ထည့်ထား၍ ဟန်မပျက် အလုပ်ကို
လုပ်မြှုလုပ်လေ၏။ ထိနေ့တွင် သံယာတော်များကို ဆွမ်းကပ်ရာ
ထောပတ်ဒိုးများ ကွဲကုန်၍ အရှင်သာရိပ္ပတ္တရာက “ပျက်စီးတတ်သော
သောာဖြစ်၍” တွေးတောုပူပင်စရာ မလို “ဟု မိန့်ကြား၏။

ထိုအခါ မလွှားကာက မိမိ၏ခါးပိုက်ထဲမှ စာချွန်တော်ကို
ထုတ်ပြ၍ တပည့်တော်၏ ခင်ပွန်းနှင့် သား ၃၂-ယောက် အသတ်ခံရ
သည်ကိုပင် လူနှေ့မပျက် သောကမစွက် နေနိုင်ပါသေးသည်။ ဤ
ထောပတ်ဒိုး ကလေးကွဲတာလောက်တော့ တွေးတောုပူပန်စရာ မလို
ပါဘုရား”ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

(ဓမ္မပဒေ ၄၁၊ ၈၁၊ ပုဂ္ဂဝါ၊ ၂၂၄)

၃၇။ ဓမ္မပဒေဂီရိပာ

တောာကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်သော သမီဒ္ဒါမထောရ်သည်
ကျောင်း၏ အနီး တပေါဒမည်သော ရေပူစမ်း၌ ရေဆင်းချိုးရာ သမီဒ္ဒါ
၏ ရုပနိကာယ်ကို တပ်မက်၍ ရှုအိုင်စောင့်နတ်သမီးက ကာမရဏ်
ဖြင့် သွေးဆောင်ဖျားယောင်း၏။ သမီဒ္ဒါက လက်မခံ၍ ဖျားယောင်း
မရမန်းသီသောအခါ တောင်းပန်ရှာ၏။ သမီဒ္ဒါရော နတ်သမီးပါ
ဘုရားထံသို့ သွားကြရာ မြတ်စွာဘုရားက တရားဟော၍ နောက်

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၁၄၀

မင်္ဂလာသင်တန်းပို့ချောက်

နောင်တွင် အစွန်း ၂-ပါးမလွတ်သောကိစ္စကို မပြုတော့ပါဟု နတ်
သမီးကဝန်ခံပြီး ကန်တော့၍ပြန်သွားလေ၏။

(ဒေဝဏသံယုတ်၊ သမီးသံနှင့် ဒုတန်ပါတ်၊ သမီးဇာတ်)

ရာ၏ အဓမ္မမင်္ဂလာ

သာဝတ္ထိပြည်မှ တိသုဓည်သော သူဌေးသားတစ်ယောက်
သူည် ကုဋ္ဌလေးဆယ်သော၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို စွန်းပယ်၍
သာသနာဘောင်၍ ရဟန်းပြုပြီး တောကျောင်း၌နေထိုင်လေ၏၊ ညီ၏
မယား (ယော်မ)ဖြစ်သူက တိသုရဟန်း လူပြန်ထွက်ခဲ့သော ရှိပစ္စည်း
တစ်ဝက် ခွဲပေးရမည်စိုး၍ လူဆိုးများကိုစေလွှတ်ပြီး တိသုရဟန်း
ကြီးကို အသတ် ခိုင်းလေ၏။ လူဆိုးများကဖမ်းဆီးသောအခါ တစ်ညာ
တာ တရားအားထဲ စွန်းပေးပါ ရန်းပန်းကြား၏၊ လူဆိုးများ
မယုံကြည်မည်စိုး၍ မိမိ၏ပေါင် ၂-ဖက်ကို ကျောက်တုံးဖြင့်ရှိက်ချိုး၍
ဝေအနာကို ရှုံးမှတ်လေ၏။ အရှင်းမတက်မီရဟန္တာဖြစ်လေ၏။
အောက်ဖူး ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်လေ၏။

“ဒါယကာတို့ ခြေ ၂-ချောင်းကို ရှိက်ချိုး၍ သင်တို့အား
ငါသည် သက်သေထူး၍ သိစေခဲ့၏၊ ရာကန့်တကွ သေရခြင်းကို ငါ
စက်ဆုပ်ပြီးရွှေ၏၊ ရှုက်လည်းရှုက်ပါ၏၊ ဤအကြံဖြစ်ပေါ်၍ ငါသည်
ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ဝိယသနာရှုံးများခဲ့ပါပြီ၊ အရှင်းမတက်မီ အရဟတ္ထာ
ဖိုလ် သို့ရောက်ပါပြီ”

‘ဤသို့အားဖြင့် တိသုရဟန်းသည် ဖစ္စည်းမက်၍သေကြောင်း
ကြသော ယော်မဆိုး၏ ဘားရှိန်းမှ လွှတ်ကင်းသည့်အပြင် သံသရာတစ်
လျောက်လုံး တွေ့ကြုံရမည် ဒုဂိုလ်တိဘားဆိုးကြီးမှလည်း လုံးဝကုန်စင်
ကင်းလွှတ်ခဲ့ပါပြီ။’

(ဒါ ၆၂၊ ၂၂၊ ၃၁၊ ၃၃)

မင်္ဂလာသင်တန်းပို့ချေချက်

၁၄၁

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

မှတ်ချက် ။ ၃၀- ဤမစ်ဟဝတ္ထဲများတိ သင်တန်းသားများအား အရေးခြားငါးရှုန်မလိုပါ၊ သင်တန်းသားများခိုင်ဝင်မေးအောင် သင်တန်းသရာက သာဓကအဖြစ် ပြောပြန် ပြခိုပါသည်။ ဤဝတ္ထဲများအဖြင့် စာဝင်ဟပြစ်ရပ်များ စမွှေသတ် ဝတ္ထဲများနှင့် မျက်များတိအပြစ်အပျက်များကိုလည်း သတ်ဆိုင်ရမစ်လာနှင့်ညီ၍ ဤ ပြေားရန်လိုပါသည်။ အသိနှင့်ရသော သင်တန်းသားများ တိယိုတိုင် ဤဝတ္ထဲများကို လေ့ကောက်ရှုလပါလိမ့်မည်။

တေဇ္ဂါး (၅)

လျှော့ကျိုးဝတီပေါင်တန္ဒါးဖို့ချွဲချက်
လျှော့မှုတွေ့ဝါရာ ကျိုးဝတီအျေား

အလေးဘမြတ်ပြရမည် အရပ် ခြားစုက်နှံ

အရှေ့၊ မိဘ၊ တောင်မှ ဆရာ၊ နောက်မှာ မယား၊ မြောက်ကား၊
မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေ ကျွန်မှတ်၊ ထက်ရပ် သံလား၊ မှတ်သားပါ၊
ခြောက်ဖြာတံခါးပေါက်။

သာမဏီကျိုးဝတ် ပါးပါး

၁။ ကျွေးမွေးမပျက်။	၂။ ဆောင်ရွက်စိမ့်။
၃။ မွေခံထိုက်စေး။	၄။ လှူမျှဝေ၍။
၅။ စောင့်လေမြို့းနယ်။	

ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျိုးဖွယ် သားတို့တာ (ကျိုးဖွယ်သမီးတို့တာ)။

စိုးကျိုးဝတ် ပါးပါး

၁။ မကောင်းမြစ်တာ။	၂။ ကောင်းရာညွှန်လတ်။
၃။ အတတ် သင်စေး။	၄။ ပေးဝေနှီးရင်း။
၅။ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်။	
ဝတ်ငါးအင်း၊ ဖခင်မယ်တို့တာ။	

ထပ်ကျိုးဝတ် ပါးပါး

၁။ ညီညာထွေ(လာမူကြံ့ဆီး)။
၂။ ဆုံးမနာယူ။

ဓမ္မတ္ထိဝတီယိုယ် ၆၁၃၃
 ၂-၄။ ထနိုးလုပ်ကျေး(အတူနေ, အနိုးနေ၍ လုပ်ကျေးခြင်း)
 ၅။ သင်ထွေးအံရှတ်
 တပည့်ဝတ်၊ မချုတ်ငါးခုသာ။

ဆရာတ္ထိဝတီ ပါဒါး

၁။ အတတ်လည်းသင်။	၂။ ပဲပြင်ဆုံးမာ။
၃။ သိပ္ပါမရန်။	၄။ ဘေးရန်ဆီးကာာ။
၅။ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့၊ ကျင့်ဖို့ ဝတ်ငါးဖြာ။	

တင်တ္ထိဝတီ ပါဒါး

၁။ မထိမဲ့ကင်း။	၂။ အပ်နှင်းဥစ္စာ။
၃။ မိဇ္ဈာမမှား။	၄။ ဝတ်စားဆင်ယင်။
၅။ မြတ်နီးကြင် ငါးအင် လင်ကျင့်ရာ။	

ဓယားတ္ထိဝတီ ပါဒါး

၁။ အိမ်တွင်းမှုလုပ်။	၂။ သမီးထုပ်သေချာာ။
၃။ မိဇ္ဈာကြိုးရောင်း။	၄။ လျှော်အောင်ဖြန်ချိုး။
၅။ ပျင်းစိမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ အိမ်သူ ကျင့်အပ်စွာ။	

မိတ်ဆွဲတ္ထိဝတီ ပါဒါး

၁။ ပေးကမ်းချီးမြှင့်။	၂။ ကိုယ်နှင့်ယဉ်ထား။
၃။ စီးပွားဆောင်ရွက်။	၄။ နှုတ်မြှုက်ချိုးသာာ။
၅။ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေး၊ ကျင့်လေ မိတ်သဟာာ။	

ယဉ်တျေးမူသင်တန်း

၁၄၄ လျှောင့်ဝတီသင်တန်းပို့ချွဲ
အလုပ်ရှင်(ဘရှင်)ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

၁။ ဝစ္စာကျေးမွေး

၂။ ပြုရေးစီရင်၊

၃။ နာလျှင်ကုစွေ

၄။ ငုတေရသာ၊

၅။ အခါကိုလွတ်၊

အလုပ်ရှင်ဝတ်၊ မချွဲတဲ့ခုသာ။

အလုပ်ယမာ(ဘရှင်)ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

၁။ အိပ်သော် နောက်ကျာ၊

၂။ ထသော်ကား ရှေး၊

၃။ ပေးမှ ယူအပ်၊

၄။ နောင်ရွက်၊

၅။ ကျေးဇူးမြှုက်၊

ငါးချက် လုပ်သားဝတ်။

ဒီယကျင့်ဝတ် ငါးပါး

၁။ မေတ္တာစိတ်သက်၊

၂။ ဆောင်ရွက်ချစ်ခင်၊

၃။ ခင်မင် နှုတ်ချို့။

၄။ လိုလျှင် ဖိတ်ထား၊

၅။ တတ်အားလွှာစွေ၊

ဝတ်ငါးထွေ၊ ပြုလေဒါယကာ။

ရုတန်းကျင့်ဝတ် နှောက်ပါး

၁။ မကောင်းမြစ်ထား၊

၂။ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊

၃။ အသစ် ဟောကျိုး၊

၄။ နာဖူးထပ်မံ၊

၅။ နတ်ထံတင်ရာ၊

၆။ မေတ္တာလည်းမြှုံး၊

ရဟန်းမှူး၊ ခြောက်ခု လွန်သေချာ။

လျှော့နိုဝင်ဘာနှင့်မြို့ချွေးကျော်

၁၁၁၅

ယဉ်တော်မြို့သို့

ဘဝါတရား ပေါ်ပါး

၁။ ဆန္ဒဘဂတီ = ချစ်သောကြောင့် (မျက်နှာလိုက်၍) မတရားပြုခင်း။

၂။ ဒေါသဘဂတီ = မှန်းသောကြောင့် မတရားပြုခင်း။

၃။ မောဟဘဂတီ = မသိသောကြောင့် မတရားပြုခင်း။

၄။ ဘယာဂတီ = ကြောက်သောကြောင့် မတရားပြုခင်း။

ဤတရားလေးပါးလိုက်စားလျှင် လဆုတ် ပက္ခလလို ဆုတ် ယုတ်မည်၊ ရှောင်ရားလျှင် လဆန်းပက္ခလလိုတစ်နှုန်းတစ်ခြား ထွန်းလင်း တောက်ပမည်။

▶ ချစ်၊ မှန်း၊ ကြောက်ထွေ၊ တွေဝေသောအား၊ လွန်ကျူးမှားသော်၊ မပွားလရောင် ဆုတ်ယောင်သော်။

▶ ချစ်၊ မှန်း၊ ကြောက်ထွေ၊ တွေဝေသောအား၊ မလွန်ပြားသော်၊ တိုးပွားလရောင် ပြည့်ယောင်သော်။

ဥ္ဓာပ္ပာနှင့် ပြောပါး

၁။ သေစာသောက်စား

၂။ လမ်းသွားခါမဲ့

၃။ ရူး သဘင်း

၄။ ပျော်စွင်အန်လောင်း

၅။ မကောင်းမိတ်ဖျင်း

၆။ ပျင်းပိုခင်းကား

၇။ ပျက်ကြောင်းတည်း။

အရှင်သောက်ခြင်းအပြစ် ပြောပါး

၈။ ဥစ္စာယုတ်ခြင်း

၂။ ငြင်းခံမွားစွာ

၉။ ရောဂါတ္ထ ပြော

၄။ ကျော်စောမဲ့တုံး

၁၀။ မလုံအကိုး

၆။ ပညာနည်းရား

၁၁။ မြောက်ပါး၊ သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

သုဒ္ဓဝင်ဘုရားတန်း

၁၁၄၆

လူကျင့်ဝတီယင်တန်းမြို့ချေချက်
အိန္ဒိမ္မားပေါ်အပြစ် ဗြောက်ပါး

၁၂၂၂။ ကိုယ့်သားမယား၊ ၃။ တစ်ခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရောင်း၊

၄။ မကောင်းအရာ၊ ချွဲရှာလေအပ်၊

၅။ ယိုးစွဲပြုရောက်မှာ၊ ၆။ ဆင်းရုစ္ဟာ၊

ခြောက်ခုခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

ဦးမျှေးပြုးအပြစ် ဗြောက်ပါး

၁။ ကခြင်းတစ်လီ၊ ၂။ သီခြင်းတစ်သီး၊

၃။ မူတ်တီးတစ်သင်း၊ ၄။ ပြန်ဖျင်းတစ်အပ်၊

၅။ လက်ခုပ်တစ်တည်း၊ ၆။ အိုးစည်းတစ်ဖြာ၊ ရှိရာရာဟု၊

ဥစ္စာ ပျက်မှာ၊ ဤခြောက်ခကား၊ ကြည့်ရသာင်အပြစ်တည်း။

မှတ်ချက်။။ ကျွဲ့၊ သီချင်းဆိုပွဲ၊ တီးမှတ်ပွဲ၊ အကျိုးဖျိုးသော ဓဏေးရိုင်း၊ လက်ခုပ်တီးဖွဲ့၊

အိုးညီးတိုး၊ သွားပါများလျှင် စုသိမ်းလေး၊ လို့မျှေးရေးများ လစ်ဟင်း၊
ခုံးရှုံးတတ်လေသည်။

ထောင်းကေားပြုးအပြစ် ဗြောက်ပါး

၁။ နိုင်သူရန်ပွား၊ ၂။ ရှုံးသားစိုးရိုမ်း၊

၃။ စည်းစိမ်လျောာပါး၊ ၄။ တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သော

၅။ မိတ်ခွေနှိပ်ဆို၊ ၆။ မလို့ထိမ်းမြား၊

ဤခြောက်ပါး၊ လောင်းကစားမှာ အပြစ်တည်း။

အပေါင်းအသင်းမကောင်းပြုးအပြစ် ဗြောက်ပါး

၁။ ကြွေအန်ကြွေးထား၊ ၂။ မိန်းမကြွေးထွေး၊

၃။ သေစာကြွေးမှာ၊ ၄။ အတူပြုဌား၊ လူညွှန်စားတစ်ဖောက်၊

၅။ မျက်မောက်လုညွှန်ချက်၊ ၆။ နိုင်ထက်လုယူ၊

လျှော့ငိုဝင်တန်းပြုချွေ၏ ၁၄၅ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း
ဤသူ ခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်၊ ပျက်ပြား၊ မိတ်ဆွေအပြစ်
တည်း။

ပျော်မြို့သွေးပြု၏ ပြောက်ပါး

၁။ အချမ်းပြည့်ရန်။	J ။ အလွန်ပူနိုး။
၂။ မိုးချုပ်လှမော့။	၄။ စောလွန်းလှယောင်။
၅။ ဆာလောင်ဖြင်းလှ။	
၆။ ဝမ်းဝလွန်ထွေ၊ နေကဗ္ဗ္ဗာ၊ မဖွားရာသည်။	
ခြောက်ဖြာ ပျင်းသူ အပြစ်တည်း။	

မိတ်ဆွေတဲ့ လေးယောက်

- ▶ ယူမိတ် နှုတ်မိတ်၊ ချစ်ယောင်မိတ်၊ ယုတ်မိတ် မိတ်တူလေး။
- ▶ ရန်သူ မိတ်ဆွေ၊ ဤလေးထွေ၊ ရှောင်လေကင်း၍ ဝေး။
- ၁။ အယူသာရှိ၍ အပေးမရှိသော မိတ်ဆွေတူ၊
(အညွှန်တူဟု မိတ်တူ)။
- J ။ နှုတ်သာပါ၍ လက်မပါသော မိတ်ဆွေတူ
(ဝစီပရမ မိတ်တူ)။
- ၂။ ရှေ့တွင်သာ အကောင်းပြာသော မိတ်ဆွေတူ
(အနုပိယဘာကို မိတ်တူ)။
- ၄။ ယုတ်မှုမှုတွင် အဖော်ညီသော မိတ်ဆွေတူ
(အပါယသဟာယ မိတ်တူ)။

အညွှန်တူမိတ်တဲ့ လေးယောက်(နှီးမဟုတ်) အရှိ လေးပါး

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊ များ
စွာလိုရှိ၊ သေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလှာတံ့သို့၊ မိမိအကျိုးငှာ၊ မို့လာပေါင်း
ယူ၍၊ လေးယောက်စဉ်ကား၊ အညွှန်တူဟာရတည်း။

ယဉ်တူးမှုသင်တန်း

၁၁၄

လူတူးင့်ဝတ်သင်တန်းမြို့ချွေချက်

၁။ အယူသာရှိ၍ အပေးမရှိသူ (မရှိခြင်း)။

၂။ နည်းနည်းပေးပြီး များများရလိုသူ (ရလိုခြင်း)။

၃။ ဘေးရန်ကြံမှ လုပ်ကိုင်ပေးသူ (လုပ်ကိုင်ပေးခြင်း)။

၄။ ကိုယ်ကိုးင့်၍ ပေါင်းသူ (ပေါင်းခြင်း)။

ဝိုပရဓ မိတ်တဲ လေးယောက်(သို့မဟုတ်) အရှိ လေးပါး

ရှေ့ဖြင့်စွေစပ်၊ တထပ်နောက်မြို့း၊ ချည်းနှီးသူ့ဟို၊ ပေးလို စဟန်၊ ပစ္စာဖွာန်မှာ၊ ပြဿန်ပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား၊ မှတ်သားဝစ် ပရမတည်း။

၅။ လွန်ပြီးသားကိုပြော၍ လောကွတ်ပြုသူ (ပြုခြင်း)။

၆။ အနာဂတ်ကိုပြော၍ လောကွတ်ပြုသူ (ပြုခြင်း)။

၇။ ပစ္စာည်းမပါ ဗလာချည်းနှီးဖြင့် လောကွတ်ပြုသူ (ပြုခြင်း)။

၈။ လောလောဆယ်ပျက်စီးမှုကို အကြောင်းပြုသူ (ပြုခြင်း)။

ဒနပိယဘဏ် မိတ်တဲ လေးယောက်(သို့မဟုတ်) အရှိ လေးပါး

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျင်၊ စင်ခြင်မရှာ၊ ခွင့်ပြုသည် ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွမ်းကွယ်လျင်၊ ကဲ့ရဲ့မြင်သည်၊ လေးအင် ပိယဘာဏ်တည်း။

၉။ မကောင်းရာကို ခွင့်ပြုသူ (ခွင့်ပြုခြင်း)။

၁၀။ ကောင်းရာကိုလည်း ခွင့်ပြုသူ (ခွင့်ပြုခြင်း)။

၁၁။ ရှေ့တွင်သာချီးမွမ်းသူ (ချီးမွမ်းခြင်း)။

၁၂။ ကွယ်ရှုံး ကဲ့ရဲ့သူ (ကဲ့ရဲ့ခြင်း)။

ဒပိယသာယမိတ်တဲ လေးယောက်(သို့မဟုတ်) အရှိ လေးပါး

သောက်ထုတ်သေရက်၊ ညွှန်နက်လမ်းသွား၊ ရူစားသာင်း၊

လူကျင့်ဝတီသင်တန်းပို့ချေရှုတ် ၁၁၄၉ ယဉ်ကျော်မြှုသင်တန်း
ပျော်ရွင်အန်စာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တက္ကထင်သည်၊ လေးအင်အပါယ်
သဟဲ တည်း။

- ၁။ အရက်သောက်ရာ၌ အဖော်လုပ်သူ (လုပ်ခြင်း)။
- ၂။ အခါမဲ့သွားရာ၌ အဖော်လုပ်သူ (လုပ်ခြင်း)။
- ၃။ ပွဲသဘင်သွားရာ၌ အဖော်လုပ်သူ (လုပ်ခြင်း)။
- ၄။ လောင်းကစားရာ၌ အဖော်လုပ်သူ (လုပ်ခြင်း)။

မိတ်ကျော်မိတ်စံ လျော်ယောက်

- ▶ ပြုမိတ်တူမိတ်၊ ဆရာမိတ်၊ ညာမိတ် မိတ်စံစံလေး။
- ▶ ချမ်းဖော်မိတ်ဆွေ၊ ဤလေးထွေ၊ မသွေပေါင်းဖော်ရေး။
- ၁။ မိမိအား ကျေးဇူးပြသော မိတ်ဆွေစံ
(ဥပကာရ မိတ်စံ)။
- ၂။ ချမ်းသာအတူ ဆင်းရဲအတူဖြစ်သော မိတ်ဆွေစံ
(သမာနသူခဒုက္ခ မိတ်စံ)။
- ၃။ အကျိုးစီးပွားကိုပြောကြားတတ်သောဆရာနှင့်တူသော မိတ်ဆွေ
စံ
(အတ္ထက္ခာယီ မိတ်စံ)။
- ၄။ ညာညာတာတာစောင့်ရှောက်တတ်သော မိတ်ဆွေစံ
(အနုကမ္မ မိတ်စံ)။

ဥပကာရ မိတ်စံ လျော်ယောက်(နှီမယ်)

- မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဓားရောက်ကိုးကွယ်၊
ပြုဖွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆူဗ္ဗာ၊ ချေးပေးလာသည်၊ လေးဖြားပကာရတည်း။
- ၁။ မေ့လျော့သောမိတ်ဆွေကုံစောင့်ရှောက်သူ
(စောင့်ရှောက်ခြင်း)။

ယဉ်တူးမြှုပ်တန်း ၁၅၀ လူတွင်းဝတ်သန်တန်းပို့ချေချက်

၂။ မေ့လျော့သောမိတ်ဆွဲ၏ ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်သူ
(စောင့်ရှောက်ခြင်း)။

၃။ ဘေးအန္တရာယ်ကြိုက အားကိုးရသူ
(အားကိုးရခြင်း)။

၄။ အရေးကြိုက နှစ်ဆပ်၍ ကူညီတတ်သူ
(ကူညီခြင်း)။

သမာန မှာ ဒုက္ခ မိတ်ခို ထော်ယောက်(နိုဝင်ဟန်) အရို ထော်ယော

လျှို့ဝှက်စကား၊ ကြားစတုလျှက်၊ တူလျှို့ဝှက်၍၊ ဘေးတွေ၊
မစွန်း၊ မတွန်းတိပါ၊ သူ့ကိုညာလျှက်၊ ကိုယ်သက်စွန်းမြောက်၊ ဤလေး
ယောက်ကား၊ မျှလောက်ချမ်းသာ ဆင်းရတည်း။

၁။ မိတ်ဆွဲဖြစ်သူအား လျှို့ဝှက်သောစကားကိုပြောကြားသူ
(ပြောကြားခြင်း)။

၂။ မိတ်ဆွဲဖြစ်သူ၏ လျှို့ဝှက်သင့်သောကိုစွဲကို လျှို့ဝှက်ထားသူ
(လျှို့ဝှက်ထားခြင်း)။

၃။ မိတ်ဆွဲဖြစ်သူ ဘေးအန္တရာယ်ကြိုတွေ့သော် မစွန်းသူ
(မစွန်းခြင်း)။

၄။ မိတ်ဆွဲ၏ အကျိုးငှာ အသက်ကိုစွန်းသူ
(စွန်းခြင်း)။

အတွက္ခာယီ မိတ်ခို ထော်ယောက်(နိုဝင်ဟန်) အရို ပေးပါး

မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြားစတောင်း၊
အကြာာင်းကြားလှာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြီ၊ ဤလေးဝကား၊ မည်ရ^၁
အထွက္ခာယီတည်း။

လျှောက်ဝင်တန်သင်တန်ပြုချောက် ၁၁၅၁

ယဉ်တျေးမူသင်တန်း

၁။ မကောင်းရာကို တားမြစ်သူ

(တားမြစ်ခြင်း)။

၂။ ကောင်းရာကို သက်ဝင်စေသူ

(သက်ဝင်စေခြင်း)။

၃။ မကြားဖူးသေးသောကုသိုလ်တရားကိုပြောကြားသူ

(ပြောကြားခြင်း)။

၄။ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ခရီးကို ညွှန်ပြတတ်သူ

(ညွှန်ပြခြင်း)။

အနုက္ခိုမိုတ်ခုံ ထေးယောက်(သိမ်းမဟုတ်) ဒရီ ထေးပါး

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမြဲ၊ မနှစ်လိုကြား၊ ဖွားကရွင်မြှုံး၊ ကျေးဇူး
မဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်ချီးမွမ်း၊ သူတို့တမ်း
ကား၊ မိတ်ကျေမ်းအနုက္ခိုတ်ဘည်း။

၁။ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးမည်ကိုမလိုလားသူ

(မလိုလားခြင်း)။

၂။ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ တိုးတက်ကြီးပွားမည်ကို လိုလားသူ

(လိုလားခြင်း)။

၃။ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ၏ ကျေးဇူးမဲ့ကိုပြောလာလျှင် တားမြစ်သူ

(တားမြစ်ခြင်း)။

၄။ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ၏ ကျေးဇူးကိုပြောလာလျှင် ချီးမွမ်းသူ

(ချီးမွမ်းခြင်း)။

မှတ်ချက်။။ အထက်ဖော်ပြပါ ကျင့်ဝတ်ရှာဖွား သီရိလာသီးသားရှိ မြတ်စွာရှား ထောက်
သော ကျင့်ဝတ်များ ပြစ်ပါသည်။

ယဉ်ကျေမှုသင်တန်း ၁၁၂၂ လူကြံ့ပတ်သင်တန်းပြုချေချင်
ပြုယူကျင့်ဝတ်(နာယကရုံ) ပြောတိုး

ထက္ခနိုင်းကြား၊ သနားသည်းခံ၊ ဝေဖန်ကြည့်ရှာ၊ ဤမြောက်ခု
ကား၊ ကြီးသူကျင့်ရှာ တရားတည်း။

- ၁။ ထက္ခလုံးလရှိခြင်း = ဥန္တာနရှုဏ်။
- ၂။ နိုင်းကြားခြင်း = ဘဂရိယရှုဏ်။
- ၃။ သနားခြင်း = ဒယာရှုဏ်။
- ၄။ သည်းခံခြင်း = ခမာရှုဏ်။
- ၅။ ဝေဖန်ခွဲခြားတတ်ခြင်း = သံဝိဘာဂရှုဏ်။
- ၆။ အမြောအမြင်ကြီးခြင်း = လူကွဲဏာရှုဏ်။

နာယကရုံတို့၏(နာယကရုံ) ပြောတိုး

ဂဏေန်းပုတ်သင်၊ ကိုင်းပင်နားသိုး၊ လိပ်မျိုးခွေးအာ၊ ဤမြောက်
ဝါ၊ နာယကမတင်ထိုက်။

- ၁။ ဂဏေန်းကဲ့သို့၊
အမြောက်မထောင်လေ့ရှိသူ။
- ၂။ ပုတ်သင်ကဲ့သို့၊
သူတစ်ပါးလုပ်သမျှ ခေါင်းညီတ်တတ်သူ။
- ၃။ လေလာရာ ယိမ်းပါတတ်သော ကိုင်းပင်ကဲ့သို့
ဟိုဘက်၊ သည်ဘက် ယိမ်းပါတတ်သူ။
- ၄။ နားသိုးကဲ့သို့၊
ရားရားခိုင်းခိုင်းပြုမှု၍ စိတ်တို့တတ်သူ။
- ၅။ လိပ်ကဲ့သို့၊
ကိုယ့်ဘက်ကိုယ်တတ်သူ။

လျှော့နှင့်ပတ်သက်တန်းပြုချော်၏ ၆၁၅၃

လျှော့တျေးမှုသင်တန်း

၆။ ခွေးအကဲ့သို့

စားပိုးနင့်အောင်စားပြီး မိမိခတတ်သူ။

ကြယ်ဝျမ်းသာဏြောင်း လောကီယွှေး ပေးပါး

၁။ ဥဋ္ဌာနသမ္မဒါ = ထက္ကလုံလပိရိယရှိခြင်း။

၂။ အာရဏ္ဍသမ္မဒါ = ရရှိပြီးစည်းစိမ်္မ္မစွာကို မပျက်စီးအောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရောက်ခြင်း။

၃။ ကလျာဏမိတ္တသမ္မဒါ = မိတ်ဆွေကောင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။

၄။ သမဇီးတသမ္မဒါ = ဥစွာအင်အား ဝင်ငွေ၊ ထွက်ငွေ မျှတ တိုင်းထွား၍ အသက်မွေးခြင်း။

▶ ထက္ကသိမ်းဆဲ၊ မျှသုံးစွဲ၊ ပေါင်းမြှုမိတ်ဆွေကောင်း။

▶ လောက်ရေးမှာ ပြည့်စုံပါ၊ မှန်စွာကြီးဖွားကြောင်း။

သမဓနရတ္ထား ပေးပါး

၁။ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့ သွားရာလမ်းကိုလိုက်ခြင်း။

၂။ စိုသောလက်ကို အခြားမခြင်း(ရရှိပြီးမိတ်အပျက်မခြင်း)။

၃။ မိတ်ဆွေကို မပြစ်မှားခြင်း။

(ပြရရအမတ်ကြီးတရား)

ပြဟ္မာရိုရတ္ထား ပေးပါး

၁။ မေတ္တာ = ချစ်ခင်ခြင်း။ ၂။ ကရာဏာ = သနားကြင်နာခြင်း။

၃။ မုဒီတာ = ဝမ်းမြောက်ခြင်း။

၄။ ဥပေတ္တာ = ကံတရားအတိုင်း၊ (လျှစ်လျှော်ခြင်း)။

၅။ ကျိုကဗ္ဗာကြီးသာယာပြီးချမ်းအောင် ကျိုတရားလေးပါးက စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် ပြဟ္မာစိုရိတရားလေးပါးကို ကြီးစား၍ လိုက်နာကြပါ။

၁၅၄

လူတွေ့မတ်သင်တန်းပို့ဆျောက်
ယောပါလတရား နှစ်ပါး

ဟိရိမြတ္တပ္ပ (အရှက်နှင့်အကြောက်) တရားနှစ်ပါး ကိန်းဝပ် သော် ကမ္မာသူ၊ ကမ္မာသားများ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် ယဉ်ကျေးလိမ္မာနိုင်၏။ အရှက်၊ အကြောက်တရား J-ပါး ပျက်ပြားသော် လူတို့၏ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် အမူအရာများ ရှိင်းပျတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဟိရိမြတ္တပ္ပတရား J-ပါးကိုစောင့်ထိန်းရန် အရေးကြီး၏။ လောကာကြီးမပျက်စီးအောင် စောင့်ရှောက်တတ်၍ ဤတရား J-ပါးကို “လောကပါလ” ကမ္မာစောင့်တရားဟုခေါ်၏။

၁။ ၎က်သည်မစင်ကိုမရှုံးသကဲ့သို့ အရှက်တရားမရှုံးသည် ဒစရိက် အမူကိုပြုရန် ၎န်မလေး။

J။ ပိုးဖလ်သည် မီးပုံကိုတိုးရန် မကြောက်သကဲ့သို့ မြတ္တပ္ပတရား မရှုံးသည်လည်း ဒစရိက်အမူကိုပြုရန် ၎န်မလေးချေ။

ပြဿနာဖြေရှင်းနည်း ပါဌိုး

၁။ ဂါထာမန္တာနှုန်ဖြင့် ဖြေရှင်းနည်း။

J။ ပညာရှိနှင့်တိုင်ပင်၍ ဖြေရှင်းနည်း။

၂။ ချုစ်ဖွယ်သောစကားကိုဆို၍ ဖြေရှင်းနည်း။

၃။ လက်ဆောင်ပေး၍ ဖြေရှင်းနည်း။

၄။ ဆွေမျိုးစပ်၍ ဖြေရှင်းနည်း။

(နှုတ္တမြတ်စော်ပြီး)

လမ်းလျောက်၍ အတိုး ပါဌိုး

၁။ ခရီးသွားနိုင်၊

J။ ကြိခိုင်အားအင်၊

၂။ ကင်းစင်ရောဂါ၊

၄။ အစာကြေလျက်၊

၅။ မပျက်သမာစီ။

ပါဌိုးရှိုး၊ သွားသည့်စကြိုး အကျိုးတည်း။

လူတူင့်ဝတ်သင်ကိုမြှုပူ၍ ၁၁၅၅ ထုတေသန
ဘယ်အဖွဲ့ပျောစီးကြော်တရား ၄၇၈၎၊

- ၁။ အမျက်ထွက်လွယ်ခြင်း၊ ၂။ ရန်းဖွဲ့ခြင်း၊
၃။ ကျေးဇူးမှုကိုသာဆိုခြင်း၊ ၄။ ဂဏ်တု, ဂဏ်ပြုင်ပြုခြင်း၊
၅။ ပြုရခြင်း၊ ၆။ ဝန်တို့ခြင်း။

▶ စိတ်တို့ဖွဲ့ဖွဲ့၊ ချေဖွဲ့ကျေးဇူး၊
ဂဏ်ထုံးသူကို၊ ဖက်ပြုင်လိမ္မာ၊
ဝန်တို့မှုဟု၊ ပြုရတတ်ပြား၊ ဤမြောက်ပါး၊
ကွဲပြားကြောင်းဟုမှတ်။

နိဂုံးထောင်းကျိုးပတ်

လုပ်ကျေးမိဘ၊ ဇွဲဗျိုသေ၊ မှန်စေသစာ၊
ပိသုကာနှင့်၊ ဖရသာပစ်၊ မဆွဲဝန်တိုး၊
မရှိလိပ်၊ မျက်ကိုရှောင်ရား၊ ခန်းပါးသည်၊
သိကြားဖြစ်ကြောင်း ကျင့်ဝတ်တည်း။

- ၁။ မိဘကိုလုပ်ကျေးခြင်း၊ ၂။ ကြီးသူကိုရှိသေခြင်း၊
၃။ သစ္စာရှိခြင်း၊ ၄။ ကုန်းမတိုက်ခြင်း၊
၅။ ပြပြစ်သိမ်မွေးခြင်း၊ ၆။ ဝန်တို့မှုက်င်းခြင်း၊
၇။ အမျက်မထွက်ခြင်း။

(သ၊ ၁၊ နှ၊ ၂၃၀၊ ဝတေသန)

လူတန်းဗီး စွဲပြားပြုးရေးအကြောင်းရှုံး

အကြောင်းအရာ

- ၁။ ပါကာတိပါတ ပြုခဲ့သောကြောင့်၊
၂။ ပါကာတိပါတက်င်းသောကြောင့်

အကျိုး၊ အပြစ်

အသက်တို့ခြင်း။

အသက်

ရည်ခြင်း။

၁။	၂။	၃။	၄။	၅။	၆။	၇။	၈။	၉။	၁၀။
သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲသောကြောင့်	သူတပါးကိုမည်းဆဲသောကြောင့်	ဒေါသကြီးခြင်းကြောင့်	ဒေါသနည်းသောကြောင့်(မေတ္တာပွားရှု)	လူထားပတ်သကိုမြှုပူ၍	ရောဂါများခြင်း။	ရောဂါနည်းခြင်း။	အဆင်းမလှု။	အဆင်းလှု။	တန်ခိုး၊ ဉာဏာ၊ အခြေအရံနည်း။
၅။ လူထား(ပြောစွဲခြင်း)ကြောင့်	၆။ လူထား(ပြောစွဲခြင်း)က်င်းနသောကြောင့်	၇။ ဒါနနည်းသောကြောင့်	၈။ ဒါနများသောကြောင့်	၉။ မာနရှိသောနတြောင့်(ဂါရဝ နိဝါတက်းရှု)	၁၀။ မာနက်င်းသောကြောင့်(ဂါရဝ နိဝါတရှိရှု)	၁၁။ ပညာရှိကိုမဖို့ပဲသောကြောင့်	၁၂။ ပညာရှိကိုမို့ပဲသောကြောင့်	၁၃။ ပညာဘဏ်၏ ပေါင်းပါး။	၁၄။ ပညာဘဏ်၏ ကြီးမား။
၁၅။ မာနရှိသောနတြောင့်(ဂါရဝ နိဝါတရှိရှု)	၁၆။ မာနက်င်းသောကြောင့်(ဂါရဝ နိဝါတရှိရှု)	၁၇။ ပညာရှိကိုမို့ပဲသောကြောင့်	၁၈။ ပညာဘဏ်၏ ပေါင်းပါး။	၁၉။ ပညာဘဏ်၏ ကြီးမား။					

(ဥပဒေလူသာမျိုး ရွှေတမ္မပိုဘင်္ဂသုတေသန ဘဏ္ဍာဏေသည်။)
ရှင်းမောင်ရှုရှင်း လက်

မြတ်ယုတ်မျိုးရှိုး၊ တန်ခိုးထင်တိမ်၊ စည်းစိမ်သူခါ၊ ရှု မရနိုင်း၊ ရောဂါနည်းများ၊ ပိုင်းမြားခန့်တွက်၊ အသက်တိုရှည်၊ လူသည်ရုပါ၊ မလှ ရုပ်ဝါ၊ ပညာရှိမှု၊ တစ်ဆယ့်လေးပါး၊ ကြုံအပြားလည်း၊ သီကြား၊ ပရမိသွား၊ ဖြဟနာနတ်ခေါင်၊ တော့တောင်မီးရော၊ မိုးလေခပင်း၊ ဖန်ဆင်းမတတ်၊ ကမ္မသုကာ၊ မှတ်ထင်ရာသည်၊ ယင်းသာ ဘူတာဝါဒီတည်း။
(ကိုသန်ဖုန်းဖြင့် ၄၂ မှ)

လွှဲတူင့်ဝတီသင်တန်းပြီးရွှေရွှေတ်

၁၁၁၅

ယုတ်မြတ်နှစ်ပါး တံတရား

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၁။ ကဲလျှင်ဥစ္စ၊ သဘ္ဗဝါ၊ သူငါရိကြသည်
(ကမ္မသာကာ)။

၂။ ကဲလျှင်အမွှာ၊ ခံစံပေါ့၊ ခွဲဝေယူရသည်
(ကမ္မဒါယာဒါ)။

၃။ ကဲလျှင်အကြောင်း၊ ဆိုးအကောင်း၊ အပေါင်းမှန်လှသည်
(ကမ္မထောနီ)။

၄။ ကဲလျှင်ဆွဲမျိုး၊ ကောင်းအဆိုး၊ ကြောင်းကျိုးမှန်လှသည်
(ကမ္မပန္တု)။

၅။ ကောင်းဆိုးကဲသာ၊ ကိုးကွယ်ရာ၊ သေချာမှန်လှသည်
(ကမ္မပဋိသုရဏာ)။

၆။ ယုတ်မြတ်နှစ်ပါး၊ ကဲတရား၊ ခွဲခြားကျိုးပေးသည်
(ကမ္မသတ္တေ ဝိဘဏ္ဍတိ ယဒိဒီဟိန္ဒဗုဏ်တတာယ)။

၇။ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ၊ ဖန်ဆင်းယူ၊ ဘယ်သူမဟုတ်ပြီ။
ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၈။ ၁။ ဘုရား၊ သံယာ၊ ဆရာသမား၊ ထံတော်ပါး၊ ခစားဘယ်သို့
ဝင် မည်နည်း။

၉။ ၁။ လက်ကန်တော့ထိုး၊ လက်အုပ်မိုး၊ ညူတ်လျိုးဝင်ပါမည်။

၁၀။ ၁။ ဝတ်ချခဲ့သော်၊ တည်ငါးဖော်၊ ညီလျော်ဘယ်သို့ ချမည်
နည်း။

၁၁။ ၁။ နဖူး၊ အူး၊ လက်၊ မြတ်ကျော်၊ တည်ခြင်းငါး၊ ဝပ်တွားချ
ပါမည်။

ယဉ်တွေ့ခြုံသင်တန်း

၁၂၃

လျှော့ပြတ်သင်တန်းပို့ချုပ်

မေး ။ အဘယ်တရား၊ ကိုယ်တွင်ထား၊ စားရမည်နည်း။

၆၅ ။ ဂါဝရမေတ္တာ၊ သခ္စာဆန္ဒ၊ ဓမ္မလေးပြု၊ ငါးခတရား၊ ကိုယ်တွင်ထား၊ စားရပါမည်။

မေး ။ ဆရာသမား၊ ခွင့်လွှတ်ပြား၊ ထသွားဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။

၆၆ ။ ထည်ခြင်းငါးဖြာ၊ ညီညာဝပ်ချု၊ နောက်ခုတ်ထ၊ တုပ်ကဲက်အုပ်ချိပါမည်။

မေး ။ မိမိနေရာ၊ ထောရ်သံဟာ၊ ကြွဲလာဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။

၆၇ ။ ရှေးရှုထလျက်၊ လက်အုပ်ချိကာ၊ နေရာခင်းပေး၊ အကြောင်းမေး၊ မြတ်လေးရှိသေပြုပါမည်။

မေး ။ လမ်းသွား၊ လမ်းလာ ထောရ်သံဟာ၊ တွေ့လာဘယ်သို့ပြုမည်နည်း။

၆၈ ။ အခွင့်သာလျှင်ထိုင်၊ မထိုင်သာလျှင် လက်အုပ်မိုး၊ ရှိခိုးလမ်းဖယ်သွားပါမည်။

မေး ။ ရဟန်းသံဟာ တွေ့သောခါ၊ ဦးစွာဘယ်သို့လျော်က်မည်နည်း။

၆၉ ။ လိုရာတောင်းရန်၊ ဆုံးမရန်၊ ဖိတ်မန်လျော်က်ပါမည်။

မေး ။ ဘုရားသံဟာ၊ ရှုတော်မှာ၊ ကောင်းစွာဘယ်သို့၊ နေမည်နည်း။

၆၁ ။ မူက်လွှာချုလျက်၊ လက်အုပ်ယုက်၊ နှစ်ဖက်ကူးပေါ်ထားပါမည်။

မေး ။ ရှိသေနည်းပါး၊ ကိုယ်တော်စား၊ စကားဘယ်သို့၊ သုံးမည်နည်း။

၆၃ ။ ဦးပွဲ့ဗုံး၊ ကိုရင်၊ အရှင်ဘုန်းကြီး၊ တစ်သီးဆရာတော်၊ ဤငါး

လူတွေ့မြင်တိသင်တန်းပြုချေကို

ယဉ်တျေးမှုသင်တန်း

ဖော် နောက်သော်ဘုရား၊ ထည့်ဆက်ပြား၊ လျောက်ထား
ခေါ်ဆိုရပါမည်။

မေး ။ ။ လျောက်ထားဘွယ်၊ သွယ်သွယ်စကား၊ နောက်ဆွယ်ဖျား၊
စကားဘယ်သို့ထည့်မည်နည်း။

မြေး ။ ။ လျောက်ထားဘွယ်၊ သွယ်သွယ်စကား၊ နောက်ဆွယ်ဖျား၊
ပါဘုရားကိုထည့်ပါမည်။

မေး ။ ။ စားဖွယ်သုံးရာ၊ အဖြာဖြာ၊ ကောင်းစွာဘယ်သို့၊ ကပ်မည်
နည်း။

မြေး ။ ။ နှစ်တောင်တွာတွင်း၊ ဝဲဘက်ချုပ်းလျက်၊ ဒူးစုံယုက်၊ နှစ်ဖက်
ကပ်ပါမည်။

မေး ။ ။ ထိုထိုအရာ၊ ပေးသောအခါ၊ ကောင်းစွာဘယ်သို့ဟူမည်
နည်း။

မြေး ။ ။ ကိုယ်ကိုညွှတ်လျက်၊ လက်အပ်ယုက်၊ နှစ်ဖက်ယူပါမည်။
(ပိသုဒ္ဓရုပ်တော်စွင့်မှ)

ယဉ်တျေးပို့မာ ပံ့ပေါက်တရာ့များ

၁ ။ အနှစ်ငါး၊ ဦးထိပ်ထား၊ ညွှတ်တွားပါကွဲ မမေ့နဲ့။

၂ ။ ဆရာ,မိဘ၊ ဆိုဆုံးမ၊ လိုက်နာကြကွဲ မမေ့နဲ့။

၃ ။ မိုးဖြူး၊ ဆရာဦး၊ ခူး၍နောကွဲ မစားနဲ့။

၄ ။ ကိုယ့်ထက်ကြီးသူ၊ ပြောဆိုမှု၊ နင် ငါဟူ၍ မပြောနဲ့။

၅ ။ သူ့များကိုသာ၊ ရှုန်မရာ၊ မခံချင်တာ မပြောနဲ့။

၆ ။ ယဉ်အကျေးအောင်သွား၊ ယဉ်အောင်စား၊ စကားပြောလည်း ယဉ်
စေကွဲ့။

၇ ။ ပရ်မူးပတာ၊ သူ့ထက်ငါး၊ လုယက်ကာကွဲ မစားနဲ့။ (မသွားနဲ့၊
မပြောနဲ့၊ မရပ်နဲ့၊ မထိုင်နဲ့၊ မအပိုင်နဲ့။)

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း

၁၁၆၀

လူတူ့ပို့သင်တန်းဦးချော်

- ၁။ ထမင်းစားရာ၊ အစားစာ၊ များစွာစကား မပြောနဲ့။
- ၂။ ဤမိသက်သားနား၊ သတိထား၊ ကောင်းကောင်းစားကဲ့ ဖိတ်စေနဲ့။
- ၃၁။ စားပြီးသောခါ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ ဆေးကြာပါကဲ့၊ ကောင်းကောင်းတဲ့။
- ၃၃။ လက်ကိုလျက်ကာ၊ မစားရာ၊ ရှောင်ရားပါကဲ့၊ ကောင်းကောင်းတဲ့။
- ၄၂။ နှုတ်ခမ်းပါးနား၊ လျက်ကာစား၊ ရှောင်ရားပါကဲ့၊ ကောင်းကောင်းတဲ့။
- ၅၃။ လျာကိုထုတ်ကာ၊ မစားရာ၊ ရှောင်ရားပါကဲ့ ကောင်းကောင်းတဲ့။
- ၅၄။ ဟင်းရေသာက်ပြန်၊ ရူးရူးသံ၊ ဓကန်မပြုနဲ့။
- ၅၅။ ထမင်း၊ ဟင်းပေလျက်၊ သောက်ရေခွက်၊ လက်နှင့်မကိုင်နဲ့။
- ၅၆။ အီမဲပေါ်၊ ကျောင်းပေါ်၊ ရေပ်ပေါ်၊ သွားသော် ခြေနှင့်မပြင်းနဲ့။
- ၅၇။ ရဟန်းသံယာ၊ ရှေ့မှောက်မှာ၊ ရို့သေစွာတဲ့ သွားပါကဲ့။
- ၅၈။ လူကြီးသူမ၊ ရှေ့သို့ကျုံ၊ ကုန်းကွဲ့တဲ့ သွားပါကဲ့။
- ၅၉။ ဒုံးထောင်၊ ပေါင်ကား၊ ဆရာနား (မိဘနား)၊ အလျားမှောက်၍ မနေနဲ့။
- ၂၀။ အီပ်ရာနေရာ၊ အိပ်ပြီးခါ၊ သိမ်းကြပါကဲ့၊ ကောင်းကောင်းတဲ့။
- ၂၁။ သောက်ဇရာသုံးရေ၊ မရှိချေ၊ ရေကိုခံပါကဲ့ မပျော်းနဲ့။
- ၂၂။ ကျောင်းတွင်း၊ အီမဲတွင်း၊ ရှုပ်နေလွှင်း၊ သန်ရှင်းအောင်တဲ့ ပြုပါကဲ့။
- ၂၃။ မိန်းကလေးမှာ၊ အရာရာ၊ ပြာတိုးပြာတာ မရှုပ်နဲ့။
- ၂၄။ မိန်းမ၊ မင်း၊ ဆင်း၊ ရဟန်းပင်၊ လူနှုန်းရှင်းကဲ့ လေးဦးတဲ့။
- ၂၅။ မိန်းမကြော်နှုန်း၊ သိရှိသရေး၊ မိန်းကူဇွဲတန်းသကဲ့၊ မှတ်လေတဲ့။

လူတျောင်းဝင်တန်းမြို့ချောက် ၆၁၁
၂၆။ ကျောင်းပစ္စည်းကို၊ မယူလို့၊ မြှေဆိပ်လိုတဲ့ ကြောက်ပါကွဲ။
၂၇။ မျက်မှာက်တသွယ်၊ မျက်ကွယ်တခြား၊ အကျင့်မှား၊ ရှောင်ရား
 ပါကွဲ၊ ကောင်းကောင်းတဲ့။
၂၈။ အများပိုင်ကို၊ ကိုယ့်ဟာလို့၊ ရိုဘေးကြောက်ကွဲ၊ ကောင်းကောင်းတဲ့။
၂၉။ ဝေယျာဝစ္စာ၊ ကျောင်းအိမ်မှာ၊ လျှပ်စွာလုပ်ကွဲ မရိန့်။
၂၀။ ဓည့်သည် အာဂန္ဒာ၊ ရောက်လာမှု၊ ဆူးသံကာ မနေနဲ့။
၂၁။ လူရှုပ်, လူဖွေ၊ လူယုတ်တွေ၊ ရှောင်လေရားကွဲ၊ ဝေးဝေးတဲ့။
၂၂။ ဘိန်း, အရက်ကို၊ မရှုလို့၊ မစင်လိုတဲ့ ချုပ်ပါကွဲ။
၂၃။ ကုန်းချောကြမ်းကြတ်၊ အကျင့်ယုတ်၊ မဟုတ်စကား မပြောနဲ့။
၂၄။ ဘုရား, ပုထိုး၊ ဦးညွတ်ကျိုး၊ ရှိခိုးအိပ်ကွဲ မမေ့နဲ့။
၂၅။ မိခင်, ဖခင်၊ ဆရာရှင်၊ နေ့စဉ်မမေ့နဲ့ ရှိခိုးကွဲ။
၂၆။ သူကပြုဖူး၊ သူကျေးဇူး၊ အထူးမမေ့နဲ့ ပြန်ဆပ်ကွဲ။

ဆုတောင်း

သူငယ်မှားအတွက် အခြေခံဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း
 စာမူကို စီစဉ်ပြုစရေသာကောင်းမှုကြောင့် အများအကျိုးကို ရှုက်ဆောင်
 သည်ပိုးနိုင်သော သုတေသနဖြစ်ရပါလို၏။

အရှင်ပညာသာမိ (မာဂမိ-သာစည်)
သင်တန်းနည်းပြုဆရာတော်
အခန်း ၅၂၊ အဗ္ဗာဒ္ဓဘာသာရေးဆောင်
ကမ္မာအေး၊ ရန်ကုန်း
ပုံး - ၆၀၁၄၉